

Savaş hükümetine doğru -II-

Bağımsız ekonomi ve politikanın önemi

Geçen sayımızda ulusal kurtuluş mücadelemizin son derece önemli bir süreçten geçtiğini ve dönemin birçok açıdan olağanüstü özellikte olduğunu vurgulamaya çalıştık. Ayrıca faşist Türk sömürgeciliğinin 12 Eylül faşist rejiminin çahşında tam bir çözümsüzlük ve tükenişli yaşadığı bu süreçte, bağımsızlıkçı direniş mücadelemizin öncüsü PKK'nın son derece anlamlı ve gerekli karşılıklar vermek üzere plan ve hazırlıklarını yoğunlaştırdığına dikkat çekildi. Daha somut bir ifadeyle, ülkemizin, sömürgeci düşman otoritelerinin önemli oranda geriletildiği ve yerine ulusal kurtuluşçu otoritelerin adım adım egemen kulindiği Botan ve Behdînan alanlarında bir savaş hükûmeti teşkilî sorununu gündemleştirdiği belirtildi.

Bin yılların köle Kürdistan'ında bu tarz bir adım kuşkusuz tarihi bir adımdır ve bunun için verilen karar da tarihi bir karardır. Büyükle bir sorumluluğu, ciddiyeti ve her açıdan kendine güveni gerektirir. Öncü ve halk olarak herşeyi ortaya koymayı, bütün olarak ve yeteneklerini ayaklandırmayı ve olağanüstü bir çaba sarfetmeyi gerektirir. Diğer bir deyimle ulusal kurtuluş devrimimizin özgürünü ve tüm dinamiklerini en yetkin biçimde harekete geçirmeyi, örgütlenmeyi ve işletmeyi gerektirir.

Böylece bir önemli karar aşamasında en olumsuz ve hatta tehlikeli anlayış ise, kendi özgücünü esas almayıp şu ya da bu dış güce dayanmak, dış güçleri esas almak ve başkalarına güvenmektir. Askeri, siyasi ve ekonomik açıdan bağımsız anlayış ve tutumun önemli böyle önemli karar aşamalarında çok daha hayati bir biçimde öne çıkmaktadır. Kürdistan tarihine, son yüzyılda gelişmelere ve özellikle de son 30-40 yıllık mücadelelere bakıldığında bu gerçeklik çok net ve çarpıcı olarak görülebiliyor.

Bağımsız bir politikaya sahip olmanın veya böyle bir meziyetten yoksun olmanın ne anlama Devamı 3. sayfada

Cizra Botan... Şirnex... Dêrsim... Çewlik...

ÇARPIŞMALAR KENTLERE KAYTIYOR

DÊRSİM: Dêrsim il merkezî ARGK gerillaları tarafından bir hafta içerisinde iki kez basıldı. Tugay merkezî roketleri ve otomatik silahlarla dövüldü / Bundan bir süre sonra da Mêzger(Marşîr) ilçe merkezine baskın düzenleyen ARGK birlikleri, devlete ait resmi kurumların birçoğunu tahrip etti

ÇEWİK: Gerillaların il merkezinde bulunan Jandarma Alay Komutanlığı'na roketlerle saldırı / Çewik ve yöresinde gerilla ve kışa eylemleri durmuyor. Pâz'da başlayıp Çewik'te sonuçlanan çarpışmada toplam 10

düşman askeri öldürüldü / 5 turist tutuklandıktan sonra serbest bırakıldı

ŞİRNEK: Şanlı merkezinde çıkan ve 8 saat süren sokak çarpışmalarında 7 düşman askeri öldürüldü / ARGK birliklerinin aynı gün Avyan(Cevrûdûzû) karakoluna düzenledikleri baskında ise 4 asker öldürüldü

CİZRA BOTAN: Cizra Botan merkezî ARGK birlikleri tarafından bir kez daha basıldı / Özel timlerin de olarak kullandığı Kerem Oteli roketlendi; düşmana ağır kayıplar verildi / Haber: Jandarma Karakolu baskında 9 asker

öldürüldü, birçoğu da yaralandı

AMED: Çermük'te günboyu süren çarpışmada düşman birliklerinden 1 östeğmen, 2 asubay ve 7 er öldürüldü. Bu çarpışmada sömürgeci Fanlam savaş uçakları kullandı / Pîran çarpışmasında 20 asker ve 12 özel tim elemanı; Bismil-Berwan çarpışmasında ise 7 özel tim elemanı, 1 asubay ve 1 asker öldürüldü / Farqîn yakınlarında askeri konvoyu pusu: 1 asubay, 13 asker ve 4 özel tim elemanı öldürüldü

HABERLER 4-8. SAYFALARDA

İdir TV istasyonu baskınında 1, Çewlik-Germav'da 3, Çewlik-Pal köyü yakınlarında 4, Çermük'te 3, Pîran'da 3 ve Licê'de 1 olmak üzere toplam 18 ARGK savaççısı, sömürgeci güçlere karşı kahramanca savaşarak şehit düştü

İÇİNDEKİLER

Direniş kahramanlarımız: 21 Nisan '87 Koşan Dağı Direnişçileri / s. 2
YCK Karadeniz Bölgesi Komitesi'nin bildirisi / s. 5
Avrupa haberleri / s. 11
Okuyucu mektupları / s. 12
PAK-MK üyeleriyle röportaj / s. 14
Avrupa basınında Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi / s. 15
Kültür: Kerkun gılgem gibi / s. 17
Adım adım Kürdistan: Kocgirî -II- / s. 18

Koruculuk sistemi çöküyor

● Kürdistan'da yürütülmekte olan sömürgeci özel savaşın bir kolu olarak işletilen çetecilik iflas ve çöküşle karşı karşıya bulunuyor. Son günlerde istifa ve silah bırakma işlemi daha da hızlandı.

● Sêrt'e bağlı Basan ilçesi ve çevre köylerinde sil-

ahları geri alınmayan 110 kadar korucu, karakol binası önünde oturma eylemi yapıyor.

● Farqîn, Hezro ve Pasûr'da yoğun silah bırakmalar sürüyor. Xîyan aşireti çetelerinin de son olarak silah bırakmasıyla birlikte Muş'un bir kesimi, Pasûr,

Licê vb. alanlar tüm-den çetelerden temizlenmiş oluyor.

● Çermük'te cepheye sürülen korucular, çatışmalara katılmayı kabul etmeyip kaçıyor. Her alanda korucu istisfaları yayılıyor.

HABERLERİ 9. SAYFADA

Tarihte vahşet yarışında

○ Turistlerin ARGK gerillalarınca gözaltına alınmasıyla birlikte, sömürgeci çaresizliklerini sivil halka acımasız vahşetini uygulayarak gösteriyor

○ Mehserî(Ömerli)'in Mercê köyünde Abdülmecit Çetinkaya, Kerboran(Dargeçit)'da Zore, İsa ve Hasan Er-dinç, Cîwanîkan(Gökçebaş)'da Derviş Adanar adlı yurt-severler TC'nin ölüm mangalarıyla vahşice katledildi

○ MİT, M. Şener'e basın bürosu kurdu

○ Milazgir, Bismil, Sert, Amed ve Sivas'ta işkence, ev basmalar ve gözaltılar durmadı

HABERLERİ 10. SAYFADA

Sosyal
demokratların
İsveç
yenilgisi

TAZİSİ 16. SAYFADA

Kürdistan'da
tarih
kendini
tekrarlamayacaktır

YAZISI 13. SAYFADA

**Direnîş
kahramanlarımız**

GEÇEN SAYIDAN DEVAM

Şafakla birlikte hava akınları başlıyor. Sürekli asker taşıyan 3 helikopter, üçüncü indirmeyi Gol mezarına yapınca gerillaların çevresindeki çember de iyice daralır. Artık gizlenmenin de hiç bir anlamı kalmamıştır. O anda yapılacakların kararı ise, çoktan verilmiştir: Son kurşuna, son nefese kadar direnmek. Binde bir de olsa vatana, halka ve partiye daha fazla hizmet sunabilmek için çemberi kırıp yaşam şansını kullanmak.

Çantalar, rextler ve de silahlar son bir kez daha gözden geçirilir. Gerillalar, sığındıkları evden çarpışma vaziyetinde çıkarlar. Parmakların tetiklere uzanıp vadiyi gürültüye boğan silahların patlaması pek gecikmez. Daha yûz, iktyüz metre ilerlemeden düşmanı kahreden o muhteşem çarpışma başlamıştır bile. Çarpışmanın bir cephesinde doğrunun ve güzel düşüncelerin temsilcileri, bir elin parmakları gibi tek yumrukta kenetlenen bağımsızlık sevdalıları 6 özgürlük neferi can, diğer cepheye leg karışmaları misali düşgen ve efendileri hizmetinde uluyan yüzlerce çakal. "Dikkat edin, Mehmet Yüce'nin grubudur, hepinizi kırar" diyen faşist subaylar, korkakça kabuklarına sinnerken, yoğun ateş altında birçok çemberi kıran ARGK'nin örnek birliği ise, görülmemiş cesaret ve ataklıkla düşmanı sindirmeyi bilerek, çatışma alanından uzaklaşmayı başarır. Helikopterlerin Fêm'in coşup tağan suyu üzerindeki daracık köprüyü yeni bir indirmeyle tutmasıyla, ARGK birliği Gexî istikametinde doğru yol almak zorunda kalır.

Çarpışma uzadıkça uzar. Bir buçuk saat önce Fêm'in Gol mezarında başlayan çarpışma, Gexî'nin Gelinperek köyü yakınlığında yeniden şiddetlenir. Daha akşamdan Gelinperek'e gelmiş sömürgeci birliklerin komutanı askerlere hitaben, "Mehmet Yüce grubuyla birlikte bir doğru geliyor, en ufak bir hata hepinizin hayatına mal olacaktır" diyerek korkaklığını belirttikten sonra, yol boyunca askerlerini kalıççe pusuya yatar. Gelinperek köyünün gi-

Direnîş tutkusunu Dersim-Çewlik alanında egemen kılan 21 Nisan Destanı'nın seçkin kahramanları:

Mehmet YÜCE, Mehmet Ali KEŞT, Ayhan ÇELİK, Fincan YALÇIN, Zeki YILMAZ

rişinde karşı karşıya gelinir. Çarpışma daha da bir iyice kızgır. Açıkta olan özgürlük savaşçıları suyun kenarına kayarak söğüt ağaçlarını kendilerine siper abrlar. Burası artık onlar için son mevzidir, dönmesi gereken yerdir. Bir tarafı su, üç taraf da düşman askerleri kuşatmıştır. Su hiç geçit vermiyor. 6 kahramanın kuşatmayı kılması gerekiyor, ancak binde bir de olsa ahlukayı kırıp kurtulma şansı da kalmamıştır. Korkaklar sürüsü de bu gerçeği fark etmiştir. Bu nedenle, sabahdan beri binlerce kişinin gözleri önünde sergiledikleri korkaklıklarını gözlemek ve halkın gözünde büyüdükçe büyüyen o yüce insanları, büyük kahramanları gözden düşürebilmek için, gerillalardan ellerin havaya kalkmasını ve bağımsızlık için çatılan nazlı silahların bizzat bu ellerden teslim edilmesini isterler. Halkımızın büyük komutanı Xalid, "teslim ol" çağrılarını, "değil dirimle, ölümümü bile ele geçirmesiniz" cevabını verdikten sonra, silahların ateglenmesi komutunu verir. Çünkü, yer geldiğinde ölümle yaşamı yaratmasını bilmek binlerce devrim şehidinin, partileri PKK direnişinin geleneğidir. Eğer düşmanı kahreden onurlu ölümcül, ölmeşini de bilmek gerekir talimatını veriyor bu şehitler geleneği.

21 Nisan Destanı'nı yaratan direnişçilerimiz de bu onurlu geleneğin takipçileriydiler. Durumu iyi kavrayan düşman gücü, kirti emellerinden vazgeçerek ateg etmeye başlayınca çarpışma iyice şiddetlenir. Elverişsiz mevziler özgürlük savaşçıların korumaz. Yoğun çarpışma içinde Ali, M. Ali ve Zinar yoldaşlar şehit düşerler. Cephe de tükenmek üzeredir. Geride kalan Xalid ve Bêrivan yoldaşlar da ağır yaralar almışlardır. Kahpe kurşunlarla aldıkları ağır yaralara rağmen Onlar, hala da halkını, önderi partilerini ve mücadeleyi devrettikleri can yoldaşlarını düşünmektedirler. Düşmanı çileden çıkaran Xalid'in direnç haykırın sesi, son bir kez daha yükselir: "Geçmesin ele hiç bir şey, sevinmesin nazlı silahlarımızla düşman" komutuna uyan örnek savaşçı Bêrivan, aldığı yaralara hiç aldırmadan ve son gücünü kullanarak yerde boylu boyunca uzanan yoldaşlarının yanına kadar uza-

mr. Yoldaşlarının silah, rexti ve çantalarını teker teker suyun derinliklerine fırlattıktan sonra, kendisi de aldığı yaralar nedeniyle dengesini kaybederek suyun derinliklerine düşer.

Artık Xalid yoldaş tek bağınadır. Vücuduna 8 kurşun saplanmış. Ama O, hala ölüme direnmektedir. Silah ve rextini suya atabilecek kimsenin kalmadığının da farkındadır. Soğuk kanlılığını yetirmeden, her zamanki serin kanlılığıyla, yıllarca taşıdığı ve o ana kadar gözünün nuru gibi koruduğu silahını, rextini ve çantasını suya attıktan sonra, elinde tuttuğu bombanın pimini çekerek düşmanın mevzilerine fırlatmaya çalışır. Fakat zamansız gelen ölüm, bunu engeller. Bomba hedefine ulaşmaz, etinde patlayarak kendisi de yoldaşlarının yanına düşerek ölümsüzeleşir.

Bir sessizliktir çöker Gelinperek'ten Fêm'e uzanan vadiye. Yeniden dirilişin ölüm sessizliği... Bir anlık için de olsa silahlar dinmiştir o büyük sessizliğin ortasında. Ama yalnız silahlar susmamıştır, bıçak bile ağızları açamıyor. Sessizliğin yarattığı korkuya boğulan sömürgeci birliklerin üyeleri, ancak köylüleri önderine katarak kendilerini sabahdan beri boyun eğmeyenlerin mevzileri üzerine nihayet gitmeyi başarırlar. Fakat oracıkta, ne direnişçi haykırarak düşmanı kahreden ölümsüz yiğitlerin cansız bedenleri, ne de sonuna kadar susmayan silahlar, bombalar ile rextler vardı. Sadece, ağaçlardan birine takılı kalan kanlı bir eşarp vardı ki, zaferi tüm Kürdistan'a yayarçasına Bêrivan'ın tarih olmuş anılarıyla dalgalanıyordu. Bu zaferin ayaklandığı binlerce yürek karışında, daha da zavalılaştan sömürgeci sürüleri, can telaşıyla daha çok paniğe kapılırlar. Daha sonra suların çıkardıkları üç canavar boduncu hayvanca saklanır. Her ne kadar korkaklıklarını, ürkekliklerini bastırmaya ve yerineye çalıştırmaya da Xalidleri, Ali'leri, Mehmet Ali'leri, Bêrivanları ve Zinarları başına basan, gönlüne gömen anaların, bacıların haykırıları, sömürgecilerin bu vahşi emellerini kursaklarında bıraktı.

21 Nisan 1987 günü Dersim'den Çewlik'e uzanan bu görkemli direniş ne ilk, ne de son direnişimizdir. Kızgın savaş or-

tamında Kürdistan halkının 6 seçkin evladı, kanları ve canları pahasına geliştirdikleri bu görkemli direnişle teslimiyet ve ihanete bir ölümcül darbeyi daha indirerek, tarihimize altın bir sayfa daha açmışlardır. Direnişleriyle harekete geçirdikleri binler, onbinler ve yüzbinlerle, çağdışı vahşi sömürgeciliğe karşı yürütülen özgürlük savaşımıza kazandırdıkları ivmeyle direnişte yaratılan zaferi pekiştirmişlerdir.

Fincan YALÇIN (Bêrivan)

21 Nisan 1987 günü yoldaşlarıyla birlikte son nefesine kadar omuz omuza savaşan Kürdistan kadınının seçkin kahramanı Bêrivan yoldaş, 1964 yılında Xozad'ın Kızı mezarında doğdu. İlkokul mezunuydu. Tüm istemlerine rağmen, olanaklılıklar nedeniyle daha fazla okuyamadı. Okulu bitirdikten sonra O da, her Kürd kadını gibi ev işlerinin yanı sıra, bir yandan da bağ ve bahçede çalışıyor, öte yandan Kızı mezarının dağlarında davarların peşinden koşuyordu.

Henüz yaşı çok küçüktü. Fakat o küçük yaşından bile dünyanın değişik olduğu anlaşıyordu. Daha doğrusu O değişikti. Dağlarda davarların peşinden koştuğu yıllarda, Kürdistan'ın bağımsızlığı için savaşan PKK partizanları da aynı dağlarda grup grup dolayıyordu. O, evde, köyde, dağda hep onlarla içiçeydi. İnsanca yaşamın yollarını bu öğretmenlerinden öğrenmişti. Bundan dolayı, Kürdistan kadınının örnek kahramanı Bêrivan yoldaş, küçük yaşlarında PKK partizanlarına yaptığı hizmetleriyle haklı olarak övünüp gurur duyarken, büyüdüğünde elinde silah o büyük insanlar gibi olmak istiyordu. O'nun tüm dünyası, bağımsızlık ve özgürlük için savaşan yılmaz bir nefer olmaktı. Partinin geri çekilme takliti uyguladığı yıllarda kendisine, "Bekle bir gün dönöceğiz" diyen PKK partizanlarına uyan Bêrivan yoldaş, bir kaç yıl hep onları bekledi.

1985 yılında yeniden alana dönen devrimcilerle ilişki kurmak, tereddüt etmeden, yıllar önceinden verdiği kararları safılarına katılır. Kendini çok kısa bir süre içinde eğiterek, örnek

Direnîşte ölümsüz olanlar

Soğuk beden yerlerinizde
Şimdi umutlar filizlenmekte
Kon rivan içinde ama dindik
Ölüme meydan okurcasına
Toprağına uzanmış boylu boyunca
Kahpe kurşunların
yarasına bakınarak

Cona bedel her menmi...
Gününi bekler kendi fotoğunda
Cesaret gözden-gazden geçer
Villanın biletiği kını kusmak için
Uğrunda ölümlere sarılan
Toprağı nemlendiriyor konforuz
Domia domia süzülürken
varo yerinde
Akup gitmekdeydi
özgürlük derinasına

bir savaşçı konumuna gelen Bêrivan yoldaş, aktif katıldığı faaliyetlerde gösterdiği başarılarla yoldaşlarının ve halkın büyük güvenini kazandı. Alanda, direnişin örgütlenmesi için gerçekleştirdiği bir dizi eyleme bizzat yer aldı. İki yıl boyunca en ağır işleri omuzlayarak mücadeleye önemli hizmetlerde bulundu. Böylece soyulu bir görevin başındayken, 21 Nisan günü sömürgeci ordu birlikleriyle girdiği çarpışmada düşmanı çileden çıkarıp kahreden bir kahramanlık sergileyerek şehitler kervanına katıldı.

Bêrivan yoldaş, çağdışı ve geri bırakılmış Kürdistan toplumunda insanlık dışı muameleyle karşılaşan emekçi Kürd kadının gerçek anlamda devrimle kurtulabileceği ve bunun için de Kürdistan kadınının elde silah erkek arkadaşlarıyla en ön safalarda omuz omuza savaşması gerektiği inancıyla mücadeleye atılmış, Kürdistan koşullarında örnek bir savaşçının sahip olması gereken azmi, fedakarlığı, cesareti, serin kanlılığı gösterecek uyandırdığı hayranlıkla yoldaşları arasında güven kaynağı olmuş ve ölüm anında bile kutsal davasını devrettiği yoldaşlarını düşünerek ölümlerinde yaşamı yaratan bir kişilik.

DEVAM EDECEK

Berxwedan

Rojnameya Kurdî û Tirkî

Berxwedan-Verlags-GmbH

Marken Str. 6-7

Postfach 16 12

4000 Düsseldorf 1 - BRD

Verantwortlich für den Inhalt
WALTHER BRAUN

NAVENDA NÜCEYAN
(HABER MERKEZİ)

Tel.: (49-0211) 72 71 46

Fax: (49-0211) 77 35 03

Çap: Druckhaus Bonn
Belavikdrin: Agri Verlag Köln

Australya 3 00 \$ / Avustralya 18.00 a.

Belçika 60 00 bfr. / Danimarka 8.00 dkr

Fransa 6 00 ff. / Hollanda 3 00 hfl

İngiltere 0.80 £. / İsviçre 8.00 sfr.

İsviçre 2.60 sfr. / Norveç 10.00 nkr.

ABONE KOŞULLARI

Almanya içi

6 ay 30.- DM

12 ay 60.- DM

Almanya dışı

6 ay 35.- DM

12 ay 70.- DM

Stadtsparkasse Düsseldorf

Kto Nr. 380 168 06 / BLZ 300 501 10

SAVAŞ HÜKÜMETİNE DOĞRU -II

Başlangıçta I. sayfada gördüğünü, ne tür sonuçlar doğurduğunu, ya da bunun hangi faktörlere bağlı olduğunu anlamak için, zafere ulaşmış pek çok devrimin pratiğine, hatta devletlerin durumuna, özellikle kendilerine sosyalist diyenlerin başına gelenlere bakılabilir. Ve bunların pek çok açıdan dersler ve sonuçlar çıkarılabilir, çıkarılmalıdır da. Fakat bizim o kadar uzaklara gitmemize de esasında fazla gerek yoktur. Doğu'su, Batı'sı, Güney'i ve Kuzey'i ile kendi ülkemizde yaşananlar, bu konuda bizim için yeterince öğreticidir.

Teorik-ideolojik açıdan da bağkalarının payandası olmak yerine, kendi ayakları üzerinde durabilen bir yetkinlikte olmanın ve buna dayanarak bağımsız bir politika geliştirebilme ve uygulayabilmenin ne anlama geldiği ve nerelere vardığı, diğer yandan bu tür özelliklere sahip olamamanın güçleri ne hale getirdiği, işbirlikçi karakterli hareketlerin ne durumlara düştüğünü, sonuçta hangi noktalara vardığı hususlarında, denilebilir ki, çok az ülkenin pratiği Kürdistan'ınki kadar öğreticidir.

Bu konuda günümüzde Kuzey'i ve Güney'i ile Kürdistan'ı en çok etkisine alan PKK-ERNK-ARGK önderliğiyle, Güney'i işbirlikçi önderliklerin pratiklerine bakmakta yarar var. (Bunların Kuzey'deki uzantıları ise, zaten adlarını anmaya bile deymeyecek kadar etkisizdirler.)

Bağımsızlıkçı direniş mücadelemizin öncüsü PKK, henüz bir parti olarak değil de ideolojik bir grup olarak ortaya çıktığında bile, gerçeği en yakıcı biçimde ifade ederek önemli bir özelliğini ortaya koymuştur. 1970'li yılların kendisini çok ahım-şahım gören güçlerinin buna nasıl dudak büktükleri, bunu nasıl bir çocukluk ve maceracılık olarak mahkum etmeye çalıştıkları bilinir. Daha sonraki her önemli çıkışta ve dönemeşte aynı durum yaşandı. Sömürgecilğe karşı ilk silah patlatıldığında, ulusal kurtuluşçu bir devrim programıyla politik mücadele alanına çıktığında hep benzer niteliklerle yaklaşıldığı ve pervasızca saldırıldığı hatırladadır. Aynı şekilde '80'li yıllarda ilk gerilla növeleri Kürdistan dağlarına serpiştirilmeye çalışıldığında, Cephemiz ERNK'nin ilanında hep aynı tutum ve yaklaşımlarla karşılaşıldı.

Ancak tüm bu kaseamli ve çok yönlü saldırılara rağmen devrimci direniş hareketimiz, bildiği yolda kararlıca yürüyüşünü sürdürdü. Şu ya da bu ülkedeki uygulamaları değil, hıllmael sosyalizmin bireyi ve toplumu yöneten özünü kendisine ideolojik temel olarak aldı. Politikasını da; herhangi bir güce dayanmadığından, dolayısıyla dayandığını güç nedir kaygısına düşmeden, ulusun, devrimde çıkarılan tüm sınıf ve tabakaların çıkarlarını formüle ederek ve ülkemizin somut gerçekliğine dayandırarak oluşturdu. Yine gerilla savaşı başlatılıp halk ordusunun oluşumuna gidildiğinde, başka herhangi bir olgu ve odak değil, halkımızın özgücünü esas alındı ve her zaman özgüç ilkesinin sağlam bir uygulayıcısı oldu.

Bütün bunlar son derece önemli husus ve özelliklerdir.

Eğer bu özellikler olmasaydı PKK-ERNK-ARGK önderliğinde mücadelemiz bu denli büyük gelişmeler kaydedemezdi. Dünyada son yıllarda yaşanan önemli saraylılar gözönüne getirildiğinde, bağımsızlıkçı direniş mücadelemizin tam da bu yıllarda yaptığı büyük atılımların anlamı daha iyi kavranabilir.

Bir yandan Sovyetler Birliği ve Doğu Avrupa ülkelerinde yaşananlar, sosyalist sistem olarak değerlendirilen bloğun çözüldüğü sonucunda görülen ve dünyanın her alanını şu ya da bu ölçüde etkileyen olumsuz durumun birçok hareketi önemli oranda sarıması ve birçoğunu ne yapacağını bilemez duruma düşürmesi olayı vardı. Özellikle sosyalistlik diye, devrimci politika diye Sovyetler ya da bir başka ülkenin memurları gibi çalışanlar, müthiş bir tükeniş ve soy-suzlaşmayı yaşadılar. Diğer yandan alabildiğine pervasızlaşan emperyalistleri, özellikle de ABD emperyalizmini dünyanın karşı konulmaz efendileri olarak gören, hele hele Sovyetler ve Doğu Avrupa ülkelerinde yaşananlardan sonra artık emperyalistlere hiç mi hiç karşı konulamayacağını düşünenlerin kendilerini tamamen emperyalistlerin niyetine terketmeleri durumu yaşanıyor. Böylelerinin, kendileri gibi emperyalizmin inayetine sığınmayanları bekleyen tek yolun imha demek olduğunu nasıl tekrarlayıp durduklarına sıkça tanık olunuz.

İşte bu koşullarda ve böyle bir ortamda, Kürdistan gibi bütün direnişçi öğeleri köreltilmiş, bütün değer yargıları terasız edilerek kölece bir ruhun egemenliği ne terkedilmiş bir zeminden soyulmuş direnişler ve serhildanlar yarıldıysa, bunun öncünün izlediği bağımsız politika ve taşıdığı yukarıda kısaca değinmeye çalıştığımız özelliklerle kuşkusuz yakından ilişkili vardır.

Bağımsızlıkçı direniş mücadelemizin PKK-ERNK-ARGK'de itidatlı bulan öncülüğünün izlenmiş olduğu bağımsız politika ile vardığı nokta ve geldiği düzey bu tarafa belirtilirken, işbirlikçi önderliklerin durumlarına da bakmak gerekir.

Bunların hem dün hem de bugünü belirtilen anlamda olumlu bir özellik taşıyor. Doğuşlarında bile bağımsız bir siyasetleri ve çizimleri yoktu, süreci içerisinde de hiç olmadı. Ulusun çıkarlarını temsil etmeleri, ya da genel anlamda çeşitli sınıf ve tabakaların çıkarlarını formüle eden program ve politikaları yine söz konusu olmadı. Dar aşiretçi çemberi aslında ne dün ne de bugün ağına durumları oldu.

Yerli geldiğinde, hatta yerli yerinde bağımsızlıkçı direniş mücadelemiz, politika ve yöntemlerimiz maceracılığa suçlamakta geri durmayan Güney Kürdistan önderliğinin tam bir maceracı karakterde olduğunu zaman ve pratik çok açık biçimde ortaya koydu. Onlar şimdiye kadar aslında hiçbir zaman kendi politikalarını, ideolojilerine ve halkın özgücüne dayanarak adım atmadılar. Hep dış güçlere ve dış koşullara bakıp harekete geçtiler ve her defasında da kendileri yenilgi aldıkları gibi halkımız da büyük felaketlere sürüklediler ki, maceracılığın bundan daha somut örnekleri zor bulunur.

Botan-Behdînan savaş hükümeti yolunda

Foto: Medico

Gerek önceki süreçlerde, 1958'lerde ve '70'lerde Irak rejimin iç çelişkileri dönemindeki tutumları ve Amerika'ya bağlanan umutları; gerekse daha sonra İran-Irak Savaşı ya da Körfez krizini fırsat bilerek yapılan girişimlerin ne tür sonuçlar doğurduğu meydandadır. Özellikle son iki girişimin sonuçları Halepçe ve 1991 baharındaki trajedik kaçış, bunların maceracılıklarının halkımıza nasıl pahalıya mal olduğunu gözler önüne sermektedir.

Bağımsız politikadan yoksunluk ve kendi özgücü yerine başka güçlere dayanmayı esas alan yaklaşımın bu tür felaketler doğurması son derece doğaldır, ve başka bir sonuç yaratamayacağı da açıktır.

Bugün halen tek tek, grup grup Ankara-Bağdat-Washington arasında mekik dokumalarına bakılırsa, aynı gasleti sürdürdükleri açıkça görüldüğü. Askeri güçlerini Kürdistan'dan çekmeleri için emperyalistlere yalvarıyorlar. Yürüttükleri sözümlerle özerklik görüşmelerinde halkın gözünü değil, ABD ve TC gibi emperyalist ve sömürgecilerin güvencelerini esas alıyorlar. Patlolar'da, Ankarılar'da kanımız üzerinde ticaret geliştirerek gecer, pirinç ve un çuvalları karşılığında halkımızın geleceğini TC'ye pazarlıyorlar.

Ve bütün bu olgular, işbirlikçi önderliğin halkımız nezdinde silinmesini ve tükenişini getirmiştir. Gerçekten işbirlikçi önderlik Kürdistan'ı bütünüyle etkileme şansını çoktan yitirmiştir ve bu önemlidir. 1980'lerde Kürdistan genelinde etkindiler, '70'lerde de bu durum sürüyordu. Ancak '80'lerde bu etkinlik azaldı ve günümüzde hızla tükenişe gidiyor. İşte işbirlikçi politika ve anlayışların onları getirdiği nokta budur.

Güneyli işbirlikçi önderlikler ütopik sömürgecileri gibi bir çöküş ve tükeniş durumu yaşarken -belki de bunun için kader ve işbirliği yapıyorlar- PKK-ERNK-ARGK önderliğinin etkililiğide tüm Kürdistan'ı sarıyor. Kuzey'de olduğu gibi Güney'de de PKK önderliğinin işbirlikçi ve etkinliği her geçen gün daha çok pekiyor ve geçerli duruma geliyor. İçerisinde bulunduğumuz sü-

reçte hem Kuzey hem de Güney'de ortaya çıkan elverişli durum, Botan ve Behdînan alanlarında ortaya çıkan askeri-siyasal boşluğun bu bir savaş hükümetiyle doldurulması ve Kürdistan'ın tümü üzerinde etkinliği pekişen PKK-ERNK-ARGK önderliği bağımsızlıkçı direniş mücadelemiz önünde bu açıdan da kaçınılmaz bir adım olarak gündemeleşmiş bulunuyor.

Çünkü PKK önderliği bir aliaşiret önderliği değil, aksine buna karşı bir önderliktir. Kürdistan'ın dört parçasını birleştiren, sömürgeci ve emperyalist güçlerce çizilmiş bulunan yapay sınırları geçersiz kılan bir ulusal önderliktir. Birlik, demokrasi ve devlet yaratabilecek özelliklere sahiptir. Ve bütün bunların yolu da, hergeyden önce bağımsız bir politika izlemekten geçer.

Bağımsız ekonomi olmadan bağımsız politika olmaz

Bağımsız bir politika sahibi olmanın önemli açık. Ancak şu da bir gerçek ki, bağımsız ekonomi olmadan bağımsız politika da olmaz. Ve bu gerçeklik salt bizim gibi ulusal kurtuluş mücadelesi veren güçler açısından değil, tüm siyasal kuruluşlar ve devletler açısından da geçerlidir.

Kendi olanaklarımız sınırlı ve dar da olsa, başkaları çok geniş ve çekici olanaklar da sunsa, özgüce güven ilkesinden hiçbir zaman ayrılmamak büyük önem taşır. Kaldı ki, kendi durumumuz söz konusu olduğunda, olanaklarımızın o kadar sınırlı da olmadığı, aksine ülke ve halk kaynaklarımızın son derece zengin olduğu da bir gerçektir. Bu konuda eğer bir sorundan söz edilecekse bizim için sorun bu zengin kaynakları tümüyle harekete geçirme ve devrimin hizmetine kanallize edilebilmedir.

Devrimimizin şu anda bile gerçekleştirilmesi oldukça arıdır. Askeri ve siyasal alanda yaşanan gelişme ve büyümeye paralel olarak maddi ihtiyaçlar da büyümüşür. Yarın bir savaş hü-

kümeti gündeme geldiğinde sorun çok daha ciddi boyutlarıyla karşımıza çıkacaktır.

Yani savaş ekonomisinin örgütlenmesi, daha gımdiden üzerinde önemle durmamız gereken bir husustur. Hergeyden önce bir savaş yürütmekteyiz ve ordumuzun, elindeki silahından düşmana çıkacağı merminine, işgesinden üzerindeki elbiseye kadar tüm gereksinimlerini kendi olanaklarımızla karşılamak durumundayız. Bu tarafa gerçekleştirebildiğimiz en geri ve sıradan bir karşılamamız bile, başkalarının sunacağı en ileri olanaktan daha yararlı ve geçerli olduğunu hiçbir zaman akıldan çıkarmamalıyız.

Öte yandan, bugün somut olarak sözünü ettiğimiz Botan-Behdînan savaş hükümeti, devletleşmeye doğru ciddi bir adımdır ve bu noktada sivil yaşamı da bütünüyle savaş ekonomisi içerisinde örgütlenmek kaçınılmazdır. Halkın günlük gereksinimlerinden tutalım uzun vadeli yaşamını örgütlenmeye kadar, önemli plan ve projeler ve muazzam çaba gerektiren görevlerle karşı karşıyayız. Bu konuda öncü olarak yapılması gerekenlerin yanı sıra halk olarak da yapılacak çok şey vardır.

Sürecin, her alanda ve her anlamda büyük hamleler yapılması gereken bir süreç olduğu vurgulandı. Kürdistan halkının her bireyinin bu soyu atılımda yerini alması, sorumluluk duyması ve yüklenmesi gereken bir dönemdir. Gerektiğinde gözlerini korpmadan yaşamını ortaya koyması, siyasal-askeri her alanda yerini alması ve bundan hiçbir gerekçeyle geri durmaması gereken bir dönemdir. Para ile, silah ile, söz ile, kısacası kimin elinden ne geliyorsa onunla bu yüce ve ıztısal adına güç vermesi, bunun, bağımsızlık ve özgürlük istemimizin gerçekleşmesinde vazgeçilmez bir görev olduğunun bilinciyle hareket etmesi gerekir.

Öncü ve halk olarak bu tarihi süreçte verilmesi gereken ve verilen karşılık kadar, birey olarak verilecek karşılığında da anlamı gerçekten büyüktür.

Cizira Botan... Şirnex... Dêrsim... Çewlik...

ÇARPIŞMALAR KENT MERKEZLERİNE KAYTIYOR

Faşist rejimin çözümsüzlüğüne bir çare olabileceği umuduyla yapılmış planlanan erken seçim tarihi yaklaştıkça sömürgecilerin sancuları da artıyor. Sancılanın iki temel nedeni var. İlk, seçimlerde Kürdistan kentlerinde alınacak sonuçtur. Yani devletçi düzen partilerinin iflas etmesi ve ERNK tabanının aşırılığını koyduğu yönde ortaya çıkabilecek önemli ve gizlenmesi de mümkün olmayacak bir sonuç, rejimi alabileceğine ürkütmektedir. Böyle bir sonuçla karşılaşmamak için HEP'i seçime sokmamak gibi girişimlerde bulunulduğu bilinir.

İkinci neden ise, seçim güvenliği sorunudur. Gerillaların herhangi bir yöneliminin bu konuda son derece ciddi durumlara yol açabileceğini bilen sömürgeciler, şimdiden yoğun olarak önlemler almanın planlarını yapmaktadır. Rejim o denli çürümüş ve aciz ki, özellikle kırsal kesimlerde sandık güvenliğini sağlaması bile olanaksız hale gelmiştir.

Tam da bu süreçte gerilla saldırıları ve çarpışmaların kent merkezlerine doğru kayması faşist Türk sömürgecilerini daha çok düşündürmekte ve korkutmaktadır. TC'nin Kürdistan üzerindeki denetim ve otoritesinin askeri açıdan da ne denli yıpranmış olduğu bu korkularından da açıkça anlaşılmaktadır. Bunun başka bir somut göstergesi de Çewlik yakınlarında tutuklanarak bir süre sonra aynı yerde serbest bırakılan turistler olayıdır. Sömürgeciler bu alana önce güç yığıp sömürme operasyonları yürütürken, turistlerin aynı noktada serbest bırakılması, sömürgecilerin ülkemiz üzerindeki denetimini yitirme olayının hangi boyutlara ulaştığını göstermektedir.

Bu arada bir de Doğu Kürdistan'a sınırötesi operasyon yapıldığı ve bu operasyonlarda gerillalara kayıplar verildiği yaygınlara tanık olundu. Her gözlemcinin kolaylıkla farkedebileceği gibi, bu tür haberler de aslında acizliğin farklı göstergesi olmaktan öteye anlam taşımıyor. ARGK birliklerinin Çobanpınar karakol baskını ve benzeri saldırılarında ağır darbe yiyen ve gerilla karşısında varlık gösteremeyen faşist rejim tam da seçim döneminde bu denli prestij kaybına tahammül edemiyor. Ve bu tür uydurma haberlerle durumu kurtarmaya çalışıyor, ARGK'nin saldırılarını karşılıksız bırakmadığı imajını yaratarak acizliğini örtbas etmek istiyor.

Ulusal kurtuluş kuvvetlerimizin saldırıları küçük yerleşim yerleri ve ilçelerden Şirnex, Çewlik ve Dêrsim'de görüldüğü gibi giderek il merkezlerine kayarken ve ülkemizin kırsal alanlarının büyük bir çoğunluğunda ARGK'nin şiddetli denetimi gün geçtikçe daha çok pekişirken, Bekaa'daki Mahsum Korkmaz Akademisi'ne yönelik saldırı planları yaparak kendilerini avutan faşist Türk sömürgecilerinin ne büyük bir heves hatası içerisindedir olduğu açıktır. Kürdistan'ın her alanında gerilla birlikleri gün geçtikçe daha büyük birlikler halinde dolaşırken, MOSSAD'ın inayetiyle Bekaa'yı vurup sorunu halledeceğini sanmak acizliktir. Hem de sonuçları kendilerine çok daha pahalıya mal olacak bir durumdur.

Kürdistan'ın dörtbir yanında süren gerilla atakları rejimi bunaltarak ülkemizi sömürgeciler için yaşanılmaz bir cehenneme çevirmeye devam ediyor.

Serhedan

Serhedan il merkezinin yanıbaşındaki Küçükyusufl köyüne gerilla baskını

Serhedan/İdir (Berxwedan): Serhedan(Kars) şehir merkezine 3-4 km mesafedeki Küçükyusufl köyüne ARGK gerillaları tarafından baskın düzenlendi. Köyde düşmanla içbirlikçi içerisinde ajanlık vb. faaliyetler yürüten unsurların bulunmaması nedeniyle herhangi bir saldırı söz konusu olmadı. Sadece propaganda konuşmaları yapıldı ve gerillaya katılmak isteyen gençler saflara kabul edilerek birlikte alındı.

Edinilen bilgilere göre, 14 Eylül akşamı bir ARGK birliği köyü kuşatıp denetimi ele aldıktan sonra köye girdi. Cami hoparlöründen bütün köylülerin köy meydanına toplanmaları istendi. Ve burada toplanan halka yönelik ulusal kurtuluş mücadelemizin sorunları, düşmanın niteliği ve dönemin özellikleri konularında konuşmalar yapıldı. Halkımıza kendi sorunlarına ve görevlerine sahip çıkması yönünde çağrılar yapıldı. Bu arada köy

gençlerinden bir grup da ARGK birliklerine katılmak istediklerini bildirdi. Bunlar arasında yapılan ön incelemede durumları uygun görülen 13 kişi ARGK saflarına kabul edildi ve bunlar da gerilla birliğinin yanında köyü terkettiler. Daha sonra bunlardan ikisinin sağlık sorunları nedeniyle köylerine geri gönderildikleri öğrenildi.

Eylemi başarıyla ve herhangi bir zayıflık vermeden başardığı gibi, bir mangalık yeni bir savaşçı gücü de saflarına katan birliğimiz düşmana korkulu anlar yaşattı.

Qamûşan Gulantîp köyündeki çarpışmada düşmana önemli kayıplar verildi

Qamûşan(Sarıkamış) ilçesine bağlı Karakurt bucağı Gulantîp(Beşyol) köyü yakınlarında ARGK birlikleri ile sömürgeci ordu güçleri arasında bir çarpışma meydana geldi. 17 Eylül günü akşam saatlerinde başlayan çarpışmanın sabaha yakın saatlere kadar devam ettiği kaydedildi.

Kendilerinden sayıca çok kalabalık olan düşman birliklerine karşı kahramanca savaşan ge-

Gerilla, kır ve kentteki ataklarıyla sömürgeciliği sarsıyor

Foto: Berxwedan

rilalarımızın düşman askerlerinden pek çoğunu öldürme veya yaralı olarak sağıya bıraktığı bildirilmektedir. Sömürgeciler ertesi sabah olayın geçtiği alana hiç kimseyi yanaştırmadılar. Yöredeki yurtseverler bu durumu düşmanın çok sayıda kayıplarını gizleme çabası olarak yorumlamaktadır. TC yetkilileri sadece 3 askerin yaralandığını açıklıyorlar da, buna kimse inanmamaktadır.

Çarpışma sona erdikten ve gerilla birliği alandan uzaklaştıktan sonra Gulantîp köyüne gelerek rasgele sağıya sola ateş açan faşist ordu birliklerinin bu kudurganlığı sonucunda da, 1 köylü yaşamını yitirirken 1'i de ağır yaralandı. Bu olay da, düşmanın gerilla birliği karşısında çok kayıp verdiğinin bir göstergesi olarak görülüyor.

Bu olayda 2 ARGK savaşçısının da şehit düştüğü söylenmektedir. Ancak bunun kesin olup olmadığı konusunda gerilla kaynaklarından henüz bir bilgi alınmış değildir.

İdir'da gerillaların denetimi pekiyor

Serhedan'ın İdir(İğdir) ilçesi ile çevre alanlarında da ARGK birliklerinin faaliyetleri giderek artıyor ve buna paralel olarak yörede gerillanın denetimi giderek pekiyor. Bir yandan karayollarında yapılan denetim ve kimlik kontrolleri işlemleri sıklaştırılırken, bir yandan çete odaklarına ve çeşitli sömürgeci hedeflere yönelik saldırıların yoğunlaştığı gözdeniyor.

Yörede bir süre önce gerilla birlikleri tarafından bir grup içbirlikçi çetenin esir alınması üzerine yoğun operasyonlar başlatılmış ve alana çok sayıda asker yığılmış bulunmaktadır. Düşmanın tam da böyle kalabalık birliklerle gövde gösteriş yapıtığı bir sırada, aynı alanda gerillaların peşpeşe eylemler gerçekleştirilmesi sömürgeci otoritenin bu alanda da bir hüç olduğunu kanıtlamıştır.

İdir'in Çilli Dağı mıntokasında

bulunan TV istasyonuna yönelik bir gerilla saldırısında testeler tahrip edilerek kullanılmaz duruma getirilmiş ve düşmana bu süreçte büyük maddi zarar verdirilmiştir. Olaydan sonra alana gelen düşman güçleriyle birliğimiz arasında çıkan çarpışmada da düşmana öldürme ve yaralı kayıplar verildiği ve 1 ARGK savaşçısının da kahramanca savaşarak şehit düştüğü bildirilmektedir.

13 Eylül günü İdir-Bazîd(Doğubeyazıt) karayolunu yarım gün kadar denetiminde tutan gerilla birliklerimiz yoldan geçen tüm araçları durdurarak kimlik kontrolü yapmıştır. Edinilen bilgilere göre Orğov(Suveren) köyü Şêx Mîrza mezarı yakınlarında yolu kesen ARGK birlikleri, araçlardan indirildiği yolculara yönelik propaganda konuşmaları yaparken sömürgecilere ait 3 resmi aracı da ateşe vererek imha etmiştir.

Öte yandan yoldan geçmekte olan bir araçta bulunan bir turist grubunun üzerinde de temsilciliklerimizden alınan Kürdistan'a seyahat belgeleri bulunmadığı için grup bir süre gözaltına alınarak durumları incelenmiştir. Bir Amerikan ve ikisi de Meksikalı üç turist, birkaç saat gözaltında tutulup durumları araştırıldıktan sonra gerekli uyarılar yapılarak serbest bırakılmıştır.

Dêrsim/Çewlik/MOQ

Dêrsim il merkezi bir hafta arayla iki kez ARGK birliklerince basıldı

Dêrsim (Berxwedan): ARGK birliklerinin kent baskınları serisine bu kez de Dêrsim il merkezi (Mamikan) katıldı. Gerillalarımız bir hafta arayla ilk kez kent merkezine düzenledikleri baskınla halk kurtuluş ordumuzun gücünün Dêrsim alanında da ne denli büyüdüğünü ve etkinliğinin ne denli arttığını ortaya koydu. Dêrsim'in kırsal kesim-

lerinde gerillalarımızın sömürgeci hedeflere yönelik yoğun saldırıları olmasına rağmen, düşman bunların kamuoyuna yansımaması için özellikle çok çaba sarfediyor. O nedenle çoğu ya hiç duyulmuyor veya çok geç haber alınabiliyor. Ancak il merkezine yapılan baskınların sömürgeciler tarafından gizlenip örtbas edilmesi mümkün olmuyor.

Gerilla kaynaklarından aldığımız bilgilere göre, ilk baskın eylemi 7 Eylül günü gerçekleşiyor. Şehir merkezinin biraz dışında, Dêrsim'den Mazra(Elazığ) ve Çewlik(Bingöl)'e giden karayolu ile Munzur nehri arasında kurulmuş bulunan Sixeng (Sihenk) Mahallesi'ndeki düşman hedeflere yönelik olarak gerçekleştirilen baskında 1 panzer roketlenerek imha edilirken, askeriye ait bir bina da roketlenerek ağır hasara uğratılıyor.

Sixeng Mahallesi, son yıllarda kurulan ve çoğunlukla asker ve polis kuruluşları ile bunlara ait lojmanlardan oluşan, yine doğru dürüst çalışmayan yem, süt gibi bazı fabrikalarla okulların bulunduğu bir semtler. Burada sıklıkla olarak çok sayıda askeri ve polis gücü ve özellikle de son yıllarda getirilen özel timler bulunmasına rağmen, gerilla baskını sırasında düşman güçleri herhangi bir karşılık bile veremeyi başaramamıştır.

İkinci baskın eylemi ise, bundan bir hafta sonra, yani 14 Eylül tarihinde gerçekleşiyor ve ilkinden çok daha kapsamlı geliyor.

Bu kez baskın kentin ana merkezine yöneliktir. 14 Eylül günü saat 18.00 civarlarında, yani henüz hava aydınlıkken ARGK birlikleri iki koldan şehir merkezine girdiler. Dêrsim halkı büyük bir coşku ve kıvançla kendi öz ordusunun sömürgeci hedeflere vurulmuş izledi. Dêrsim merkezindeki ünlü kışlaların birinde bulunan tugay merkezi gerillalarımız tarafından roketatarlar ve otomatik silahlarla dövüldü. Tugay cephaneliğinin bir bölümünün de isabet

alması üzerine meydana gelen hasarın ve düşmana verdirilen zararın daha da büyüdüğü bildiriliyor. Sömürgeciler hiçbir açıklama yapmadıklarından, tuğay binasında bulunan askerlerden ne kadar öldü ve yaralı olduğu konusunda herhangi bir bilgi alınmadı.

İl merkezindeki diğer bazı düşman hedeflerini de ateşe tutan ARGK birlikleri, daha sonra herhangi bir kayıp vermeden üstlerine çekildi.

Bir hafta içerisinde ilk kez gehir merkezine baskın düzenlenmesi, halk kitlelerini olumlu yönde son derece etkiledi ve sevinçli. Şehir merkezinde ARGK birliklerinin kahramanlıkları dillerden düşmedi. Halkın layan duyupları kabarmışken, sömürgecileri bir an önce topraklarımızdan söküp atma istemi daha çok alevlendi ve gerillanın bunu başaracağına duyulan inanç daha da pekişti.

Dêrsim'in Mâzger ilçe merkezine ARGK birlikleri tarafından baskın düzenlendi

Dêrsim il merkezine bir hafta içerisinde ilk kez baskın düzen-

lenmesi ardından gerilla saldırıları durmadı. Kırsal alanda gerçekleştirilen pek çok eylemin yanı sıra kent merkezlerine yönelik ARGK baskınları da sürüyor. 27 Eylül akşamı Dêrsim'in Mâzger(Mazgirt) ilçe merkezine baskın düzenleyen ARGK birlikleri, devlete ait resmi kuruluşların birçoğunu otomatik silah ve roketatarlarla tarayarak tahrip etti. Gerilla birliklerimizin olayda herhangi bir kayıpla karşılaşmazken, düşmanın öldü ve yaralı kayıpları konusunda kesin bilgi alınmadı. Baskının halk üzerinde büyük etki yarattığı bildirilmektedir.

Çewlik merkezinde Jandarma Alay Komutanlığı'na taciz ateşi

Çewlik/Amed (Berzwanê): Çewlik(Ringöl) yöresi 1991 yılı stılımının en yoğun yaşandığı bir alanımız oldu. Kırsal kesimlerde gerillanın etkinliği ve otoritesi her geçen gün artıp yaygınlaştıkça, Çewlik'in toplam dört ilçesinden üçüne bu yılın çeşitli dönemlerinde ARGK birlikleri tarafından baskın düzenlenmişti. Anımsanacağı gibi Bon-

gılan(Solhan), Dara Hênê(Geç) ve Kanîreq(Karlıova) ilçe merkezlerine düzenlenen baskınlarda sömürgecilere ağır kayıplar verdirilmişti. Gelişmeleri izleyen kreimlerin gözleri artık Çewlik il merkezinin baskınındaydı. Ve işte onun da ilk işaretleri gelmeye başladı.

14 Eylül günü Çewlik merkezinde bulunan Jandarma Alay Komutanlığı'nın ARGK birlikleri tarafından taciz ateşine tutulması sömürgecilerin yüreğine büyük bir korku düşürdü. Görgü tanıklarının bildirdiğine göre, alayda derhal alarm verilerek birlikler savunma pozisyonuna çekildi. Şehrin bitişinde ve Dara Hênê-Amed çıkışında bulunan düşman alayında korkulu bir bekleyiş havası hakim olurken, Çewlik halkı arasında da tam tersine sevinçli bir hava esmekteydi.

5 turist tutuklandıkları yerde serbest bırakıldı

Üzerlerinde gerekli izin belgeleri bulunmadığı ve durumları şüpheli görüldüğü için 30 Ağustos 1991 tarihinde gerilla birlikleri tarafından gözaltına alındıkları söylenen 5 yabancı, 21 Eylül günü, gözaltına alındıkları yere çok yakın bir noktada serbest bırakıldı.

lan yere çok yakın bir noktada serbest bırakıldı.

Serbest bırakılan turistlerin ifadelerine göre, gerillalar tarafından karayoluna getiriliyor ve oradan da yine gerillalar tarafından organize edildiği anlaşılan bir taksi ile Germav(İlçalar) karakoluna bırakılıyorlar. Gerilla, günlerdir turistleri arama bahanesiyle binlerce kişilik birliklerle operasyonlar düzenleyen, bunun için ormanlık alanları ateşe veren ve yöredeki alvil ve savunmasız halka büyük baskı ve işkenceler yapan TC sömürgecileriyle adeta alay ediyor.

Bu olay, bazı gerçekleri bir kez daha somut olarak gözler önüne sermesi açısından önem taşımaktadır. Olay, Kürdistan'da kimin otorite olduğunu yeniden kanıtladı. Faşist Türk sömürgecileri girdikleri once vahşete rağmen hiçbir sonuç alamadığı gibi, halklarla turistlerin izine bile rastlayamadı. Bunun üzerine turistlerin "Kuzey Irak'a götürüldüğü" yalanını yayarak, bununla kendi güçsüzlüğünü örtbas etmek istedi. Oysa turistlerin 21 Eylül'de alındıkları noktada ve TC'nin karakolunun önünde serbest bırakılması, sömürgeci otoritenin ülkemizde nasıl bir hiç durumuna geldiğini gözler önüne sermiş oldu.

Çewlik ve yöresinde kitle ve gerilla eylemleri hiç durmadı

13 Eylül günü Çewlik merkezine bağlı Kurudere köyü yakınındaki bir noktada karayolu gerilla birlikleri tarafından tutularak denetim bir süre ele alındı. İki yandan gelen araçları durduran gerillalar yolcuları indirerek kimlik kontrolü yaptılar. Bir yandan da biriken yolculara yönelik propaganda konuşmaları yapıldı. O sırada olay yerinden geçmekte olan bir polis otosundaki sömürgeci güçler, yolun gerillalar tarafından keşildiğini farkedince, sivil halk-gerilla ayrımı yapmaksızın topluluğun üzerine ateş etmeye başladı. Gerillalar halka zarar gelmemesi için açılan ateşe karşılık vermeden alandan uzaklaşarak üstlerine doğru çekildi. Daha sonra geliştirilen operasyonlardan düşman hiçbir sonuç alamadan moral bozukluğu içerisinde geri döndü.

14 Eylül günü Çewlik merkezine bağlı Çilkan(Yesilköy)'e sömürgeci ordu sürülerinin düzenlediği operasyon sırasında faşist asubaylardan birinin Hüsnîye Çürükkaya adlı yurtsever bir

Avrupa ve Ortadoğu'daki yurtsever Kürdistan gençliğine çağrı

Bu çağrıya halk arasında anlatılan bir masalla başlamak istiyoruz. Bir gün uyuyan bir adamın ağzından içeriye bir yılan girer ve müdesine yerleşir. Adam uyanışında büyük bir korkuyla anlar ki, o zamana kadar özgürce sürdürdüğü yaşam sona ermiştir. Artık varlığı tamamen yılanın keyfine bağımlı olmuştur. Yılan ise kötü ve baskıcı bir varlıktır. Adam korkunç eziyetlere maruz kalmamak için, yılanın bütün buyruklarını hemen yerine getirmek zorundadır. O insan artık kendisi değildir. Tek başına hareket yeteneğini kaybetmiştir. Onun özgür irade bildiriminin yerini despotça buyruklar yağdıran efendisinin kötü niyetleri almıştır. Adam için yaşam her yönüyle mutlak bir uşaklığa dönüşmüştür. Öyleki bundan daha kötüsü düşünülemez.

Aradan zaman geçer ancak, kahramanımızın trajik varoluşunun üstüne çökmüş bulunan kabuğu hakikatar saat, günler yıl olmuştur. Ama güzel bir sabah adam uyanışında birden yılanın gitmiş olduğunu farkeder. Adam özgürlüğüne yeniden kavuşmuştur. Şimdi eskisi gibi istediğini yapabilmektedir. Önce benliğini büyük bir sevinç sarar. Bu yeniden kazanılan özgürlüğün verdiği sevinçtir, oysa hemen sonra anlar ki, ne yapması gerektiğini artık bilmemektedir.

Yılanın kesin egemenliği altında geçen uzun zaman içinde iradesini onun iradesine, isteklerini onun isteklerine ve gücünü onun gücüne bağımlı kalmaya alışmıştır. Artık isteme, çaba gösterme, tek başına hareket edebilme yeteneklerini kaybetmiştir. Böylece özgürlüğün yerini bir boğluk almıştır.

Evet, bizleri ürkütüp korkutan da budur. Efendisinin kölesine olmak, iliklerine kadar sömürüldüğünü bildiği halde ses çıkarmamak korkunç ve ızdırap vericidir. Kürdistan'ın en dinamik gençliği Avrupa'daki asimile çu-

kuruna her gün biraz daha fazla yaklaştıklarını artık görmelidirler. Bunu görmekle biraz gecikirlerse, içine girmiş oldukları çukur, sömürgeciler tarafından çoktan kapatılmış olacaktır. Eğer bunu görüp de kılını bile kıpırdatmıyorlarsa bu da kendi sonlarını kendi elleriyle hazırlamış olurlar demektir.

Rahatlarının bozulmasını istemeyen bu arkadaşlar İleriye yönelik hiçbir adım atmadan 70, 100 hatta 150 yaşına kadar da yaşayabilirler. Ama o arkadaşlarımız yaşamaları boyunca işleyen bir makina olarak kalacaklardır. Artık bunların gözlerini açıp şu gerçeği görmeleri gerekir. Omuzlarımızı yüklenen yük gerçekten de çok ağırdır. Onun için yurtseverim diyen herkesin gelişen mücadeleye sadece dayarlıym demekle yetinmemesi gerekir. TC'nin yürüttüğü politikaya açıkça ortadadır. İnsanlarımızı sürekli metropollere; İzmir, Ankara, İstanbul daha da uzaklara Avrupa ve Ortadoğu'ya gitmelerini kendi eliyle hazırlamaktadır. Tabi bizler böylece kendimizi kurtulmuş saymaktayız. Neden? Ülkemiz işkenceyle, açlıkla cehenneme çevrilmiştir. Sonuçta gençliğimizin belli bir kesimi kurtuluşu TC'nin önlerine sunmuş olduğu hunharca politikaya kanarak kaçmakta bulmuştur. Ülkede kalıp da mücadele etmek bu duruma düşenlerin aklına bile gelmemiştir.

Kürdistan'da iş imkanları kısıtlıdır. TC bundan faydalanmasını bilmıştır. Asimile etmenin en iyi yolu insanları metropollere çekerek onları mücadeleden uzak tutmaktır. Bunu yaparken de bir şeyi unutmamıştır. Burjuvazi Kürdistanlı işçileri metropole çekerken kendi mezar kazıcılarını da hazırlamış oldu. Daha dünya kadar sıradan bir esnaf, bir işçi bugün gelişen mücadelelerin verdiği güçle kahramanlaşmakta, ülkenin kurtuluşu için savaşılmaktadır. Kitlelerin bütünleşmeyle karşı karşıya olduğu bir dönem yaşamaktayız. Bu

her geçen gün daha da bütünleşecektir. Bunu iyi değerlendirebilmek zamanı kendi lehimize çevirebiliriz. Bu duruma ilkel bir tarzda yaklaşmamak gerekir. Aksine marksist temelde yaklaşım daha doğru olacaktır. Marksist diyalektik düşünce olanın bugün beyaz, dün kırmızı olanın da bugün beyaz olduğunu ispatlamaktadır.

Kürdistan'da gelişen mücadeleye paralel olarak Avrupa ve Ortadoğu'da çalışmakta olan Kürdistanlı işçilerin belli bir ölçüde fedakarlık yapacakları gün geldi ve geçiyor. Bu sadece yapacağımız maddi destekle sınırlı kalmamalıdır. Açaktır ki, yapmakta olduğunuz maddi destek küçümsenemez, ama bu böyle devam ederse sizin yapmakta olduğunuz yardım sözümona her saatye, her dakika evlerinde sorgusuz, sualsiz işkenceci faşist TC sadakatleri tarafından alınıp katledilecek sokaklara atılan mazlum insanların kafen ve tabut parasına yetmeyecektir.

Ben de yurtseverim diyen her Kürdistanlı genç arkadaşın şu soruyu kendisine sorması gerektir. Gençliğin yeri neresi olmalıdır? Gurbette mi, yoksa halkın çıkarlarını savunma ve halkın özgücüne bağlı partinin yanı mıdır? Mücadele veren parti, geleceğin partisidir, gelecek ise gençliktir. Parti yenilikçiler partisidir, gençler ise sürekli yeniyi bulmaya çalışırlar. Parti eski çürüklüğe karşı fedakar savaşımların partisidir, fedakarca verilen savaşa ise ilk önce gençler katılır. Bu gençlik yad ellerde gurbet Türküsünü söylemekle yetinen, mücadele kaçkını gençlik olamaz. Bizim için var olan gençlik ülkesinde düşmanla göze göze, dişe diş savaşılan gençliktir.

Kürdistan gençliği gururuyla, şerefliyle vermekte olduğu mücadeleden en yüce dönemi yaşıyor. Sizlere sormak gerek, hangi tarih keşlinde bundan daha ilginç akıcı bir dönem varolmuştur. Günümüzde vahşice uy-

gılanan, insanlıkdışı ızdırap verici baskılar nerede görülmüştür. Hangi ülke insanı hayvan ve insan dışı yemeye maruz kalmıştır. Helki Almanya'da Hitler'in zulmü, Vietnam'da ise Saygon zindanları yaratıldı. Ama böylece bir tarih sayfası ilk defa bizim ülkemiz olan Kürdistan'da açılıyor. Açılmasına açılıyor ama beraberinde de tarihin sayfalarına altın harflerle yazacak olan emekçilerin çıkarlarını savunan proletarya sınıfı için savaşılan partiyi yaratır.

Bu dönemin acı ve ızdıraplarla dolu olduğu kuşkusuz doğrudur. Ama böylece bir dönemde ulusal kurtuluş mücadelesinde yer almak insanı mutlu kılacaktır. Bir taraftan tarihe karşı sorumluluğunu yerine getirirken, diğer taraftan da halkın bağrında kendisine bir yer edinenek ölümsüzleşmektedir. En güzel anı sırf savaşımların hareketli anıdır. Bu bilinçle yola çıkan her arkadaşın şiarı, "Ya bağımsızlık ya ölüm" olmalıdır. Bunu en iyi şekilde Mazlum DOĞAN yoldaş şu sözlerle dile getirmiştir: "Her gün damla damla eriyip ölmektense savaş içinde dirilirim daha iyidir." Bu duyguyu anlayabilmek için mücadeleye aktif olarak katılarak ve savaşta proletaryanın zafer kazanmış olarak çıkacağına inanmakla mümkün olacaktır.

Canı gönülden inanıyoruz ki, zafer haklı bir savaş veren halkımızın olacaktır. Ama zaferin gökten zembille inmeyeceğini de bilmemiz gerekir. Zafer ancak savaşa somut olarak katılmakla, çarpışmakla, mücadele vermekle elde edilir ve özgür olunur. Özgürlük sorunu bir işbölümü sorunudur. Bu sorunu ne zaman Kürdistan halkıyla paylaşmaya kalkarsanız o zaman ülkede yaşama hakkına sahip olursunuz. Aksi takdirde burjuvazinin önünüzde sürmüş olduğu nimetlerden faydalanamaz derken, farkında olmadan eriyip yok olacaksınız. Tarih sonsuz

olarak İleriye doğru hareket eder, sizin de tarihsel akışla birlikte sürekli İleriye doğru hareket etmeniz ve yönünüzü tam olarak gelişen mücadeleye çevirmeniz gerekir.

İçinde bulunduğumuz 20. yüzyılın son çeyreğinde, ben Avrupa'da yaşıyorum demek, sürekli talan edilen, her türlü barbarlığın ve vahşetin uygulandığı bir ülkenin yığıt neferleri olarak kendimizi övünmüyoruz demektir. Böylesi bir durumu kabullenmek ise insanlık onuru için yüz kızartıcıdır. Ortadoğu'daki işçi arkadaşların konumu Avrupa'daki arkadaşlardan pek farklı sayılmaz. O arkadaşlarımız Ortadoğu'da kalmakla doğru olan kölecülüğü kabullenmiş oluyorlar. Örneğin Suudi Arabistan'da halen yönetim sistemi monarşidir. Bu da köleciliğin ta kendisidir. Bu durumu kabullenmek; onurun, gururun ayaklar altına alınması demektir.

Gerek Avrupa, gerekse Arap ülkelerinde çalışan arkadaşlar gözlerini açıp bir gerçeği görmeliler. Cezaevlerinde savaş tutsakları yoldaşlarımız ellerinde kelepçe, ayaklarında pranga, diline zincir vurulduğu halde direnme yollarını arıyorlar. Açlık grevlerine, ölüm oruçlarına yataarak bedenlerini Newroz ateşiyle birleştirip oradaki yaşam şartlarını ve Kürdistan'daki katliamları protesto ediyorlar. Tabi sizler, başka ülkelerin topraklarında böyle bir girişimde bulunmanız aklı dışı ve anlamsızdır. Eğer böyle bir idyetiniz varsa sizleri ülkemize, kendi topraklarımız üzerinde direniş çağırıyoruz. Gelin kutsal direnişlerimize güç katın!

– Kahrolan emperyalizm, sömürgecilik ve yerli işbirlikçiler!
– Yaşasın bağımsız, birleşik ve demokratik Kürdistan!

Yekdiya Ciwanên Şoreşgerên Welatparêzên Kurdistanê (YCK)
Karadeniz Bölgesi Komitesi

bayana sarıkontluk etmesi çevre-
de büyük tepki ile karşılandı.
Tüm köy halkı toplu olarak
Çewlik merkezine giderek olayı
protesto etmek amacıyla vali-
liğe yürüdüler. Vali ile görüşmek
isteyen köylülerin bu talebi ge-
çirilmek istenince köylüler vali-
lik önünde oturma eylemine
başladılar ve vali ile görüş-
meden eyleme son vermeyecek-
lerini açıkladılar. Olayın ciddiyetini
kavrayan sömürgeci vali köy-
lülerle görüşmekten kaçınmaya-
cağını ardayınca yanlarına gelerek
"olayın faillerinin cezalandırılaca-
ğı" doğrultusunda sözler vermek
zorunda kaldı. Çözümlü halde ancak
bulunan sonra eylemlerine son
verdi.

Çewlik'in Germav (İlıcalar) mevkiğinde 20 Eylül günü ARGK birlikleriyle sömürgeci güçler arasında bir çarpışma meydana geldi. Bu olayda düşmanın kayıpları konusunda bilgi alınmazken ARGK savaşçılarından 3'ünün şehit düştüğü bildiriliyor. Şehitlerden birinin Çewlik doğumlu Ahmet TİMUR olduğu belirtilirken diğer iki şehidin kimlikleri konusunda somut bilgi edinilemedi. Şehit Ahmet TİMUR'un cenazesi Çewlik'te yapılan bir törenle toprağa verildi.

22 Eylül gecesi de Dara Hêñê ilçesi kuzusunda gerilla birliklerimiz ile düşman ordu sürüleri arasında meydana gelen ve birkaç saat sürdüğü bildirilen çarpışmada ulusal kurtuluş kuvvetlerimizin herhangi bir kaybı olmazken, sömürgecilerin kayıpları konusunda da somut bilgi edinilemedi. Çarpışmanın geçtiği alanın yakınında bulunan Yatansöğüt köylüleri düşmanın çok sayıda ölü ve yaralı kayıp verdiğini belirtmektedir.

Pañ de başlayıp Çewlik'te sonuçlanan çarpışmada toplam 10 düşman askeri öldürüldü, 1'i yüzbaşı olmak üzere çok sayıda asker de ağır yaralandı

Mazra (Elizê) 'in Pañ (Palu) ilçesine bağlı Ziver (Akbulut) köyü yakınlarında gerilla birliklerimizden birisi ile düşman güçleri arasında bir çarpışma meydana geldi. 24 Eylül akşamı adı geçen köyün yakınında bulunan asma köprüünün yanında saat 21.00 sıralarında başlayan ve yaklaşık iki saat kadar devam eden bu ilk çarpışmada üstün bir performans gösteren ARGK birliği, kendilerinden sayıca çok fazla olan sömürgeci ordu sürülerini bozguna uğrattı. Burada düşmana 8 ölü ve çok sayıda da yaralı kayıp verdiren gerillaların omuzları herhangi bir kayıpları olmadı.

Çarpışmalar gece boyunca Çewlik alanına doğru kayarak devam eder. Ertesi sabah saat 07.00 sıralarında Çewlik merkezine bağlı Pul köyü yakınlarında yeni birliklerle takviye edilen düşman güçleriyle yeniden şiddetli bir çarpışma başlar. Son derece şiddetli geçen bu çarpışmada da sömürgeci birliklerden 2 asker öldürülürken 1 yüzbaşı ağır yaralandı.

Burada kahramanca bir direniş sergileyen ARGK savaşçılarından 4'ü şehit düştü. Şehitlerden ikisinin bayan olduğu bildiriliyor. Şehitlerimizden birinin Pañ'ın Ardîrek (Gökdere) köyünden Amed kod adlı Murat GÜNGÖR olduğu tespit edildi. Bayan şehitlerin de Şevîn ve Hêvîdar kod adlı savaşçılar

olduğu belirtiliyor, ancak isimleri henüz tespit edilemedi. Diğer şehidin kimliği konusunda da herhangi bir bilgi alınamadı.

Şehit Murat GÜNGÖR'ün cenazesi 26 Eylül günü Çewlikli yurtseverler tarafından kendi köyüne götürüldü. Köyde yapılan ve Mazra'dan da çok sayıda kitlenin katıldığı bir törenle toprağa verildi.

Gimgim'da karakol baskını

Gimgim (Berxwedan): Ma'jun Gimgim (Varto) ilçesinde yeni yapılmakta olan bir karakol binası, ARGK gerillaların ilçe merkezine düzenledikleri bir baskın sırasında tahrip edilerek kullanılmaz duruma getirildi.

Bundan kısa bir süre önce de Gimgim ilçesine bağlı Kîrîndî (Omcalı) bucağına gerilla birliklerimiz tarafından baskın düzenlenmiş ve karakol binası roket ve otomatik tüfeklerle taramarak önemli oranda tahrip edilmişti. Bu karakolda bulunan düşman askerlerinden ölü ve yaralıları da bulunduğu belirtilmişti.

Vatan bekçiliği onurdur

Bedlîs

Askeri ve sivil hedeflere yoğun gerilla saldırıları

Bedlîs/Tûs (Berxwedan): Bedlîs yöresindeki askeri ve sivil hedeflere yönelik ARGK birliklerinin saldırıları aralıksız olarak devam etmektedir. Bu saldırılarda düşmana önemli kayıplar verdirilmektedir.

14 Eylül günü Xîzan (Hizan)'a bağlı Xûra köyüne ARGK birlikleri tarafından baskın düzenlendi. Köydeki tek resmi kuruluş olan karayolları şantiyesini kuşatan gerillalar, bekçileri etkisiz hale getirip burada bulunan üç aracı ateşe vererek imha etti. Şantiyedeki işçilere yönelik propaganda konuşmaları da yapan gerilla birliği daha sonra herhangi bir kayıp vermeden üssüne çekildi.

11 Eylül günü Norgîn (Güroy-mak) yakınlarında bulunan PTT Radyolink İstasyonu'na baskın düzenleyen ARGK gerillaları, binada bulunan tüm görevlileri etkisizleştirip dışarı çıkardıktan sonra teatisleri ateşe verdi. TC yetkilileri yaptıkları açıklamada

da istasyonda 5 milyar liralık zarar meydana geldiğini belirttiler. Öte yandan olaydan sonra birçok çevre il ve ilçenin telefonlarının felce uğrayarak günlerce çalışmadığı bildirildi.

Eylemi başarıyla gerçekleştiren ARGK birliği kayıp vermeden olay yerinden ayrıldı.

Aynı günlerde Bedlîs merkezine bağlı Kepenek köyü yakınlarında yeni inşa edilen karakol binası ARGK birliklerinin düzenlediği baskın sonucunda ateşe verilerek tahrip edildi. Karakolda nöbet bekleyen bir grup korucuyu etkisizleştirerek silahlarına el koyan gerillalar, karakol inşaatını ateşe verdikten sonra herhangi bir kayıp vermeden üsslerine döndüler.

ARGK birlikleri 12 Eylül günü Xîzan'a bağlı Tûlî (Sarı) köyüne bir baskın düzenledi. Köyde bulunan çeteleri etkisizleştiren gerillalar bunlara ait silahlara da el koydu. Silahları alınan korucuların sayısının 20 olduğu bildiriliyor.

17 Eylül günü Motkî ilçesi yöresinden gelerek Meydan kasabasına doğru gitmekte olan bir minübüste korucu ve askerlerin bu

müşeciler Malatya-Erhaç'tan havalandırarak savaş uçaklarıyla gerilla mevzilerini bombaladı.

Çarpışmada düşman birliklerinden 1 üststeğmen, 2 assubay ve 7 er öldürüldü, 3 erin de ağır yaralandığı tespit edildi. Olayda 3 ARGK gerillası da kahramanca savaşarak şehit düştü.

Edinilen bilgilere göre olayın gelişimi şöyle oldu:

Son bir hafta içerisinde Çermük ve çevresinde yoğun gerilla eylemleri oluyor. 20 Eylül günü Çermük'a bağlı Şêxana Jorîn (Yukarı Seyhler) bucağına baskın düzenleyen ARGK birlikleri köyde bulunan tüm korucuların silahlarına el koyuyor. Bundan bir gün sonra da Gûzenek köyüne baskın düzenleniyor. Ayrıca bu arada daha başka köylere de gerillalar tarafından baskınlar düzenleniyor, işbirlikçi unsurlar etkisizleştiriliyor ve çetelerin silahlarına el konuyor. Gerillanın etkinliğinin bu tarzda artması üzerine sömürgecilerde yöreye yeni askeri birlikler sevk ederek yer yer operasyonlara başlıyorlar.

23-24 Eylül gecesi Gûzenek köyü yakınlarında ARGK birlikleri tarafından pusuya düşürülen bir askeri cemaat içindekilerle birlikte imha ediliyor. Araçta kaç asker olduğu kesin olarak bilinmiyor. Bunlardan hiç kurtulan olmadı biliniyor. Düşmanın açıklamasına göre burada ölen askerlerin sayısı, bir assubay olmak üzere 4 kişidir.

Bu olayın duyulmasıyla birlikte sayıları 4 bini bulduğu belirtilen askeri ve özel tim birlikleri alana sevk edilerek operasyon başlatılıyor. İşte gerilla birlikleri düşmanın bu güçleriyle 24 Eylül sabahı Çermük merkezine 3-4 km mesafede bulunan Qeleçik köyü ile Germav (İlıcalar) arasındaki Merxok muntakasında karşılaşıyorlar ve çarpışma başlıyor.

Sabah saat 08.00 civarında başlayan çarpışma gün boyu ve gece geç saatlere kadar devam ediyor. Kalabalık sayıdaki birliklerle gerilla grubunu çembere alıp imha etmek isteyen düşman güçleri sürekli kayıp vermekten kurtulamaz. Gündüzlük çarpışmalara düşman helikopterleri de yoğun olarak katılır. Düşmanın çok sayıda ölü ve yaralı kayıp verdiği, ölü ve yaralıların helikopterlerle sürekli olarak başka alana taşındıkları belirtiliyor. Bunlardan kesin olarak tespit edilenler sadece Çermük merkezine getirilenlerdir. Çermük merkezine 1 üststeğmen, 2 assubay ve 7 erin cenazeleri ile 3 ağır yaralı asker getiriliyor.

Çarpışma 12 saatte fazla sürüp de akşam karanlığı bastığında artık ilyce umutsuzlaşan ve hiçbir sonuç alma ihtimali kalmayan sömürgeciler, Malatya-Erhaç hava üssünden havalandırarak Phantom savaş uçaklarıyla Merxok'daki gerilla mevzilerini bombardıman etmeye başlıyor. Bu bombardıman sırasında 3 ARGK savaşçısı şehit düşüyor. Birliğin havadan ve karadan saldırıya geçen büyük bir güce karşı bu denli az bir kayıpla kurtulması yöre halkı arasında mucize olarak değerlendiriliyor. Çünkü gerilla için fazla elverişli olmayan çarpışma alanında gerilla birliğinin tümünden imha olma ihtimalinin yüksek olduğu vurgulanıyor.

Bu arada savaşa sürülen korucuların da cepheden kaçarak savaşmayı kabul etmedikleri, zaten çoğunun daha önce silah

bırakmak üzere bagvuruda bulundukları belirtiliyor. Ayrıca olayda 1 ARGK savaşçısının ağır yaralı ve birinin de sağ olarak düşmana esir düştüğü doğrultusunda haberler yayıldıysa da bu henüz kesinleşmiş değildir.

Fağist Türk sömürgecileri olaydan sonra vahşilik ve acizliklerini sergilemekten geri durmadılar. Şehit düşen ARGK gerillalarının cenazeleri askeri araçların arkasına bağlayıp yerden sürükleyerek Çermük merkezine getiren barbar sömürgeciler, böylece yeni bir vahşet gösterisi sergilerken ilçe halkının büyük bir tepki ve nefretine yol açtı. Şehit savaşçıların kimlikleri konusunda henüz somut bilgi edinilemedi.

Pîran'daki çarpışmada 20 asker ve 12 özel tim elemanı öldürüldü, 50 kadan da yaralandı

Pîran (Dicle) ilçesinin Pîrîşman (Kurgunlu) köyü kuzusunda ARGK birlikleriyle düşman kuvvetleri arasında çıkan çarpışmada 20 asker ve 12 özel tim elemanı öldürüldü, 50 civarında asker de yaralandı.

Edinilen bilgilere göre, bir ihbarı değerlendiren sömürgeci güçlerin Pîrîşman köyü yakınlarında gerilla birlikleriyle karşılaşılıyor ve burada çarpışma başlıyor. 23 Eylül günü sabah 06.30 sıralarında başlayan çarpışma ertesi günü sabaha kadar aşağı-yukarı 24 saat devam ediyor. 3 ARGK gerillasının da şehit düştüğü bu olayda sömürgecilerin kimyasal silah kullandığı doğrultusunda belirtiler var. Çünkü şehit gerillaların cenazeleri iki gün yerde kalıyor. Bulunduğunda bütün silah, teçhizat ve dokümanlarının üzerine olduğu görülüyor. Görgü tanıkları, kimyasal silah kullanıldığı için kimserin olay yerine iki gün boyunca gidemediğini söylüyor.

Şehitlerin cenazeleri daha sonra dağılık çatışma alanında atarla açık araziye getiriliyor. Burada cenazeleri traktörlerin arkasına bağlamaya kalkışan düşman birliğinin komutanı köylülerin yoğun tepkisiyle karşılaşılıyor. Halk Fağist komutanının üzerine yürüyerek buna izin vermeyeceğini söylüyor. Bunun üzerine düşman suhayı vaaççirmek zorunda kalıyor. Ancak köylüler ve halka "Sıra size de gelecek" biçiminde tehditler savurmakla da geri durmuyor.

Farqîn yakınlarında askeri konvoyu pususu: 1 assubay, 13 asker ve 4 özel tim elemanı öldürüldü

Farqîn (Silvan) yakınlarında 18 Eylül günü bir düşman askeri konvoyunu pusuya düşüren gerilla birliklerimiz sömürgeci güçlere ağır kayıplar verdi. Farqîn'e bağlı Merangîn ve Çîçikan köyleri arasındaki bir mevkiide ARGK birlikleri tarafından 3 araçlık düşman konvoyu bölgeden sonra saat 15.30-16.00 sıralarında pusuya düşürüldü. Roketatar, otomatik silah ve el bombalarıyla saldırılarak her üç araç da büyük oranda tahrip edildi. Araçlarda bulunanlardan 1 assubay, 13 asker ve 4 özel tim elemanı olay yerinde ölüirken, araçtaki diğer tüm elemanı ve askerlerin çoğunun da ağır yara-

Çermük çarpışmasında sömürgeciler savaş uçakları kullandı

Amed/Çermük (Berxwedan): Amed'in Çermük (Çermük) ilçesi yakınlarındaki Merxok muntakasında ARGK birlikleriyle sömürgeci ordu sürüleri arasında çıkan çarpışmada, helikopterler kullanarak sonuç alamayan sö-

landığı bildirilmektedir. Öldürülen assubayın da Mala Rade (Malabadî) karakol komutanı olduğu belirtiliyor.

Olayın duyulması üzerine alana Farqîn ve diğer yakın merkezlerden çok sayıda askeri birlik ve özel timler sevk edildiği, bunlardan bir kısmının cemselelerle bir keşiminin de yayan olarak harekete geçtiği görgü tanıklarınca belirtilmektedir. Kalabalık güçlerle yaptıkları operasyonlardan sömürgeci hiçbir sonuç alamadılar.

Pusu eylemini başarıyla gerçekleştirenler düşmana unuttu-yacağı bir ders veren gerilla birliğimiz, gerek olay anında ve gerekse daha sonraki operasyonlarda hiçbir kayıp vermedi.

Bismil-Bezwan çarpışmasında 7 özel tim elemanı, 1 assubay ve 1 asker öldürüldü

Bismil'e bağlı Bezwan köyü civarında TC güçleriyle ulusal kurtuluş kuvvetlerimiz arasında bir çarpışma meydana geldi. 26 Eylül günü çıkan ve 24 saat devam ettiği kaydedilen çarpışmada düşman güçlerinden 1 assubay, 1 asker ve 7 özel tim elemanı öldürülürken birçoğu da yaralanmak suretiyle safdışı bırakıldı.

Kendilerinden sayıca çok fazla olan sömürgeci güçlere ağır kayıplar verdiren ARGK gerillaları şehit ya da yaralı hiçbir kayıp vermedi. Halk kurtuluş ordumuzun gücüne ve başarısına yakından tanık olan yöre halkı ve yurtseverlerin olayı sevinçle karşıladıkları ve bundan oldukça etkilendikleri bildirilmektedir.

Licê'da gerillaya pusu: 1 savaşçı şehit düştü

Amed'in Licê ilçesi kuzal kesiminde TC güçleri tarafından pusuya düşürülen gerilla grubundan 1 savaşçı şehit düştü.

Edinilen bilgilere göre, hareket halindeki küçük bir gerilla grubumuz 23 Eylül günü Licê'nin Dêrxuat (Dibek) köyü yakınındaki bir muntıkada sömürgeci birliklerin kurdıkları pusuya düştü. Ve burada çatışma çıkıyor. Grup küçük olmasına rağmen bir anda inişiyatıfı ele alıp düşman saldırısını püskürtüyor. Ancak düşmanın açtığı ilk ateş sırasında vurulan ve kod adının Zinar olduğu söylenen bir savaşçımızın şehit düştüğü belirtiliyor.

Pusu sonrasında meydana gelen çarpışmada düşmanın ölü ya da yaralı kayıplarının olup olmadığı bilinmiyor.

Köy baskını ve toplantıları, sabotajlar, karayollarında denetleme eylemleri

Amed çevresinde ulusal kurtuluş kuvvetlerimizden baparılı saldırılarıyla bir yandan düşmana ağır kayıplar verdirilirken, bir yandan da çok sayıda köy baskınları ve toplantıları, pek çok sömürgeci kurumlara yönelik sabotaj eylemleri gerçekleştiriliyor. Ayrıca karayollarında yaygın biçimde denetlemeler yapılıyor.

Bunlardan haber alabildiğimiz bazıları şöyledir:

15 Eylül günü akşam saatlerinde Amed-Mazra (Elang) ka-

rayolunu Erxenî (Ergani) yakınlarında keşen gerillalar, yolun denetimini bir süre ellerinde tutarak geçen tüm araçları durdurdu ve kimlik kontrolü yaptı.

Bundan bir gün önce de aynı karayolu bu kez Kalemdağ köprüsü mevkinde keşilmiş ve kimlik kontrolünün yanı sıra araçlardan indirilerek toplanan yolculara yönelik propaganda konuşmaları yapılmıştı.

12 Eylül günü Gire Sor (Sive-rek)-Çermük karayolunu bir süre denetime alan ARGK birlikleri kimlik kontrolü yaptı. Ayrıca Gire Sor İlçe merkezinde Jandarma Komutanlığı'nın hemen karşısında bulunan Endüstri Meslek Lisesi'nin duvarı üzerinde "BİJİ PKK-BİJİ Serok APO" yazılı pankart asıldı. Ve aynı akşam Hacı Ömer Mahallesi'ndeki duvarlara da benzer sloganlar yazıldı.

14 Eylül akşamı Erxenî'ye bağlı Salihli köyüne gelen gerillalar, köy camisinde köylülerle bir toplantı yaparak ulusal kurtuluş mücadelemizin sorunları ve sürecin anlam ve önemi üzerine konuştular. Yurtseverler yapmaları gereken görevler konusunda aydınlatıldılar.

14 Eylül günü Farqîn'e bağlı Hacıcan köyüne ARGK birlikleri tarafından baskın düzenlendi. Ovada bulunan bu köye, sayıları 100'ü hulan bir gerilla birliği tarafından yapılan baskında Abdullah Çoban adlı işbirlikçi evinden alınarak köyün harman yerine getirildi. Orada toplanan bütün köylülerin huzurunda adı geçen işbirlikçinin suçları tek tek yüzüne karşı okunarak, cezasının ne olması gerektiği konusunda köylülerin düşünceleri soruldu. Köylüler bu işbirlikçinin cezasının ölüm olması gerektiğini, ancak bir defalıkına af edilmesini, eğer tekrar benzer en küçük bir girişimde bulunursa kesinlikle affedilmeyeceğinin kendisine bildirilmesini istediler. Ve gerillalar da köylülerin isteklerini yerine getirdiler. Daha sonra yapılan çeşitli propaganda konuşmalarının ardından gerilla grubu köyü terketti.

19 Eylül gecesi Amed-Licê arasında bulunan bir petrol tesisine sabotaj düzenleyen ARGK birlikleri, tesisleri ateşe vererek büyük oranda imha etti. Düşmana büyük maddi zarar verildiği belirtiliyor.

Amed'e bağlı Karazê (Kocaköy) bucağının Qitîn köyü yakınlarında bulunan bir petrol kuyusu ARGK birlikleri tarafından 20 Eylül gecesi ateşe verildi. Alanda çalışan bütün işçileri yanan petrol kuyusunun sabaha kadar sönmeyeceğini ve her zaman gece çalıştıklarında fener yakmak zorunda kalırken, olay gecesi yanan kuyunun alevleri nedeniyle sabaha kadar fener yakmadan çalıştıklarını belirttiler. Bu eylemde ayrıca Türkiye Petrolleri'ne ait 2 büyük kamyon da ateşe verilerek imha edildi.

Pasûr (Kulp)'un Barin köyüne 22 Eylül gecesi bir baskın düzenleyen ARGK birlikleri 9 çetenin silahlarına el koydu.

361

Şirnex merkezinde çarpışma: 7 düşman askeri öldürüldü

Şirnex/Şêrt (Berxwedan): Şirnex kent merkezinde ARGK birlikleriyle sömürgeci güçler ara-

sında 17 Eylül akşamı şiddetli çarpışmalar meydana geldi. Akşam saat 21.30 sıralarında başlayarak sabaha karşı 04.00 sıralarına kadar devam eden silah sesleri, kent halkı tarafından büyük bir merak ve heyecanla izlendi. Kent halkının adeta sokuklarını tutarak kapı ve pencerelerin ardından olayı izlemeye çalıştıkları belirtiliyor.

"Adımımızın soğuk, yürüyüşümüz görkemli"

Foto: Berxwedan

Şirnex merkez şiddetliye kadar pek çok kez gerilla birliklerimiz tarafından basılmış ve merkezdeki çeşitli düşman kuruluşları hedeflenerek tahrip edilmiştir. Ama her seferinde de olay 2-3 saatin içerisinde olup bitiyor ve gerillalar çekiliyordu. Şehir merkezinde ilk kez bu denli uzun süren bir çarpışmaya tanık olunuyordu. O nedenle de halk sonucunu büyük bir merak ve biraz da kaygıyla bekliyordu. Gerilla

birliğinin şehir içindeki çarpışmadan kayıp verebileceğinden kaygı duyuluyordu. Ancak sabah sonuçlar öğrenildiğinde kaygı ve merak yerini tarifsiz bir sevince bıraktı. Gerilla birliğimiz hiçbir kayıp vermezken düşman güçlerinden kesin olarak tespit edilebilen 7 asker öldürülmüştü. Yaralı sayısı ise çok daha fazlaydı.

Avyan karakoluna gerilla baskını: 4 asker öldürüldü, birçoğu da yaralandı

Şirnex merkezinde sabaha kadar çarpışma yaşandığı gece, yani 17 Eylül akşamı bir başka ARGK birliği tarafından da Avyan (Cevdîdî) karakoluna bir baskın düzenlendi. Şirnex mer-

kezine 10-15 km mesafede bulunan Avyan'ı tümünden kuşatma altına alan gerillalar, karakol binasını roketatar, otomatik tüfek ve el bombalarıyla yoğun bir ateşe tutarak düşman askerlerinin karşılık vermesine bile fırsat bırakmadan binayı kısa sürede ağır hasara uğrattılar.

Köydeki yurtsever kaynaklardan alınan bilgilere göre, sömürgeci olaydan sonra karakol binasında 4 asker cesedi çıkarıldı. Karakolda bulunan diğer askerlerden çoğunun da yaralandığı, sağ olarak kurtulabilenlerin sayılarının çok az olduğu bildirilmektedir.

Baskın düzenleyen ARGK birliği hiçbir kayıp vermeden üssüne çekildi.

Köy baskınlarında çok sayıda korucunun silahlarına el kondu

Şirnex'in Basan (Göçlökönak) ilçesindeki korucuların devletten almış oldukları silahları bırakmak için karakol önünde bağlatmış oldukları oturma eylemleri sürerken, Basan'a bağlı köylere de gerillalar tarafından baskınlar düzenleniyor ve çetelere ait silahlara el konuluyor.

15 Eylül günü bu ilçeye bağlı Dilokê (Damlabaşı), Xitman (Bo-yuncuk) ve Çelikan (Yağmurkuyu) köylerine ARGK birlikleri tarafından baskın düzenlendi. Her üç köyden toplam 50 kadar çetenin silahlarına gerillalar tarafından el konulduğu bildirilmektedir. Çeteciliğe önemli bir darbenin daha vurulmuş olduğu, bu baskın eylemlerinde gerilla birliklerinin herhangi bir kaybının da olmadığı kaydedildi.

Ruyê Sor karakolu enkaza çevrildi

Şirnex ile Dîh (Eruh) arasındaki Ruyê Sor karakoluna bir baskın düzenleyen ARGK birlikleri, karakol binasını tümünden tahrip ederek kullanılmaz hale getirdi. Edinilen bilgiye göre baskın sırasında karakol etrafındaki mevzilerde bulunan düşman güçlerinin karşılık vermesi üzerine kısa süren bir çatışma çıktı. Gerillanın etkin ateşle düşman mevzileri susturulduktan sonra karakol binasını roketatarlarla vurarak enkaza çevirdi. Düşmanın ölü ve yaralı kayıplarının yüksek olduğu ancak sayıları konusunda kesin bilgi alınmadığı bildirilmektedir.

Olayda 1 ARGK savaşçısının da şehit düştüğü söylenmektedir. Ama bu haber gerilla kaynaklarınınca doğrulanmış değildir.

Gercows ve Heskîf köylüleri sömürgeci baskıdan protesto amacıyla yürüdü

12 Eylül'de, Mîric (Kurtalan)'daki son uygulamaları ve genelde sömürgeci baskıları protesto etmek amacıyla, Gercows (Gercûg) ve Heskîf (Hasankeyf)'e bağlı birçok köy halkı 14 Eylül tarihinde bir yürüyüş yaptılar.

Edinilen bilgilere göre Botûj (Gürgen), Ezdarê, Berdabol (Poyraz), Heftwan (Çalışkan), Kaniya Mezîn (Soğucak), Kama-rîn (Aydinli), Batîr (Ratur), Bî-laxêq (Dereci), Seyaran (Aydinca), Raturêz (Kudlu) ve Bêcirman (Vergîl) köylerinde oturan 2 binden fazla sömürgeci uygulamalarına son verilmesi, özellikle konu-

TC'nin yaydığı sansasyonel haberler ve Güney Kürdistan'dan kısa izlenimler

Gever (Yüksekova) Çobanpınar karakoluna ARGK birlikleri tarafından düzenlenen baskında sömürgeciye verdirilen ağır kayıplar ve TC'nin ulusal kurtuluş kuvvetlerinin karşındakı acizliği, devlet yetkililerini birtakım beyhude girişimlerde bulunmaya ve sansasyonel haberler yaymaya itmiştir.

20 Eylül tarihli Türk burjuva basının kayıtlarında "Komandolarımız İran'a girdi" başlıklarıyla yer alan ve Mesut Yılmaz tarafından da doğrulandığı belirtilen habere TC birliklerinin Doğu Kürdistan'a girdiği, orada PKK militanlarıyla çatışma çıktığı ve görev tamamlanarak geri döndüğü belirtilmekteydi. Ertesi gün Ankara'dan yapılan açıklamalarda ise bu haber yalanlandı ve böyle bir girişimde bulunulmadığı söylendi.

TC'nin bu acıba tutumunun nedenini anlamak zor değildir. Hele tam da bu seçim ortamında gerilla saldırılarına karşılık verememenin kullanılabilir bir durum olmadığı açıktır. Bunun için işte Doğu'ya girilip PKK'ya karşılık verileceği imajı yaratılırken, hareketin fiyaskolarla sonuçlanması üzerine de ertesi gün olay yalandanymıştı.

Olayın gerçek biçimi ise, alanda bulunan Xan Kürkê ve Diyarne muhabirlerimizin verdikleri habere göre şöyledir:

TC'nin belirtilen tarihlerde sınırötesine saldırı girişimleri olmuştur. TC İran-İrak sınırlarının birleştiği üçgen muntıkasında ve Xan Kürkê'nin hemen kuzeyinden bir noktadan Doğu Kürdistan'a bir grup asker ve korucu girmiş, ancak hiçbir şey elde edemeden, hiç kimseyle karşılaşmadan geri dönmüşlerdir.

Bu bilgileri veren muhabirlerimiz Güney'deki duruma ilişkin izlenimlerini ise şöyle dile getiriyorlar:

"Xan Kürkê şu anda tamamen ARGK gerillalarının denetimindedir. Herşeyi denetime alan gerilla gümrüğünü bile oluşturmuş, adeta küçük bir devlet kurulmuş, Kürdistan'ın küçük bir makieli oluşturulmuştur.

Amedîye kısa bir süre öncesine kadar PKK karşıtı imkanda tarınıyordu. Şimdi Amedîye sokaklarında gençlerin yakalarında ERNK rozetleriyle dolaştığını görünce hayret ettim. Değişimin bu boyutlarda ve bu kadar kısa sürede olabileceğini aklı getirmek bile mümkün değildi. Öte yandan Zaxo ve benzeri diğer kentlerde de PAK oldukça güçlenmektedir. Böyle giderse, bir yıla kalmaz denetim tümüyle PAK güçlerinin eline geçecek."

cu çeteler elyle yürütülen baskıların durdurulması talebiyle Heşîwan köyünde toplanarak, buradan Xanîkan(Xanîka Seyfîdan, Yakaköy) köyüne kadar yürüdüler. Çok sayıda kadın ve çocuğun da katıldığı topluluk yol boyunca ulusal kurtuluşçu sloganlar atarak yürüdü. Durumun son derece gergin ve kitlelerin kararlı olduğunu farkeden sömürgeci kolluk kuvvetleri yürüyüşçülere herhangi bir müdahalede bulunamadı.

İşbirlikçiler cezasız kalmıyor

Bir süre önce gerillalar tarafından gözaltına alınan Sertîllo(Aydinlar)'ya heşî Stîr(Têş-balta) köyü muhtarı işbirlikçi-ajan Seyfettin Akın'ın cesedi, 16 Eylöl günü Bedlîs'in Norşîn(Gör-oymak) ilçesi yakınlarında bulundu. Cesedin üzerinde ARGK bölge komutanlığı imzasıyla düzenlenen mühürlü bir mektup bulundu. Mektupta bu işbirlikçinin suçları sıralanıyor ve ölüm cezasına çarptırılarak cezanın infaz edildiği açıklanuyordu.

Belirtildiğine göre, eski bir MHP'li faşist ve sömürgecilerin yöredeki seçkin bir işbirlikçi olan bu kişi, aynı zamanda Gündê Kevîr'de gehit düşen 14 gerillanın katledilmesi olayında da doğrudan sorumludur. İşlediği suçların cezası pîs canıyla ödetirilen bu işbirlikçinin ağzına ibret olsun diye bir miktar para da sıkıştırılmış olduğu söyleniyor.

Kömür ocaklarına baskın

Şîmex yakınlarında bulunan kömür ocaklarına gerilla birliklerimiz tarafından baskın düzenlendi. 20 Eylöl Cuma gecesi kalabalık sayıdaki ARGK birlikleri kömür ocakları ve çevresinde kontrolü sağladıktan ve görevlileri etkisizleştirdikten sonra, ocaklarda bulunan işçileri toplayarak bir süre propaganda konuşmaları yaptılar. Kömür ocaklarındaki emek sömürsünü ve değerlerimizin sömürgeciler ve işbirlikçileri tarafından nasıl talan edildiği konularında işçiler aydınlatıldı.

Daha sonra alandaki en büyük kömür ocağını ateşe veren gerilla birliği herhangi bir kayıp vermeden olay yerinden ayrıldı.

Mêrdîn

Cizra Botan merkezi ARGK birlikleri tarafından bir kez daha basıldı

Cizra Botan/Mêrdîn (Berxwedan): Ulusal kurtuluş kuvvetlerimiz tarafından Cizra Botan merkezine bir kez daha baskın düzenlendi. Baskında, şehir merkezinde bulunan birçok resmi bina hedeflenerek tahrip edildi ve düşmana çok sayıda kayıp verdirildi.

Çeşitli kaynaklardan edinilen bilgilere göre olayın gelişmesi şöyle oldu:

19 Eylöl akşamı saat 21.30 sıralarında ARGK birlikleri Mezarlık, Terminal ve Cûdî Mahallesi yönünden üç koldan şehir merkezine girerek sömürgecilere ait resmi kurumlara ve asker-polis merkezlerine yöneldiler. Gerillaların roketatar ve otomatik tüfekli saldırılarına maruz kalan birçok resmi kuruluş binası hasar görürken en büyük darbe

"Böğümsüzük ve özgürlük şöhretimizin hakikî olmaya işe varıyor"

eskiden Kerem Oteli olarak bilinen ve uzun bir süreden beri özel timlerin üssü olarak kullanılan binada düşmana vuruldu. Roketlerle önemli oranda tahrip edilen binada yangın çıktı ve bu yangın sabaha kadar söndürülemedi. Binadaki tim elemanı ve polislerden çok sayıda ölüm ve yaralı var, fakat sömürgeciler bunu özenle gizleyerek sadece 1 polisin öldüğü bazılarının da yaralandığı doğrultusunda açıklamalar yaptılar. Anımsanacağı gibi bundan bir süre önce de Cizra Botan merkezine düzenlenen baskında aynı binada 7 özel tim elemanı öldürülmüştü.

Görgü tanıkları o akşam gerilla saldırısında meydana gelen patlamalarla Cizra Botan'ın edeta titrediğini belirtiyorlar. Baskın sırasında yer yer karşılık vermeye çalışan düşman güçlerle gerillalar arasında çatışma çıktı ve yarım saat kadar devam etti. Hedeflerini planlanan biçimde vurarak tahrip eden gerilla birlikleri herhangi bir kayıp vermeden çekildi.

Gerillalar çekildikten sonra sömürgeci kolluk kuvvetleri yaptığı darbenin acısıyla sivil hedeflere ve savunmasız halka yönelik terör estirmeye başladı. Evlere ve insanların üzerine rastgele ateş edildi. Polis ve özel timlerin açtığı bu ateş sırasında 3'ü ağır olmak üzere halktan 6 kişinin yaralandığı kaydedildi. Aralarında bayanların da bulunduğu yaralılarından adlarını tespit edebildiklerimiz Yusuf Koç, Meryem Dayan ve soyadını öğrenemediğimiz Heybet adındaki bir diğer bayandır. Bunlardan durumu ağır olanlar Amed'deki çeşitli hastanelere kaldırıldılar. Ancak Amed'e kaldırılan yaralılar arasında bulunan Meryem Dayan adlı yurtsever bayan hastanede yaşamını yitirdi.

Öte yandan baskın olayının olduğu akşam adeta ilan edilmiş bir sokağa çıkma yasağı uygulandı. Kimse'nin evlerinden çıkmasına izin verilmezken çıkanlar da gözaltına alınıyordu. Gözaltına alma işlemleri ertesi gün de devam etti. Şu anda çok sayıda kişinin gözaltında olduğu bildirilmektedir.

Ayrıca sömürgeci kolluk kuvvetlerinin taradığı evlerden çoğu önemli oranda tahrip oldu. Olayın ertesi gün, evinin duvarlarından çıkardığı 120 kadar mermi çekirdeğini elinde tutan

All Erînc adlı bir yurtsever "Benim evim çatışmanın en yoğun olduğu Kerem Oteli'nden 5 km uzaktadır. Neden hedef olarak seçiliyor?" diye soruyor ve devletin gücü gerillaya yetmeyince bize saldırıyor diyor.

Sivil halk ve evleri tarama işlemine korucuların da katıldığı bildiriliyor.

Heblêr Jandarma Karakolu baskınında 9 asker öldürüldü, birçoğu da yaralandı

Cizra Botan'a bağlı Heblêr(Hisar) köyündeki jandarma

karakoluna ARGK birlikleri tarafından düzenlenen baskında 9 düşman askeri öldürüldü, birçoğu da yaralanmak suretiyle safsığı bırakıldı.

Gerilla kaynaklarından alınan bilgiye göre, 16 Eylöl günü saat 18.00 sıralarında Heblêr köyünü kuşatmaya alarak giriş-çıkışları kontrol altına alan ARGK birlikleri, köyde bulunan jandarma karakoluna otomatik silah, el bombası ve roketatarlarla saldırıya geçti. Gerillaların fırtına gibi baskınları sırasında sömürgeci askerlerin kesinlikle hiç silah kullanmadıkları ve korkudan saklanacak yer aradıkları belirtiliyor.

Güney-Batı cephesinden notlar

29 Temmuz ile 2 Ağustos tarihleri arasında Güney-Batı Eyaleti II Konferansı büyük bir katılımıyla gerçekleştirildi. Konferansta, IV Kongre çığgöl doğrultusunda geçmiş pratiğin eleştirisi, bugüne kadar eyaletteki çalışmalara dengasız vuran sağ savunmacılık, rahat yaşamı tutukları gibi bölgeye has özellikler eleştirilerek mahkum edilirken, IV. Kongre'nin kesinliği ve dönemin dayalı sonuçları gündemleştirilerek karar haline getirildi. Bu tür yanlış anlayışlar kışkırtıcıları hakkında da ele alınarak değerlendirildi. IV. Kongre'nin müdahale gücü ile güçlerin uygun bir biçimine gidilmiş, düzenli bir görevlendirme ve planlanan güçlü hedeflerle bölgelere dağılmıştır.

● Bu doğrultuda hareket eden güçlerimiz 13 Ağustos 1991 tarihinde Celêk(Ekîrîzê) ilçesinde bulunan Jandarma Bölük Komutanlığı'na baskın düzenlemiştir. Eylemde en az 10 asker öldürülürken, karakol binası ve bir askeri araç büyük oranda tahrip edilmiş aynı ilçede bulunan Orman İşletmeleri'ne ait odun deposu da yakılmıştır. Güçlerimiz kayıp vermeden üstlerine dönmüştür.

16 Ağustos tarihinde çete köyü olan Elîşer'in yoluna mayın döşenmiş, mayının üzerinden geçen çetelere alt bir araç tamamen tahrip olurken, içinde bulunan en az 5 çete ve asker ölmüştür.

● 16 Ağustos tarihinde askeri araçların kullandığı bir yola mayın döşenmiş, mayının üzerinden geçen bir askeri araç en az 4 askerle birlikte imha olmuştur.

● 18 Ağustos günü Melêrî(Malatya)'nın güney kısmında bulunan bir düşman karakoluna roketatarlarla baskın düzenlenmiş, karakol büyük oranda tahrip edilirken düşmanın kesin kayıpları hakkında net bir bilgi edinilememiştir.

● 20 Ağustos tarihinde Nurhak ilçesinin bir köyünün yoluna döşenen mayına, askeri araçların önüne kattığı bir sivil araç basılmıştır. Araç tahrip olurken düşman güçleri büyük korku ve panik içine düşmüş, operasyonlarını yarıda keserek karargahlarına dönmek zorunda kalmıştır.

Bu eylemler, bölge halkı üzerinde olumlu etkiler yaratmış, devrimci olan inanç ve bağlılıklarını geliştirmiş, devrimin aktif bir kitleli haline getirmiştir. Düşmanın tüm baskı, sindirme, göçertme, çeteleştirme politikaları boşa çıkmıştır. Kitle her türlü baskıya göze alarak devrimden yana olduğunu açıkça ilan etmiştir. Bölge kitlelerinin tamamı olmasa da kısmen bir serhildan hareketinin bölgedeki bağlatıcı gücü haline gelmiştir.

Düşman bölgede bulunan kıymetli bir Türk kesim dışında halktan hiçbir şekilde yardım alamamakta, bu çaresizliğini kendisi de çeşitli yerlerde dile getirmektedir.

TC yetkilileri olayda 3 askerin öldüğü ve 4'ünün de yaralandığını açıkladılar. Ama gerçek kayıpları 9 ölüdür. Yaralıların sayısını ise daha da fazla olmakla birlikte kesin olarak tespit edilemedi.

Olayda gerilla birliğinin herhangi bir kaybı olmadı.

ARGK'nin elindeki savaş esirlerinin sayılan çoğalıyor

Son dönemlerde çeşitli karakol baskınları ve çarpışmalarda ulusal kurtuluş kuvvetlerimiz tarafından çok sayıda düşman askerinin esir alındığı bilinmektedir. Sömürgeci faşist Türk devleti, lafa geldiğinde "mehmetçik" deyip girdiği bu askerlerine sahip çıkmazken, ARGK'nin elindeki esir sayısı da gide-rek artmaktadır.

16 Eylöl tarihinde Mîdyad-Nisêbîn karayolunun Nisêbîn ilçe sınırlarına yakın bir noktada yolu bir süre denetleyen ve geçen araçları durdurarak kimlik kontrolü yapan ARGK birliği, durdurduğu bir minibüste bulunan 1 yüzbaşı, 3 er ve 2 korucu çeteyi esir aldı. Gündüz saatlerinde gerçekleştirilen bu yol denetimi ve esir alma olayının yöre halkı üzerinde son derece olumlu etkiler bıraktığı bildiriliyor.

Binkalbê köyüne gerilla baskını

Gercewa(Gercêg) ilçesine bağlı Binkalbê(Çukuryurt) köyüne ARGK birlikleri tarafından baskın düzenlendi. 13 Eylöl günü gerçekleştirilen baskın sırasında köyde karakol olarak kullanılan okul binası bombalanarak tahrip edildi. Görgü tanıklarının belirttiğine göre bina kullanılmaz hale geldi.

Baskını düzenleyen gerilla birliği herhangi bir kayıp vermeden köyden ayrıldıktan sonra, köyde operasyon bağlatan sömürgeci güçler, muhtar Salt Turgut ile Mahmut Avcı adlı bir köylüyü, gerillalara yardım ettikleri gerekçesiyle gözaltına aldı.

Kerboran'da ajanlara yönelik eylemler ve Şemrex'te çarpışmalar

Mêrdîn'in Kerboran(Dargeçîl) ilçesinde Sarê Akar adlı bir işbirlikçi, 16 Eylöl 1991 tarihinde ilçe merkezine 2 km mesafedeki bir mültekeye vurularak öldürüldü. ARGK gerillaları tarafından ölümle cezalandırılan bu işbirlikçi çetenin illece aynı karıktarla olduğu, bu nedenle gerillalar tarafından geçmişte de bu aile bireylerinin zaman zaman hedeflendiği bildirilmektedir.

11 Eylöl günü ise ilçe merkezindeki tabur merkezinin 200-300 metre kadar yakınında, soyadı öğrenilemeyen Xelîlan kökenli Ahmet adındaki bir çetenin tarandığı, ancak adı geçen 30 yaşındaki çetenin ölmediği, komada bulunduğu bildirilmektedir.

Öte yandan Mêrdîn'in Şemrex(Mazdağ) ilçesinin Şemîkan(Karatağ) köyünde 27 Eylöl günü ARGK gerillalarıyla düşman birlikleri arasında meydana gelen bir çarpışmada 1 düşman askerin öldürüldüğü ve birçoğunun da yaralandığı, aynı olayda 2 ARGK savaşçısının da gehit düştüğü bildirilmektedir.

Sömürgeci özel savaşın bir kolu kopuyor

KORUCULUK SİSTEMİ ÇÖKÜYOR

Kürdistan'da yürütülmekte olan sömürgeci özel savaşın bir kolu olarak öteden beri "Köy koruculuğu" adı altında işletilmeye çalışılan çetecilik ıflas ve çöküşle karşı karşıya bulunuyor. Son günlerde istifa için resmi başvurular ve silahları geri verme işlemlerinin daha da yoğunlaştığı görülüyor. İçlerinde azı çete-başlarının da bulunduğu çok sayıda korucu akın akın istifa kervanına katılıyor. Yine belli bölgelerde koruculuğun dayandırıldığı aşiretler tümünden silah bırakma girişiminde bulunuyor. Şu anda Sêrt, Şirnex, Pasûr(Kulp), Farqîn(Silvan), Çermûk, Xizan gibi birçok yerde yüzlerce korucu ellerindeki silahlardan bir an önce kurtulmanın savaşını vermektedir.

Çeteciliğin son bir yıl içerisinde giderek çözülmesi ve bu süreçte ise tam bir çöküş yaşaması, her şeyden önce Kürdistan'da ulusal kurtuluşçu otoritenin güçlenmesi ve birçok alanlarda da hakim duruma gelmesine bağlıdır. Bu çöküş ve ıflas bir anlamda da özel savaşın, hatta doğrudan doğruya faşist rejimin ıflası anlamına gelmektedir. Çünkü dikkatli her gözlemcinin rahatlıkla farkedebileceği gibi, çeteciliğin gerileme ve çözülmesi tamamen rejimin bunalımının ağırlaşması ve gerilemesine paralel olarak gündeme gelmiştir.

Özel savaşın kurumsallaştırıldığı, bunun için bölge valiliği ve özel kolordu teşkilüne girdiği 1987 ortalarına denk gelen süreçte, koruculuk sistemine de özel bir önem verilmiş, bir ara sayılarının 30 bine kadar çıktığı söylenirken, bu sistemin de özel savaşın vazgeçilmez bir kolu olarak örgütlenmesi için pek çok çaba ve maddi kaynak sarfedilmişti. Faşist Türk sömürgecileri, Abdulhamit döneminden kalma bu "Kürdü Kürde kırdırma" politikasına umut bağlamıştı. Oysa günümüzde birçok beklenti ve umulanı gibi düşmanın bu umudunun da yıkıldığı, dolayısıyla Kürdistan'da tutunabilme olanağının daha da zorlaştığı çok açık olarak görülebilmektedir.

Koruculuk sisteminin böylesine bir hızlı dağılma yaşamasının altında yatan önemli bir olgu da, bağımsızlıkçı direniş mücadelemizin öncüsü PKK'nın IV. Ulusal Kongresi'nde çıkarılan Af Yasası süresinin sonuna yaklaşması ve tanınan zamanın sona ermesine üç ay gibi az bir süre kalmış olmasıdır. PKK otoritesinin Kürdistan'da en çok ağırlığı duyurduğu bir dönemde Af Yasası'ndan yararlanma fırsatını kaçırmamanın ne anlama gelebileceği herkesçe rahatlıkla anlaşılabilir. Dolayısıyla tanınan süre sona ermeden yararlanabilmek için acele edildiği görülüyor.

Ayrıca Türkiye'de erken seçimin gündeme gelişiyle birlikte çeteler için yeni bir sorun da ortaya çıkmış oluyor. Kürdistan'daki kanlı ve kırlı özel savaşın yürütücüsü durumundaki ANAP dışında kalan diğer partilerinin hemen hepsi -bazıları oy avcılığı kaygısıyla da olsa- seçimi kazanıp iktidara geldiklerinde koruculuk sistemini kaldıracaklarını söylüyorlar. Yarı ANAP dışında çetelere kimse sahiplik eder görünmüyor ve görünmek istemiyor. ANAP'ın ise gidici olma olasılığının çok yüksek olduğu herkesçe kabul edilen genel bir kanı durumunda, Korucu çetelerin yoğun olarak istifaya yönelmesinin bir etkeni de kendilerine sahip çıkacak kimse'nin kalmaması tehlikesi veya bundan duyulan kaygıdır.

Koruculuğun çöküşünün en önemli etkenlerinden birisi olarak halkımızın işbirlikçilikten duyduğu nefret ve bu nefretli koruculara karşı takındığı tavırda dile getirmesidir. Toplumun büyük bir kesimini oluşturan ve ulusal kurtuluşçu otoriteye tabi yurtsever kitleler, işbirlikçi çeteleri yaşamın her alanından dışlayarak tecrit etmiş, hunlara karşı ambargo uygulamış, kimse'nin bunlara yardım dahi vermemesini sağlayarak bu konularıyla Kürdistan'da daha fazla yaşama olanağı bulamayacaklarını kendilerine kavratmıştır. İçerisinde bulundukları konunun ne denli olumsuz ve utanç verici olduğunu belli de en iyi halkın bu tavır karşısında anlayabilen çeteler, aile ve çocuklarına bile bakacak yüzleri kalmadığından bu onursuzluktan kurtulmaya yönelmişlerdir.

Berxwedan Haber Merkezi

Basan korucuları oturma eyleminde

Sêrt'e bağlı Basan(Güçlükona) ilçesinin ve buna bağlı birçok köyün korucuları devletten almış oldukları silahları geri vermek üzere ilçedeki tabur komutanlığına başvurdu. Silah bırakmak üzere başvuru yapanlar arasında Dîh(Eruh)'e bağlı bazı köylerin korucularının da bulunduğu bildiriliyor.

Ancak korucuların bu başvuruları sömürgeci yetkililer tarafından kabul edilmeyerek geri çevrildi. Bunun üzerine sayıları 110 civarında olan çeteler Basan karakolu önünde oturma eylemine başladı. Sêrt muhabirimizin bildirdiğine göre, 14 Eylül gününden bu yana oturma eyle-

mini sürdüren korucular, "Silahlarımız alınmaya kadar direnişimiz sürecektir. Yakında ailelerimizi de yanımıza alarak direnişimizi devam ettireceğiz. Çeremizdeki diğer korucu köylere de haber gönderdik, silahlarını bırakmak isteyenler gelip bize katılacaklar" diyerek, silahları bırakmakta kararlı olduklarını ortaya koyuyorlar.

Teşpit edilebildiği kadarıyla silah bırakmak amacıyla direniş geçen korucuların sayıları ve köy adları şöyledir:

Xizan köyünden 15 korucu, Tarmê köyünden 21 korucu, Şikefta Sipî köyünden 18 korucu, Xêştan köyünden 20 korucu, Basan karakolu önünde oturma eyleminde bulunmaktadır.

Öte yandan daha önce silahlarını geri vermek isteyip de bu istemleri sömürgeci yetkililer

tarafından reddedilen Dilopkê köyünün 15 korucusu, silahları gerillalar tarafından ellerinden alındığı için şu anda gözaltında bulunmaktadır. Devlet, bu korucuların silahlarını kendi istekleriyle gerillalara verdiği düşünülmesiyle hareket ediyor. Aynı şekilde Cêlekan köyünden de 15 korucu benzer gerekçelerle gözaltında bulunmaktadır. Gerillalar tarafından bu köye yapılan baskında 2 korucu da tutuklanarak birlikte götürülmüştü. Sömürgeciler bu korucuların da gerilla birliklerine kendi istemleriyle katıldığını iddia etmektedir.

Basan karakolu önünde günlerdir oturma eylemini sürdüren korucular yaptıkları açıklamada şöyle diyorlar:

"Bizler uzun süredir geçici köy koruculuğu yapıyorduk. Bu işi yaptığımızdan bu yana halkımızla ilişkilerimiz bozuldu. Çeremizdeki birçok köy göçertirildi, kalanların arasına da iktidat girdi. ... Korucu olanlar nöbet pîzûnden ve korkudan başlarına ve tarlalarına gidemediler. Korucu olmayanları ise askeriye ya saklama koydu. Tıpraklarımızda hayvancılık öldü.

Biz korucu olanlar sürekli olarak halk tarafından aşağılandık ve horlandık. İş öyle bir aşamaya gelmiş ki, seyahat edemiyoruz, alışveriş yapamıyoruz, yiyecek maddeleri köylere girmiyor, dağıtmaları buğday götürmüyoruz. Halk bizlere ambargo uyguluyor. Bu da bir yana aşağılanma ve hakarete dayanmak mümkün değil."

Haberî yayına hazırladığımızda korucuların Basan karakolu önündeki oturma eylemleri devam etmekteydi.

Farqîn ve Hezro'da yoğun silah bırakmalar

Farqîn'de korucuların silah bırakma işlemleri sürüyor. Birçok köyün korucuları peşpeşe silah bırakmak üzere başvuruda bulunuyor. Haberini geçen sayımızda verdiğimiz Cumap köyü korucularının silah bırakmalarından bir gün sonra bu kez de Sedeqnê(Bayrambaşı) nahiyesi, Kanıya Sipî köyünde 15, Baskıyan (Alakom) mezrasında ise 12 korucu sömürgecilerden almış oldukları silahları geri verdi. Adı geçen köylerden 27 korucunun 13 Eylül günü Farqîn merkezindeki jandarma komutanlığına giderek silahları geri vermesi ardından yeni bazı köylerden de çetelerin silah bırakmak üzere harekete geçtikleri bildirilmektedir.

En son olarak da Farqîn'e bağlı Baskıyan ve Kanıya Sipî köyleri ile Hezro'ya bağlı ama Farqîn'e daha yakın mesafedeki Mîrani köyü korucuları silah bırakmak üzere başvuruda bulundular.

Bu alanda silah bırakan korucular da benzer yakınmalarda bulunmaktadır. Halkın içine çıkmadıklarını ve ilçedeki esnafın kerdilerine mal satmadıklarını belirten çeteler şunları söylüyor.

"Biz artık insan için çıkmıyoruz. İlçeye gitmek için hiçbir şoför bizi arabasına almıyordu. İlçeye geldiğimizde ise dışlanmak için gittiğimiz park

ve kahvehanelerde biz bir çay bile vermiyorduk. Zaten hayatı ıflah almakla yaptık. Bugünden sonra insanların içine başlamış dik olarak çıkacağız."

Silah bırakma işlemlerinin hızla sürdüğü Farqîn ve çevresinde kısa sürede koruculuğun tümünden ortadan kalkacağı ve sömürgecilerin silahını taşıyan hiçbir çetenin kalmayacağı belirtiliyor.

Pasûr'da son korucular da silah bırakıyor

1991 yılında çeteciliğin hızla çözüldüğü alanlardan biri de Pasûr(Kulp) ve çevresi oldu. Birçok köy ve mezrada korucular peşpeşe silah bıraktılar. Sömürgecilerin bütün baskı ve tehditlerine rağmen bu işlem sürdü ve halen de sürmektedir.

Pasûr ve çevresinde silah bırakmayan bir tek Xizan aşireti çeteleri kalmıştı. Bunlardan da 103 kişi 19 Eylül 1991 günü Pasûr merkezine gelerek sömürgecilerden almış oldukları silahları geri vermek üzere dilekçelerle başvuruda bulundu. Belirtildiğine göre, bu kadar kalabalık sayıdaki çetenin toplu olarak bir kerede silah bırakmak üzere başvuruda bulunması ilk kez görülüyor. Ve bu koruculuk sisteminin ne denli hızlı bir tempoyla çöküşe gittiğini gösteriyor.

Ayrıca aynı aşiretten 65 kişilik bir çete grubu da 20 Eylül'de istifa için başvurular kervanına katıldı. Amed ve Pasûr muhabirlerimizin bildirdiğine göre silah bırakmak üzere müracaat edenler arasında Xizan aşireti reislerinden korucubası Bedri Çelîk de bulunmaktadır.

Öte yandan Pasûr'un Xartan (Karpuzlu) köyünde de son kalan 6 çete de 24 Eylül günü silah bırakmak üzere ilçe merkezine gelerek girişimde bulundu. Böylece bu yörede korucu kalmıyor ve tümünden çıkmış oluyor. Müğ'un bir kesimi, Pasûr, Lîcê, Farqîn vb. alanlar tümünden çetelerden temizlenmiş oluyor. Bu durumda yörede bir tek Qabilcewz(Sason) alanında çeteler kalıyor. Bunların da fazla uzun ömürlü olamayacakları belirtiliyor.

Pasûr'un Barin köyü korucuları da aynı sorunlar yaşamaktadır. Adı geçen köye ARGK birlikleri tarafından 22 Eylül günü bir baskın düzenlendi. Baskında 9 çetenin silahlarına el kondu. Korucular gerillalara hiçbir karşılık verme fırsatı bile bulamazken, daha sonra bunlardan ikisinin karakola haber vermesi üzerine bölgede yoğun operasyonlar başlatıldı. Ancak bundan hiçbir sonuç alamayan sömürgeciler, silahlarına el konan korucuları gözaltına aldı. TC'nin tam bir kararsızlık ve şaşkınlık içerisinde bulunduğu belirtiliyor. Çetelerden silahları alınması sistem dağılacak, almazsa silahlar gerillanın eline geçiyor. Diğer yandan korucuların bu şekilde gözaltına alınması diğerlerinin de güvencini iyice zarsarak daha çok silah bırakma eğilimlerini güçlendiriyor. Kısaacı sömürgeciler burada da tam bir çözümsüzlük içerisinde bulunmaktadır.

Çermûk'ta korucular çarpışmalara katılmayı kabul etmeyip kaçıyor

Amed'in Çermûk(Çermik) ilçesinin çeşitli köylerinden korucular 23 Eylül günü ilçe merkezine gelerek silahlarını bırakmak üzere başvuruda bulundular. Çermûk ve çevresindeki hemen tüm çetelerin bu tarzda girişimde bulunması sömürgeci yetkilileri adeta telaşa düşürdü. TC yetkilileri çetelerin bu taleplerini kabul etmediler. Ancak toplum içerisine çıkamaz duruma geldiklerini belirten çeteler silah bırakmakta ısrar ettiler. Bunun üzerine ilçe merkezindeki askeri yetkili her bir korucudan gımdiyeye kadar almış olduğu maaşa karşılık olarak 80 milyon TL istedi. Bu parayı ödedikten sonra silahların geri alınabileceği belirtildi.

Bu tutumun altında çetelerin istifasını engelleme eğilimi olduğu açıktır. Nitekim hiçbir çetenin 80 milyon ödeyecek durumunda olmadığı herkesçe bilinmektedir.

Sömürgeci yetkililerin bu tutumlarına karşılık çetelerin de görev yerlerini bırakarak evlerine döndükleri belirtiliyor. Silah bırakma başvurusunun reddedilmesinden bir gün sonra Çermûk'un Merxok muntakasından çıkan çarpışmaya gönderilen korucuların tümü savaşmayı reddedip cepheden kaçtılar. Ne pahasına olursa olsun bir daha aynı durumlara düşmeyeceklerini ve mutlaka devletin silahlarını geri vereceklerini belirtiyorlar.

Her alanda istifalar yayılıyor

Birçok alanda toplu istifa ve silah bırakmalar gündeme gelirken, çeteciliğin bulunduğu hemen hemen her il, ilçe ve köyde de daha küçük gruplar halinde de olsa istifalar yaygın biçimde devam ediyor.

Xizan'a bağlı Sak köyü korucuları 15 Eylül tarihinde silah bırakmak üzere toplu olarak başvuruda bulundular. Ancak başvuruları sömürgeciler tarafından kabul edilmedi.

Hezêr(İdlî)'e bağlı Xirabê Tu-yan köyü korucuları silah bırakmaları için toplu olarak gözaltına alındılar. Gözaltına alınan çete yakınlarının büyük huzursuzluk içerisinde olduğu, sömürgecilere olan işbirlikçi bağlılığın nefrete dönüştüğü bildiriliyor. Ayrıca Hezêr'e bağlı Freban (Karılar) köyü korucularının da ilçe merkezine gelerek silah bırakma başvurusunda bulunduğu bildirilmektedir.

Aynı şekilde Hezo(Kozluk)'nın Mîgrîtan köyü korucularının da silah bırakma talepleri TC yetkililerince kabul edilmiyor. Sömürgecilerin bunları tutmadan vazgeçirmek için çeşitli yol ve yöntemler denediği ancak çetelerin taleplerinde ısrarlı oldukları bildiriliyor.

Dîh(Eruh)'e bağlı Bêdar ve Bolkan köyü korucularının da uzun süreden beri silahlarını geri vermek için uğraştıkları, resmi başvuruları reddedildiği için başka yol ve yöntem arayışları içerisinde oldukları belirtiliyor.

Tarihte vahşet yarışında

TC vahşeti tırmandırıyor

● **Turistlerin ARGK gerillalarının gözaltına alınmasıyla birlikte, sömürgeciler çaresizliklerini sivil halka acımasız vahşetini uygulayarak gösteriyor.**

Turistlerin gözaltına alınmasıyla birlikte çaresizliğini sivil halka acımasız vahşetini uygulayarak gösteriyor. İşte örneği: Çewlik (Bingöl) merkeze bağlı Çılkanî (Yeniköy)'de arama yapma gerekçesiyle 11 Jandarma Alay Komutanlığı'nda görevli asubay başçavuşun Hüsnîye Çürükkaya'ya tecavüze yeltenmesi üzerine köy halkı valiliğe yürüdü.

Çewlik merkeze bağlı Çılkanî'de üç hafta önce TC, gerçekleştirdiği operasyondan bir sonuç alamayınca, 14 Eylül günü köye yeniden bir operasyon düzenlendi. Bingöl Jandarma Alay Komutanlığı'na bağlı üç ceme asker köyü kuşatma altına aldı. Ast. başçavuş arama gerekçesiyle girdiği evde, evsahibi Hüsnîye Çürükkaya'ya tecavüze yeltendi.

Hüsnîye Çürükkaya, TC İçişleri Bakanlığı'na verdiği şikâyet dilekçesinde; "14 Eylül 1991 Cumartesi günü, Bingöl jandarma alay komutanlığı'na bağlı jandarma devriyesi asayiş ve güvenliği sağlamak bahanesiyle önceden belirlenmiş evlere yasadışı bir şekilde müdahale edildi, ailemde PKK hareketine katılmış fertlerin bulunması bahanesiyle evimiz sürekli ola-

rak basılır. Nitekim 14 Eylül 1991 günü evime arama bahanesiyle gelen jandarma timi, evde bulunan Süleyman Çürükkaya'yı askeri cemeyle bindirdikten sonra, başçavuşun direktifleri doğrultusunda evdeki tüm halkı evden uzaklaştırdılar.

Ben ve başçavuş kanıtı olarak evde yalnız bıraktılar. Başçavuş evin kapısını kapandıktan sonra, bana sarıkmılık etmeye başladı. Ben bağırınca zorla ağızımı kapattı, beni soymaya kalktı. Büyük bir dirençle zor tecavülden kurtuldum. Beni sürekli tehdit ederek eğer Aysel'e Hasan eve geldiklerinde haber vermezsen seni karım gibi kullanırım ve tüm karakola da kullandırıyorum diyordu."

TC'nin vahşeti köy halkı tarafından duyulması üzerine, tüm köy halkı şehir merkezine yürüyerek valilik önünde oturma eylemi yaptı. Eylemin büyümemesi için oturma eylemi yapan, Çılkanî halkıyla görüşerek, olayı araştırıp sorumlular hakkında işlem yapılacağını söylemesi üzerine köy halkı köyüne geri döndü. Olayı bütün demokratik kuruluşlar kinadı.

Katletmeler devam ediyor

Mebseri: Mêrdîn'de kontr-gerilla timi yurtseverleri kaçırıp kurşuna diyor. 15 Eylül'de Mehserî (Ömerli) ilçesinin Mercê (Çimenli) köyünden Abdülmecit Çetinkaya adlı yurtseveri evinden çıkartıp köyün alt tarafında kurşuna diyor. İki gece sonra Faşê (Beşikaya) köyünde Süleyman Demir adlı köylüyü de kaçırmak isteyen özel tim, Demir'in bağırması üzerine köylüler taş, balta ve sopayla timi kovaladı. Aynı tim iki hafta önce de Nisêbîn'in Dere köyünde İsmail Yîğît adlı yurtseverin ayaklarını ve kollarını kurdiktan sonra katletmişti.

Abdülmecit Çetinkaya, çevresinde sevilirdi ve sayılan biriydi. 12 Eylül'den bu yana yurtsever olduğundan dolayı sık sık devletin işkencelerine maruz kalmış. 8 defa cezaevine giren Abdülmecit Çetinkaya düşmanın tüm zoruna rağmen direnmiştir. Sömürgecilerin çaresizliği, vahşeti bir kez daha kendini bu vahşice katletme olayında göstermektedir.

Mêrdîn'in Kerboran (Dargeçit) ilçesinde 65 yaşındaki Zorê Erdînc ile İsa ve Hasan Erdînc kontr-gerilla tarafından evlerinin önünde kurşuna dizildiler.

Çermûk: 26 Eylül'de şehit düşen 3 gerillanın cenazelerini arabaların arkasında sürükleyerek şehir merkezine getiren düşman yeni bir vahşet gösterisinde bulundu.

Cizwanîkan: 22 Eylül gecesi saat 09.00 civarında Abdülkerîm Çelek'in adamları (Sêrt'te öldürülen DYP'li) ile özel timler ortadaşê Dervîş Adanar adlı bir yurtseveri hunharca katlettiler.

Cizwa Botan: 19 Eylül günü Basan (Güçlükonak)'ta korucular silahlarını teslim etmek istemediler. Silahların teslimini kabul etmeyen düşman, silah bırakmak isteyen koruculara tehditler savurdu. Bunun üzerine korucular oturma eylemi başlattılar.

Sêrt: 14 Eylül günü silahlarını gerillalara teslim eden 40 korucu gözaltına alınarak işkence edildi. Daha önce de bu tür olayların yaygınca yörede gerçekleştirildiği bildirilmektedir.

Mêrdîn ve Hezro'da yeni kontr-gerilla eylemleri

Hezro'nun Kaniya Mîhemmed (Saniyêrîk) köyü mezrasında İbrahim Gündem adında 40 yaşında

ve 9 çocuk babası bir yurtsever evine gelen kontr-gerilla timi tarafından 23 Eylül günü zorla alınarak götürülmüş ve o günden sonra kendisinden bir daha

haber alınmamıştır. Eve gelen kontr-gerilla timi kendilerine karşı çıkan ve oğlunu vermek istemeyen 65 yaşlarındaki Halîme Gündem'i de dövmüşlerdir.

MIT, M. Şener'e basın bürosu kurdu

Kürdistan'da doğuran en vahşî savaşı TC tarafından her gün biraz daha tırmandırılıyor. Özel savaşın tırmandırılması düşmanın içine girdiği bunalımın somut göstergesi olurken, Kürdistan'da her gün insanlarımız kompiolarla, işkencelerle, infazlarla öldürülüyor. 1991'in şu günlerinde üst üste yediği darbelerle sersemleyen TC, eline ne geçerse linha ediyor ve her türlü yöntemi denemekten kaçınmıyor. İşte son günlerde Avrupa alanında yaptıklarıyla ülke içindeki çözümsüzlüğünü belgeliyor.

22 Eylül günü Köln ve Hollanda radyosu M. Şener'in propagandasını yapıyor. Radyoya haberi ulaştıran elbette Şener'in kendisi değil. MIT'in bu konuda oluşturduğu redaksiyon birimi radyo haberi ile elbette yetinmiyor ve propagandayı broşürler çıkartarak yapmaya başlıyor. "PKK'yı tanıyan, gerçekleri görünen ve yaygıyan bizler sesleniyoruz" ismi altında renkli olarak basılan bu broşürde itirafçıların itirafları yerilirken, MIT itirafçıların Şener hakkında söylediklerini herhalde yeterli bulmadığından, broşürün ilk sayfasında iri harflerle ve başına

dikkat anlamına gelen iri yuvarlak işaretyle "PKK'den ayrılan lider kadroların seslerine kulak ver" ibaresini kullanarak öset yayıncılığa geçiyor. MIT elbette Şener'e propaganda yapmakla yetinemez, yetinmediği için de kuryelik görevini üstleniyor. 1-KDP'nin Ankara'da açtığı postaneyle Şener'in bildiri ve mektupları MIT tarafından Avrupa'ya taşınıyor. M. Şener imzalı 2 Eylül 1991 tarihli mektubu MIT tarafından iki gerillanın ailesine ulaştırmak amacıyla İstanbul'dan postalanıyor. Mektubun içeriği PKK ve Önderliği'ne ağıza alınmayacak derecede alçakça küfürlerden ibaret. M. Şener ve MIT'in ortak basın girişi, üzerinde tarihi olmayan "Avrupa'da yaygıyan Türk vatandaşlarının haklarını savunma komitesi" imzalı bir bildiri çıkarak, PKK ve Önderliği'ni karalamaktadır.

Halkımız, yapılan tüm bu alçakça girişimlerin bilincinde ve duyarlılığındadır. Halkımız ihanetin, ajandışın, işbirlikçiliğin hesabını tarihin keşkin kılıcına ve devrimci adaletin gücüne bırakmıştır. Yapılanların hesabını mutlaka soracaktır.

Ölümümüzden korkanlar, dirimizi görüncü ne yapacaklar

5 Eylül Perşembe günü gece yarısından sonra ARGK gerillalarıyla TC ordusu arasında çıkan silahlı çatışmada çok sayıda düşman askeri ölüyor. 4 gerilla da şehit oluyor. 4 gerillanın şehit düşüşünün duyulması üzerine çevre köylerinin halkı, şehitlerin cenazelerini alma amacıyla, ertesi gün Mîsric (Kurtalan) ilçe merkezinde toplandı ve şehit gerillaların cenazelerini alarak törelere uygun bir törenle toprağa vermek isteyen bin kişilik kitleye, polisler müdahalede bulunmak istedikler. Polisin cesaret edip müdahale edemediği olay yerine gönderilen özel timler tarafından halkın üzerine ateş açıldı. Özel tim, ilkokul 4. sınıfta

giden 11 yaşındaki Ömer Eriş'e ateş ederek öldürdü. Daha sonra HEP ilçe merkezine giren özel timler burayı tahrip ederek, 1-çerde bulunan yönetici ve kitleyi dövrere gözaltına aldı.

Erhan Çalgın, Ömer Eriş'in öldürülmesi olayını şöyle anlatıyor: "Kendi aramızda oynuyorduk. Birden timlerin birini kovaladığını gördük. Sürekli timler sağa sola ateş ediyorlardı, bize doğru da ateş etmeye başlayınca, arkadaşım hemen orada öldü. Ben kaçmaya başladım. Bir binanın son katında beni yakalayan tim, kaçanları benden soruyorlardı. Beni epey dövdüler ve korkudan dilim tutuldu."

İşkence tezgahları boş bırakılmıyor

Milazgîn ilçeye bağlı Tatlıca köyü yakınlarında 6 Eylül'de çıkan ve iki gün süren çatışmanın ardından onlarca köylü gözaltına alındı. Köye giriş ve çıkışlara yasaklandı. Sıddık Gülmüş adlı bir köylüyü alt olan traktör askerler tarafından tahrip edildi.

Bismil: Ağustos ayı boyunca sömürgeciler Bismil çevresinde yoğun tutuklamalara girişiyorlar. Sayısı her geçen gün biraz daha artırılarak sürdürülen gözaltılarda son olarak Tabibler Odası Yönetim Kurulu üyesi olan Dr. İlhan Diken'in önce sürgün edilmesi ve ardından tutuklanması, halkın geniş tepkisine yol açtı. Gözaltına alınmalar devam etmektedir.

Sêrt: Akil hastası Celâlettin Tabak gözaltına alındı. Sêrt'e bağlı Qûbîn (Beşiri) ilçesinde oturan akıl hastası Celâlettin Ta-

bak, 12 Eylül 1991 günü gözaltına alındı. Kardeşinden hiçbir haber alamayan Veli Tabak, TC yetkililerine yaptığı davgı-ruda kardeşinin akıl hastası olduğunu tesbit edilmesi üzerine TC askerliğine de gitmediğini belirtmesine ve bunu belgeleyen doktor raporunu sunmasına rağmen kendisine herhangi bir bilgi verilmedi.

Silvas: Cumhuriyet Üniversitesi'nden yurtsever öğrenciler, bütünlüme savunlarında polisin keyfi olarak öğrencileri gözaltına aldığını ve gözaltına alınan öğrencilerin okuldan atıldığını bildiriyor.

Öte yandan polisin Amed'de bastığı bir evde bulunanlar 24 saat dışarı bırakılmayıp polislerce evde karakol kuruluyor. Ayrıca polisler ev halkını yüzü koyun yere yatırarak beklettiği de bildiriliyor.

Tarihin hükmünü icra etme onurunu duymaktayız

Dünya kamuoyunu hiçe sayarak, uluslararası hukuk kurallarını çiğneyerek Kürt halkına karşı en acımasız işkenceler, katliam ve soykırımla insanlığa karşı suç işliyorsunuz. Pervasızlığınızla suçlarınıza her gün bir yenisini ekliyorsunuz. Bu vahşete, katliama ve soykırıma son verin! İnsanlığa karşı daha fazla suç işlemeyin!

Emperyalizme ve bölge gericiliğine dayanarak, halkımız katliamlarla yok edeceğinizi sanıyorsunuz. İlanunla sadece insanlığa karşı daha fazla suç işlemiş oluyorsunuz. 7 yıldır emperyalizmin ve katliamcı dede mirasınız ufruna yürüttüğünüz özel savaş haksız, gerici ve anlamsızdır. Bu çirkin savaşta nice insanların evlatlarını askerlik adı altında katlettiniz ve katlediyorsunuz. Binlerce insanın ölümüne, sakat kalmasına neden oldunuz. Emekçi Türkiye halkının da demokratik haklarını silip süpürdünüz. Türkiye'yi efendiniz emperyalist güçlere dâvâ da haşmî hâle getirip içinden çıkarılamaz bir bataklığa sürüklüediniz. Bu ortamda herşeyi mübah göreceğiniz, gözükara yönelimlerinizle rejiminizin vahşî ve barbar gerçeğini tüm dünyaya gösterdiniz. İnsanlık tarihinde nefretle ve lanetle anılacak yerinizi bir kez daha garantilediniz.

Kan ve katliamlarla ayakta duran rejiminizin; Kürt halkına karşı kompiolar, katletmeler, en aşağılık işkenceler ve kimyasal silahlar kullanarak,

çağımızın en büyük vahşet ve katliamlarını gerçekleştirecek yaşıtmaya çalışıyorsunuz. Daha dün, Mêrdîn'de, gaz, siyanür ve silur gazlarıyla katlettiğiniz gerillalar, kurşunla-yarak şehit ettiğiniz bebeklerin analarının çığlıkları tap-taze ve silinmezcesine haftalardayken, bugün yine halkımızın ulusal demokratik mücadelesini boğmak için gerçekleştirdiğiniz katliamlar çılgınlık düzeyinde bir yok olmayla karşı karşıya olduğunuzu göstermektedir. Savunmasız insanların ve körpe bebeklerin kanına gırekçe çürümüş rejiminizi daha ne kadar sürdürdüğünüzü sanıyorsunuz?

Ama nasılsa. Bu haksız ve gerici savaşta kazanamayacaksınız. Tarih benzerlerinizin kokmuş cesetleriyle doludur. Hiçbir güç sizi tarih karşısında halklara, insanlığa hesap vermekten ahkoyamaz. Rejiminizle beraber döktüğünüz kanda boğulacaksınız. Döktüğünüz kanlar halkların kardeşliğini, dayanışmasını ve birliğini daha da güçlendirecektir. Emekçi Türk ve Kürt halkları bağınımsadık ve demokratî mücadelesini her gün biraz daha yükselterek kan, zulüm ve katliamlarla örülü rejiminizi başınıza yıkacaktır. Tarihin hükmü kesin ve şaşmazdır. Kürt halkı haklı ve meşru mücadelesiyle tarihin hükmünü icra etme onurunu duymaktadır.

Kürdistanlı bir yurtsever

27-28 Eylül 1991 tarihinde Federal Almanya'nın başkenti Bonn'da "Kürt halkı-İnsan hakları olmadan gelecek olmaz" adı altında bir konferans düzenlendi. Bu konuda ERNK Avrupa Örgütü'nün yaptığı açıklamayı aktarıyoruz.

BASINA VE KAMUOYUNA AÇIKLAMA

Gayri meşru konferansların Kürdistan halkı için hiçbir değeri yoktur

27-28 Eylül 1991 tarihinde Federal Almanya'nın başkenti Bonn'da, "Kürt halkı-İnsan hakları olmadan gelecek olmaz" adı altında bir uluslararası konferans düzenleniyor. Toplantı, FAC'nin Başbakanı Gerhard Schröder'in himayesi altında ve "Kürdistan'da İnsan hakları insiyatifi" adlı cildiye alınabilecek hiçbir yönü olmayan ve Kürdistan halkını hiçbir açıdan temsil etme durumu bulunmayan bir oluşum adına düzenleniyor.

Her şeyden önce şu noktayı önemle vurgulamak gerekir ki, Kürdistan sorunu bir ulusal kurtuluş sorunu değildir. İnsan hakları sorununa indirgenemez. Ulusal kurtuluş mücadelesinin temsilcileri Kürdistan'da sömürgeci ve emperyalist güçlere karşı kıyasıya bir savaş vermekte ve bu savaşta halkımız büyük katliamlara maruz kalmaktadır. Bonn'daki toplantıyı düzenleyenler ve

buna katılanlar arasında ise, kesinlikle Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin temsilcileri bulunmamaktadır.

30 milyonluk bir halkın ulusal kurtuluş sorunu olarak ele alan ve Kürdistan halkının temsilcilerinin bulunmadığı bir toplantı meşru değildir ve halkımız nezdinde hiçbir değeri yoktur.

Emperyalist ve sömürgeci güçler, yıllar yılı Kürdistan gerçeğine gözlerini kapatarak, sorunu görmemezlikten geldiler. Halkımızın çektiği acıların doğrudan sorumlusu oldular, en humanist geçinen kuruluşları bile buna seyirci kaldılar.

Özellikle ülkemizin hem coğrafik hem de demografik açıdan en büyük parçası olan Kuzey-Hatı Kürdistan'da PKK-ERNK-ARGK önderliğinde yürütülen ulusal direniş savaşı, Kürdistan sorununu kaçınılmaz olarak uluslararası siyasal gündeme oturtmuştur. Artık sorunu inkarcı yaklaşım ya da sorunu görmemezlikten gelme mümkün değildir. İşte bunun içindir ki, Kürdistan halkının bağımsızlık ve özgürlük mücadelesine özünde karşı olan güçler, şimdi sorunu daha değişik biçimde çarpıtarak, bir insan hakları sorunu derekesine indirmek istemektedirler.

Bu tarz bir yaklaşımın Kürdistan halkının yararına olmaya- cağı ve Kürdistan ulusal kurtuluş probleminin çözümüne katkıda bulunamayacağı açıktır. Bu tür toplantıları düzenleyenlerin esas amaçları da Kürdistan halkının gerçekten kurtuluşu değildir. Onların asıl kaygıları, emper-

yalatlar ile sömürgecilerin Kürdistan üzerindeki çıkarlarını yeniden düzenlemektir.

Düzenleyicilerin asıl amacı bu olmakla birlikte, bazı kişi ve kuruluşlar bu gerçek kavrayamadıklarından ötürü katılmak isteyebilirler. Böylelerinin de daha dikkatli ve duyarlı davranmalarını, Kürdistan halkının temsilcilerinin yer almadığı bu tür toplantıların gayri meşru olacağını görmelerini diliyoruz.

Halkımız PKK-ERNK-ARGK önderliğinde büyük fedakarlıklarla ve uğruna ağır bedeller ödeyerek bir ulusal direniş savaşı yürütmektedir. İnsan hakları savunuculuğu adı altında ve sahtekarca belli çevrelerin çıkarları uğruna bu mücadeleyi frenlemek isteyen güçler, bunun için toplantı ve konferanslar düzenleyen, buna destek ve güç veren ve katkıda bulunanlar kim olurlarsa olsunlar kötü bir tarihi misyonun sahibi olmaktan kurtulamayacaklardır.

Sömürgeci ile emperyalistlerin bilinçli temsilcileri dışında ve ardınyetli olmayan kişi ve kuruluşların, halkımızın bağımsızlık ve özgürlük mücadelesine yarar değil zarar getiren bu tür gayri meşru toplantılara rağbet etmemelerini diliyoruz. Çünkü böyle toplantıların halkımız için hiçbir geçerliliği ve değeri yoktur.

Kürdistan halkı söyleyecek sözünü en net biçimde dağlarında gerilla savaşı ve kentlerinde serhildanlarıyla söylüyor. Halkımız esas almak isteyen güçler bu sese kulak vermelidirler.

26 Eylül 1991
ERNK Avrupa Örgütü

12 Eylül faşist cuntasını protesto eylemleri

Berxwedan
muhabirleri bildiriyor

NORVEÇ

Oslo: Faşist cuntanın 11. yıldönümü Norveç'in başkenti Oslo'da yürüyüşle protesto edildi.

14 Eylül günü, Kürdistanlı yurtseverler ve Türkiyeli demokratlar tarafından düzenlenen yürüyüş, TC konsolosluk binası önünde bir mitingle sürdürüldü. Ortak hazırlanan siyasi konuşma çeşitli dillerde okundu. Faşist cuntaya karşı mücadele azımları hilenen eylemciler, "Vur gerilla vur, Kürdistan'ı kur", "TC ve NATO Kürdistan'dan defolun", "Kürdistan faşizme mezar olacak" sloganlarıyla nefretlerini haykardılar.

Eylem esnasında 150 kadar polis, kurt köpekleriyle TC konsolosluk binası önünde bir kordon oluşturdu. Eylem, alınan sıkı güvenlik önlemlerine rağmen başarıyla sürdürüldü.

Protesto eylemini ERNK Norveç Örgütü, TKP-ML Hareketi, TDKP ve değişik sol güçlerden örgüt taraftarları ortaklaşa düzenlediler.

AVUSTURYA

Viyana: 9 Eylül günü, faşist cuntanın 11. yıldönümü bir yürüyüşle protesto edildi.

Viyana'nın en işlek caddelerinde

rinde ilerleyen yürüyüş, daha sonra bir mitingle sonuçlandırıldı. 400 kişinin katıldığı yürüyüş eylemi, geniş kamuoyu yarattı. Yürüyüş esnasında çeşitli dillerde yapılan konuşmalarla cunta teşhir edildi. Öte yandan faşist cuntanın 11 yıllık uygulamalarını içeren bir bilanço kamuoyuna açıklandı.

Yapılan konuşmalarda, "12 Eylül cuntası Kürt ve Türk halklarına karşı kurducu ölüm mangalarıyla, işkence ve her türlü insanlık dışı uygulamalarla on karanlık yılları yaşatmıştır" denildi. Diğer taraftan Kürdistan'da gelişen mücadelelerin grafiğinin açıklanmasıyla, kitleler gör asle sloganlar atmaya başladı.

Yürüyüşte 400 civarında Türkiyeli demokrat ve Kürdistanlı yurtseverin yanı sıra Avusturyalı da katıldı.

Yürüyüşü ERNK Avusturya Örgütü, Dev-Sol, TKP-ML Hare-

keti, TKP-ML (ATİF) ve TDKP taraftarları düzenledi.

İSVEÇ

Uppsala (Berxwedan): 12 Eylül askeri faşist darbesinin 11. yıldönümü İsveç'in Uppsala kentinde Kürdistanlı yurtsever ve Türkiyeli demokratların bir kitleli yürüyüşüyle protesto edildi. Yürüyüş boyunca atılan yoğun sloganlar ve yapılan konuşmalarla 12 Eylül faşist diktatörlüğü teşhir edildi.

Kitlelerin miting alanına dolmasıyla, devrim şehitleri anısına saygı duruşu yapıldı ve ardından tertip komitesinin hazırladığı ortak siyasi konuşma çeşitli dillerde okundu.

Eyleme Kürdistanlı yurtseverler ve Türkiyeli demokratların yanı sıra çok sayıda İsveç Örgütü de katıldı. Eylemi ERNK Uppsala Örgütü, TDKP, TKİH ve TKP-ML Hareketi düzenledi.

Kürt halkıyla dayanışma gecesi

Viyana (Berxwedan): 8 Eylül günü Avusturya'nın Viyana kentinde yapılan Kürt halkıyla dayanışma gecesine 1000 civarında Kürdistanlı yurtsever ve Türkiyeli demokrat katıldı.

Gece devrim şehitleri anısına yapılan saygı duruşuyla başladı. Gece, programın okunması ardından çeşitli dillerde günün anlamını belirten konuşmalarla sürdürüldü. Disiplinli ve coşkulu geçen geceye, Koma Şores grubunun devrimci-direnişçi marş-

ları eşlik etti. Folklor ekibi ise ülkemizin çeşitli yörelerinden oyunlar sergiledi. Tiyatro ekibinin sahneye çıkmasıyla, tüm gece kitleli salona dolmaya başladı. Büyük bir beğeniyle izlenen tiyatro, gecede kitleleri coşturdu. Atılan gür sloganlar ve dayanışmanın güzel bir örneği sergilendi.

Gece geleneksel "APO hate Hilwane" halayı çekilerek sonuçlandırıldı.

Kürdistan'ı tanıtırma toplantısı

Stuttgart (Berxwedan): 13 Eylül günü, Kürdistan İşçi ve Kültür Derneği, Stuttgart SPD Örgütü ve İlticacılarla Dayanışma Komitesi Kürt halkıyla dayanışma toplantısı gerçekleştirdiler.

Kürdistan İşçi ve Kültür Derneği adına bir yurtsever, Almanya Sosyal Demokrat Partisi'nden parlamento üyesi Rudolf Blindig, İlticacılarla Dayanışma Komitesi Başkanı Papaz Werner Baumgarten, Medico Enternasyonal yardım örgütü adına bayan Ursula Merk, Stuttgart Belediyesi Meclis Encümeni Mustafa Hazar yapmış oldukları konuşmalarla Kürt halkıyla dayanışma içinde olduklarını belirttiler.

Öte yandan toplantıya davet-

li olarak katılan konuk Yunanistan PASOK Örgütü üyesi ve Stuttgart'taki Hırvatlar ağı dernek adına da bir sözcü mesajlarını iletterek, Kürt halkının haklı davasını desteklediklerini belirttiler.

Toplantı, Stuttgart HUNERKOM Şubesi'nin sergilediği kültürel gösterilerle sürdürüldü. Kürdistan'ın çeşitli yörelerinden folklor oyunları tanıtıldı. Söylenen devrimci-direnişçi marş ve türküler de beğeni kazandı.

Toplantıya 200 civarında Alman demokrat ve Kürdistanlı yurtsever katıldı. Davetliler, böylece toplantıların çok yararlı olduğunu belirterek, önümüzdeki süreçte de sürdürülmesini istediler.

14 Eylül, Kopenhag

Foto: Berxwedan

ARGK ile dayanışma gecesi

Kopenhag (Berxwedan): Şanlı 15 Ağustos Atılımı'nın yıldönümü, 14 Eylül günü 1000'in üzerinde yurtseverin katılımıyla kutlandı.

Gece, saygı duruşu ardından özel bir programla başladı. Çeşitli dillerde günün anlamı ve önemini belirten konuşmalar yapıldı. Özellikle 15 Ağustos Atılımı'nın yıldönümünden dolayı açıklanan bir yıllık eylem bilançosu, yoğun alkış ve sloganlarla karşılandı.

HUNERKOM üyesi ozanlar çok zengin bir programla kitlelerin karşısına çıktılar. Misafir ozanların söyledikleri türküler ise ilgiyle izlendi.

Partiya Azadiya Kurdistan-PAK taraftarlarının oluşturduğu müzik ve folklor grubu Güney Kürtesiyle (Sorani) halk

türküleri, devrimci marşlar ve folklor gösterileri sundu ve salondaki kitlelere coşkunun zirvesini yaşattı. Aynı zamanda Güney Kürdistan halkımızın dayanışmasının da en güzel örneğini gösterdi.

Güney Kürdistan'daki güçlerin içinde bulundukları durumu ifade eden tiyatro, işbirlikçi, ilkel-milliyetçi politikaların verdiği sonuçları bir kez daha gözler önüne serdi. Kitle, işbirlikçi politikayı lanetleyen yoğun sloganlar attı.

Gece, Koma Berxwedan'ın sunduğu marş ve türküler ardından "Apo hate Hilwane" halayı eşliğinde sonuçlandırıldı.

Türkiye devrimci-demokratik hareketinden çeşitli örgütler ve Danimarkalı sol güçler dayanışma mesajlarını sundular.

Korkum gölgem gibi...

Baştarafı 17. sayfa

Bir gölge gibi yanlarından geçiyordu tanıdıklarının. Anlamsızca bir bakış bile göstere-miyordu. Sımsıkı tutmuştu torbasını. Gözleri ayakta kalmanın ucunu hedeflemişti. Biliş devre dışı kalmıştı sanki bedenini tümünde ve beyininde.

İki büküm ayağını evinin bahçesine attı. Düştü düşecekti. Duvara tutundu. Küçük çocukları kopup yanına geldiler. Bir adım berisinde durdular. Sanki bu adam bizim babamız mı, değil mi tereddütüne düştü. Son göçünü toparladı Abdülhelam. Evinin basamaklarını turmandı. Karısı içerdeydi. Kapağı açtı. Ama sırtında taşıdığı iskelet ondan ağır gelmeye başladı. Elleri gevşiyordu. Ama o canını düşüne takarak buralarıyordu torbayı. Bu bir med ve cezir hareketiydi.

Abdülhelam cezir, oğlu kerem med'di. Ve bu zorlu didişmede med, cezire baslan gelmişti. Torba Abdülhelam'la birlikte evin ha-

samaklarından yuvarlanmıştı.

Büyük bir gümbürtü ve çocukların feryatları birlikte yükselmişti.

- Anneee!... Baba düştü...

Karısı elindeki hamurla kapağı çıkı. Çocuklara bakı. Çocuklar parmaklarıyla habalarla göstererek annelerine yardımcı oldu.

Karısı gördüğü manzara karşısında ürperdi. Kocası baygın yatıyor ve sımsıkı bir çuvala sarılı duruyordu. Basamakları ikişer üçer atladı. Kocasının boynunu tuttu. Ağzından köpükler dökülüyordu. Vücudu soğumuştü. Gözlerinden sağ taraftaki kapanmış, çenesi bir yana sarkmıştı. Kaldırmak istedi. Kaldıramadı. Kaldıramayınca da tarihine niğtına durdu:

-HAWARE!... HAWAREEEEE! GUNDİNE-MALI NOOOO!... HAWAREEEEE!

Ceyhan Cezayirli,
8 Ağustos 1990

8. zafer yılında 15 Ağustos Atılımı Kürdistan halkına kutlu olsun!

15 Ağustos Atılımı'ndan önceki süreçte beni saflarda tutan siyasi bilincimden ziyade ulusal duygularımdı.

Atılımın öngününde gerek kendi gücümüzü gerekse de kitlelerin tüm gücünü seferber ederek düşmana güçlü vurmanın hazırlığını yaptık. Başta tedirgindim ve bende biraz da inançsızlık vardı. Kitle bu durumu daha derin yaşıyordu, bir bekleyiş içerisindeydi. Nihayet o tarihi gelmişti. Erub-Şemdinli baskını Agit yoldaşın komutasında planladığımız gibi başarıyla gerçekleştirildi. Düşman beklediği giddetli bir darbeye neye uğradığını şaşırmıştı. Bu aşkınlık, yediği darbenin bir ayaklanma olduğu düşüncesiyle giddetli korkuya kapılmasından geliyordu. Kapıldığı panikle büyük bir gücü dağılara operasyona çıkardı. Tabii ki, operasyondan hiçbir sonuç alamadı.

Düşman saflarında durum böyle yaşanırken, bizde ise tam tersine adeta yeniden doğmuşçasına güçlü bir inanç ve cesaret gelişti. Düşman mevzilerine sığınan her kurgun, Kürde kader olarak görülen koyu karanlıklara sığınan kurnaz oldu. Halkımız tarihi bir anı tanık oldu. Yıllarca gizlenen "Mehmetçik" böyle vurur, böyle vurur, böyle dün-

yaya bedeldir" şeklindeki iddialar, harekete geçirilen halkın iradesi karşısında iflas etti. Halkımız yaşadığı bu tarihi deneyimden hareketle yalnızca donunu ve düşmanını tanımakla kalmadı. Üzerindeki ölü toprağı atarak gerçek önderlerine sahip çıktı. Umutsuzluk yerini umuda, korku yerini önderler şahsında büyük bir cesarete bırakmıştı. O anı yazmakla anlamak mümkün değildir. Bir bütün olarak yaşamak, yaşatmak gerekir. Düşmanın imha operasyonlarının ardı arkası kalmadı. Her gün tekelindeki kitle ületişim araçlarıyla propagandasını yaptığı operasyonlarda, "24 saat içerisinde kökünü kazıyacağız. Çember durmadan daralıyor. Mehmetçik teröristlerin peşinde" vb. safsatalarla düştüğü arzınlıktan kurtulmaya çalışıyordu. Tam da böyle bir ortamda düşman güçleri adeta ağır bir depresyonu yaşadılar. Yediği ağır darbeler karşısında başvurduğu yöntemlerin yetmediğini gören düşman yeni arayışlarla çöküş sürecini engellemeye çalıştı. Barbar, katliamcı ve talancı karakterinin yansıma ajanlaştırmaya, göç ettirme, sindirme, pişmanlık yasağı vb. gibi siyasi politikaları da dayattı. 15 Ağustos saldırı ruhuyla şahlanan bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi, yeni dire-

nizlerle dayatılan bu ihanet ve imha politikalarını etkisiz kıldı. Daha da saldırganlaşan düşman, Botan eyaletimizdeki insanlarımızı helikopterlerden canlı olarak yerlere atarak barbarlığını sergiliyordu. Elbetteki bu da ona tarihinden kalmış bir mirastı. Adeta tarihini tekrar etmek niyetindeydi. İstem yine aynı istemdi: Katliam! Halkı gerilladan uzaklaştırmak, nihayetinde iradesiz bırakmak istiyordu. Halkımıza ekonomik olarak da yöneldi. Hatta halkımızı yanına çekmek ve kullanmak için asker vuranlar bile affedildi. Boylesine çok yönlü bir saldırı kampanyası başlatıldı. Ancak Agit yoldaşın 1986'te oluşturduğu 14 Temmuz Silahlı Propaganda Grubu Bestler'de, Şırnak'ta özel savaşın elebağlarından koymak ve benzerlerine vurduğu darbelerle bu ihanet çemberini kırmıştı. Yaşanan yoğun eylemlilikle 1986'ya kadar gelindi. 1986'da Agit yoldaşın şehit düşmesi, ulusal kurtuluş mücadelemiz için ağır bir kayıptı. Düşman da bu durumun farkında olduğu için, 15 Ağustos 1986'daki evrede diyordu ki, "Bu dönem bizim zafer yılımız olacaktır." Bu propagandalarla hareketi bastırıldığına halk kitlelerini inandırmaya çalışıyordu. Tüm bunlara rağmen Agit yoldaşın

oluşturduğu grubun komuta kademesini devralan Erdal yoldaşın komutasında düşmana güçlü darbeler indirildi. Böylece 15 Ağustos'la başlayan bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi hamlesi kesintiye uğratılmadan süreklilik kazandı. Bu süreçten sonra düşman, güçlerini üç koldan harekete geçirdi. Bu, belki de onun için son bir çabası ve bunu en barbarca yöntemlerle uygulamaya çalışıyordu. Çıplak zorla bir şey elde edemeyen düşmanın, bu defa da temel aldığı taktik, partiyi içten çökertmeydi. İkinci ise halkı ajanlaştırmak, göç ettirerek, ekonomik baskı politikaları uygulayarak parti karşıtı bir yapı yaratmaktı. Diğer bir nokta ise hayatlı bir zorunluluğu taşıyan ve büyük emeklerle, çabalarla oluşturulan küçük gerilla birimlerinin üzerine tüm askeri gücünü harekete geçirerek imha etmeye çalışıyordu. Öte yandan uyguladığı tüm özel savaş yöntemleriyle bu politikalarını 1989 yılına kadar sürdürdü. Bütün bunlara karşılık uygulamaya çalıştığımız parti taktiği ise gerillayı yetkinleştirme, geliştirme ve halkla bütünleştirmektir.

1989'a gelindiğinde düşman, tüm uygulamalarına rağmen tamamen hareketsiz bırakıldı. 1986 15 Ağustos'un da bir yerde ey-

lem gerçekleştirildiyse, 1989'da en az 15 yerde eylemler düzenlendi. 1990'a vardığımızda, bu eylemlilik çok daha gelişti ve nihayet yaşadığımız 1991'in 15 Ağustos'unda sürekli büyüyen ve ruhuna uygun anlamı kazanan yüzbinlerce kitlenin katılmış olduğu Amed'deki serthildanla, Şemdinli, Şırnak, Silopi şehir merkezlerine yapılan baskınlarla ve benzeri birçok çeşitli düzeylerdeki eylemlerle doruğa ulaştı.

Tüm bunlardan benim çıkaracağım bir sonuç vardır: Kürdistan ölkesi, üzeri köllerle kapatılan ateş gibidir. 15 Ağustos Atılımı bu kölleri savurarak ateşi açığa çıkardı. O ateştir ki, kıvılcımlarıyla ölkenin dörtbir yanına yayılarak tüm Kürdistan'ı bir ateş hattına çevirmiştir. Bizler bugün 15 Ağustos Atılımı'nın mücadele ruhuyla, bu ateş hattında yaşamımızı anlamlı kilmeye çalışırken, önümüzdeki süreçte zaferi sürdürmanın kararlılığıyla da hareket ediyoruz. Tüm inancımı belirtiyorum ki; önümüzdeki 15 Ağustos'larda hezimete uğrayan düşman, zafere giden bizler olacaktır.

15 Ağustos Atılımı'nı gerçekleştirenlerin anısı ölümsüzdür. Ve o anlarda zafer her zaman- kinden daha yakındır.

Enver

Şanlı Güney Kürdistan direniş zaferi ulusal birliğimizi pekiştirmede tarihi bir atılımdır

Halkımızın ulusal bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinde yeni destanlar yaratan öncümüz PKK, sömürgeci hudutları büyük direnişle işlemez kılarak ulusal birliğimizin pekiştirdiğini gözler önüne serdi.

Günümüzde ölkemiz Kürdistan'da, yüzyılların parçalanmışlığı, egemen güçlerin imhacı ve inkarcı politikaları yerini hızla özgürlük ve bağımsızlığın inşasına bırakıyor. Sömürgeci kadar yerli işbirlikçiler de köleci boyunduruğu onaytıyor, sömürgeci "kutsal sınırlar" içinde halkımızın adına kendi dar ailesel- aşiretsel ve sınıfsal çıkarlarını örgütlemeye düğünüldüğüyle yıllarca sömürgeciğin birer pyonu ve savunucusu olmuşlardır. Özellikle 1991 baharıyla birlikte ABD emperyalistlerinin ve sömürgeci-faşist TC'nin adeta birer resmi sözcüsü konumunda açıklamaları üzerine açıklamaları yapan Barzani ve Talabani, halkımız adına sık sık utanmazca beyanlarla, "Bizim kimsenin sınırlarını ihlal etmeye niyetimiz yok. Irak'ı böldürmeyiz. TC'nin negru sınırlarına saygılıyız" vb. çirkin, çirkin olduğu kadar da tiksindirici açıklamalar yaparak sömürgeci salıhanaların sürmesi için halkımızı tehdit edercesine bunları tekrarlayıp durmaktadırlar.

Birbirleriyle yarışmasına işbirlikçilik, bağımlılık ve uşaklığın temsiliyetini yapan ilkel-milliyetçi akımlar, emperyalist desteğe güvenerek, ulusal birliğimizi pekiştirmenin, bağımsız, birleşik ve demokratik Kürdistan'ın yegane temsilcisi partimiz PKK'ye karşı toplu haç seferlerini aratmayacak saldırı-

lar başlattılar.

İşte "PKK Irak'ı terketsin, herkeşin parçası kendisine, iç işlerimize karışmasın, Irak topraklarını TC'ye karşı kullandırmayız" türünden tiksindirici ve arsızca açıklamalar ve beyanlar...

Kanaatimce bu uşak çevreler PKK'yi tanımamışa benzemektedirler. ARGK komutan ve savaşçıların açıkladığı gibi, "Vatanımız bir bütündür. PKK, ölkemizin en ucra köşelerine kadar devrimimizin kurmayıdır. PKK her alana ulaşmayı, halkımızın her kesimini bağımsızlık ve özgürlük için örgütlemeyi ve savaştırmayı varlık gerekçesi haline getirmiştir."

Sömürgeci-faşist TC'nin tüm askeri teknik üstünlüğüne karşın, koruyamadığı "sınırları", üç-beş çapulcunun ne kadar koruyabileceği apaçık ortadadır. Feodal aşiret reislerinin "pöçmerge" edebiyatı ile artık kimsiyi aldatamayacağını belirtmeyi de yararlı görüyorum. Keza halkımız; pö-

çmergeci, katil ve çocuğuyla büyük iş ve sempatiyle öncüsü PKK etrafında kenetlenmektedir.

Zaten yerli işbirlikçi, ilkel-milliyetçi aşiret reislerinin korkusu ve telaşları da bu gerçeki fark ettiklerinden ötürüdür. İşbirlikçilerin yıllardır çirkin amaçlarını gizleyerek efendilerine sundukları kutsal vatan topraklarını, artık gerçek sahibi ve öncüsünün, "Ya özgür vatan, ya ölüm" şarhlarıyla inliyor...

Kürdistan'ın her karış toprağı hızla bağımsızlık ve özgürlüğe yol almaktadır. 1991 bahar ve yaz atımlarıyla, zirveyi yaşayan gelişmeler; Güney'i, Kuzey'i, Doğu'yu bütünleştirdi. Bağımsızlık, özgürlük ve halk demokrasisi için tüm Kürdistan birleşiyor ve hızla bu kutsal gerçeğe kavuşuyor.

Bu noktada yurtseverim, demokratım ve halta insanım diyen herkes, bu mücadeleye destek sunma göreviyle karşı karşıya bulunuyor.

8. Çiya / Libya

Sunulacak her kuruş, düşmana sıkılan bir mermidir

Devrim, bilinçli kitlelerin cesur bir tanımlaması, Kürdistan'da en anlamlı ve en özü ifadesine kavuşmaktadır. Yılların kirlili, pasını temizlemek için yoğun emek ve direnişle oluk oluk kan aktırdı. Ulusal kurtuluş savaşımız, gerillanın sert darbeleri ve halkın kendi özgücüne dayanarak ayaklanmasının en görkemli ifadesi olurken, serthildanlar da ölümlü hiçe sayarak yürüyen anaların, bacıların şahsında dallanıp budaklanıyor. Ölmüşdür denilen bu halkın bağrımdan ölmüş olup büyüyen fedakarlık, cesaret ve yiğitlik en güzel temsili, bugün dağ, ova ve kentlerimizde bulmaktadır.

Düşmana vurulacak darbenin daha da güçlü olması için, fedakarlık diyoruz. Düşman mayınına çarpmış, ellerini ve gözlerini yitirmiş, düşmanın top ateşleriyle bedeni kopmuş gençcik gerillanın sağlığı ve tedavisi için fedakarlık açık ki gereklidir.

Özgür ve bağımsız bir Kürdis-

tan yaratmak için her şeyini ortaya koyan gerillanın omuzundaki silaha, belindeki rexta alınterimlerle sunulacak katkılar, Botan'da düşman karakoluna atılan roket daha çok imha ederek, hain ve işbirlikçiye, özel tim ve çapulcuyla, işkenceciye vurulan intikam darbeleriyle sömürgecilik çöküşe götüürken, Kürdistan'ın dörtbir yanında patlayan devrimci intikam silahlarını da daha harlandıracağız. İşte bunun için ARGK gerillalarına daha fazla destek olalım ve gücümüzü seferber edelim! Namus ve onurumuzu korumak için muhtaçem direnişler sergileyen ana ve babaların, oğul ve kızlarının cenaze törenlerinde attıkları zıplılara kulak vererek, şehitlere olan bağlılık görevlerimizi mutlaka yerine getirelim! Bizde ulusal birlik ve bütünlük aynı zamanda bağımsız ekonominin inşa edilmesiyle eş değerdedir. Kendi bağımsız ekonomilerini inşa edemeyen ulusların siyasi anlamda da bağımsız bir politikayı hayata geçiremeyecekleri birçok kez karutlanmıştır. Bu, aynı zamanda geçmiş mücadele pratiğimizde de pratik örnekleriyle gözler önüne serilmiş ve sorunun hayatîyetine çok kez değinilmiştir. Bu, şehitlerimizin bize emrettiklerinin de yerine getirilmesi olacaktır.

Cephemiz ERNK, Ordumuz ARGK ile dayanışma kampanyasına aktif olarak katılalım! Kendi özgür ve bağımsız geleceğimizi kendi irademizle inşa edelim! Bağımsız ve özgür Kürdistan'ın ayak seslerini iltiriken, bağımsız ekonominin inşası için ilerli!

SDar

Düşmana daha güçlü darbeler indirmek için

Foto: İbrahim

KÜRDİSTAN'DA TARİH KENDİNİ TEKRARLAMAYACAKTIR

Dünya tarihinin akışı içinde insanlığın beyninin çözemediği veya çözmekte zorlandığı olayların çokluğu, belki de sayısal olarak ifade edilemez. Tüm bunlar kendi dönemleri özgünlüğünde tarif edilebilecek durumlardır. İnsanlığın köleleştirilmesi, tabiatın yok edilmesi, katliamlar, soykırımlar, entrikalar, kompolar, suikast vs, tüm bunlar otorite olma, "benden büyük yoktur" sözünün yaşamda bütünleştirilmesidir. Bu pratikleştirme sürecinde tezatlar yumağı en katı çekilde vücut bulurken, sahipleri tarafından yapılanlara en güzel, en haklı, en özgürlükçü sıfatlandırılmalar da sık sık işlenmiştir. Ve insanlığı güzel ve çirkin, sömürü ve özgürlük tüm çabalara rağmen zorlanarak ayırt etmiş veya çok sonradan bunları birbirinden ayırt edebilmiştir. Zor ve zorbanın sömürsü büyük bedeller ödenerek gün ışığına çıkarılmıştır.

İnsanlığı kendi hak ve özgürlüklerine sahip çıkmasını bilmiştir. Tabii bu sahip çıkış çok büyük sancılarla olmuştur. Büyük kanlar akıtılarak, değerli canlar verilerek sahip çıkılabilmektedir. Kendi kimliğine, özgürlüğüne ve vatani uğruna böylesi pahalı bedeller ödeyerek haksızlığı altetmeyi ve kendine sahiplenici bilmiştir. 1991 yılında, Kürdistan ve Kürt halkı direnişin en görkemlilerini sergileyerek zora karşı, zor ilkesini kullanarak kendisine sahiplenici başarabilmiştir.

Mızrak çuvala sığmadı

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi gün geçtikçe dünya siyaseti arenasında önemli bir yer tutmaktadır. Tüm dünyamızın deftirmekte olan çehresine rağmen, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi gelişen savaşıyla, tüm dünya ülkelerinde dikkatle izlenilmesi gereken bir ikinci Ekim Devrimi niteliğindedir. Emperyalizm her şeyi kendi denetimine alma sarhoşluğunu yaşarken, Kürdistan kendisine oldukça sert silahlar atmaktadır ve kuzlar yeniden paylaşmaktadır.

Bugüne kadar Sovyet tehlikesini bahane eden ve bu yolla dünya kamuoyunun gözünü bir anlamda buyan TC, artık Sovyetler'e karşı çıkıyorum da diyemiyor. Değil artık mindere çıkma safsataları yayına, mindere sözcüğünün kendinden çıkarmaktadır. Üç-beş kişi dedikleri, bugün milyonlar çeklinde karşısında durmaktalar. Bir günde yok ederim dediklerinin üstüne, bugün topuyla, tankıyla, uçakıyla saldırmaktadır. Bir çıkma-ya yaygın TC, acizliğini, korkaklığını, son Güney Kürdistan saldırısında aldığı ağır yaraları gizlemeye çalışmaktadır. TC bu-sını her ne kadar gizlemeye yeltendiye de, sonunda yazar takımı acı da olsa, kendi "kahraman mehmetçisi"nin yenilgisini kabullenmek zorunda kalmıştır. Yanıtılanlar olayın bir yanısıdır. Diğer yönlerini de öznel saklamaya çalıştılar, yenilginin açığa

çıkmış yönlerine ise kulflar geçirdiler. Amerika bile Vietnam'da yenilgiyle eş anlamlı değerlendirmeler yapma cesaretini bulabilmiştir. Ancak, TC yetkilileri kamuoyunun dikkatlerini erken seçime kaydırmaya çalıştılar da, mızrak çuvala sığmadı.

Ve TC batağa saplandı

Yolun kenarında koca bir çukur açmış ve etraftaki ormanı yakmış bir uçak enkazı sessiz sedasız duruyordu. Rüzgarın süpürdüğü, geçen yıldan kalma meşe yapraklarının ve yoncalarının kurumuş sapları, yaslı huşardır esmer kenger otu toprakları, gamlı toprağa eğilir.

Yaz akşamlarının günbatımı parıltısında bir dağ kartalı bulutların altında uçar gelir. Kanatları ışıltı çalarak tümsek durumdaki savaş uçağının gövdesine iner ve hoplar gibi beceriksiz bir iki adım atar durur. Ucu kıvrık gagasıyla açılmış kanadının esmer yelpazesini, pas rengine çalan tüylerle örtülü böğrünü temizler. Sonra başı önüne sarkmış kılı rengindeki siyah halkalı gömü sonsuza dek uzarup giden masmavi göğe dikilmiş, uyuklar gibi kıpırtmaz kalır. Sonra hafifçe topraktan koparır, açıp gider. Gün batımından önce o görkemli kanatlarının kurgun gölgesi yine yülcekle dağların enginliklerinden çırpınarak düşen başka bir düşman uçağının gövdesine inmek için süzülüp durur. Yaz aylarının o ılık rüzgarı onu Cûdî'ye mi, Herkef'a mı, Zaxos'a mı indirecek?..

Yolun kenarında görülen uçağa eşlik eden diğer uçaklar, kimisi Xan Kürkê (Xaxûrkê)'nin derin bir vadisinde, kimisi de bir dağ yamacında ölmüş sessizliğine bürünmüşlerdi. Bu sessizliği yalnız düşürülen jetler ve helikopterler yaşamıyor, begüdü'nün üzerinde cesetleri kokmuş, etrafı kokudan geçilmez kılan sahipleri de eşlik etmekteydi.

TC, ARGK'ye karşı savaşamaz

Buah'un ziyareti ile birlikte aldıkları destek, özel harp daireleri hükümeti ve burjuva muhalefeti, sözde bilim adamları ve özel harp ideologları, çakçakçı basın savaş çılgınlıkları attılar. 20 bin asker, 1500 özel tim ve kontrgerilla, 2000 korucu, uçaksavar, ve tanklarla Güney Kürdistan'a girdiler. ABD'den ve I-KDP'den destek alınarak başlatılan bu hareket ne ilkti ne de don olacaktı. Büyük gürültüler çıkarak havalanan uçaklar, Girgê Amo (Silopi)'dan başlayarak bombalamaya başladılar Kürdistan'ı. Bu, savaşın ulusal arası düzeyde resmileşmesiydi. Misak, napalm bombalarıyla köyler, dağlar vadiler bombalanıyordu. Bomba seslerine gerillanın açtığı uçaksavar, havantopları eşlik ediyordu. Saldırının birinci günü dağ, taş bombalandı, o güneşli ağaçlar düşen bombalarla yanarken; gerilla ise mevzile-

rini daha da sağlamlaştırarak, ikinci gün saldırıya geçen helikopterlerden ikisini gökkubbeden yer kubbeye indirdi. TC hava gücünde tedirginlikler başladı, o güne kadar hava kuvvetlerinde görülme-yecek derecede korku, tedirginlik, düşürülen uçaklarla had safhaya ulaştı. Ne oluyorsa o uçağın düşmesiyle oldu zaten. Düşman şaşkın, ne oluyoruz demeden, üç de helikopter düşürüldü, hıncını köyleri bombalayarak sivil halkı öldürmekle alan düşman, kara hareketini başlattı. Önde korucular, arkada askerler ve en son sıradaki özel timler I-KDP rehberinin öncülüğünde sıkışan kalbi, soluyla akciğerleriyle biraz daha azraile yakınlaşıyorlardı. Yüksek dağları tutan gerilla grupları aktif manevra güçleriyle sağdan, soldan vurmaya başladı. Gerilla saldırısıyla birlikte dağları düşman güçleri, bilmediği bir coğrafyada birbirinden koptu, yani gerillanın tam istediği bir ortam ilk saatlerde oluştu. İlk gün uçak bombardımanıyla gerilla grupları taktik gereği belli bir alana V harfi türünde konumlandı. Bu çember içinde birbirini kaybeden düşman güçleri attığı her adımda gerilla ile karşı karşıya geliyordu. Gerilla pusu, tuzağı, baskını yetmiyormuş gibi, coğrafyadan da büyük darbeler alıyordu. Birbirleriyle çatışan düşman birlikleri, saatlerce kendi aralarındaki bu çatışmaları sürdürüyorlardı. Öyle ki, komutanın telegrafik emri "PKK'lilerdir", diye almıyorlar, kendi birlikleri dağın diğer tarafında "biziz" işareti vermelerine ve görmelerine rağmen, korkudan tetiğe basıyorlardı, saatlerce çatışıyorlardı. Düşmanın hesabı altüst olmuştu, çekilmek istiyordu ama nasıl? Çıkacak yol da bulamıyordu. Kendi telex komuşmalarına dahi güveni olmayan askerler, gündüzleri ya bir kaya oyuğunda ya da etrafı açık bir çalılık içinde saklanırdı. Gece ise yatmaz etrafı pürdikkat izlerlerdi. Bazen gerilla gruplarına bilmeden, görmeden öylesine yaklaşırlardı ki, kendi üstlerine ağız dolusu ettikleri küfürler rahatlıkla iştelebiliyordu, tabii bunlar bu dünyadan hemen göçüyorlardı. Kendi cesetlerine sahip çıkamıyorlardı, ağzına sahip çıkamıyor, ölüyü ne etsin. Herkes bu halaktan kurtulmanın yolunu arıyordu, tabii durmadan dağı taşı top atışlarıyla bozuyorlardı. Hele A. arkadaşın, ağlayarak üstünün tabiatını telexle aldıktan sonra, "İlan o... çocuğu, ilerleyin diyorsun kendin grise, bırak ilerlemeyi gerilemeyi bile yapmıyoruz, sen hala kahramanlık yapıyorsun" diyen subayın taklitini yapması, biki (BKS) sesine karışan gerillanın kahkahası anlatılamaz. Üstünden emir alan subay bir kez daha emir aldığından ağlayıp sızlamasın diye C. arkadaş, bikiyle kendisine yardımcı oldu. Avare avare geriye kaçıp yollarını arayan 17 kişilik bir düşman gücünü, derenin karşı tarafında gören C.

arkadaş sevincinden yerinden zıplıyordu. Grup hemen onların geleceği yere pusu attı. Pusu yerli ağ çalılık ve taşlık bir yerdi. Düşman birliğinin, arkaya, öne, sağa-sola çok dikkatli bakarak ve sessiz bir ritimle C. arkadaşların pusu kurduğu yerin hemen 2 metre ötesine oturması, C. arkadaşın biki namlusunu hedefe göre ayarlaması, C. arkadaşla X. arkadaş arasında sessiz bir tartışmaya neden oldu. X. arkadaş, "Heval ne yapıyorsun" diyerek işaret parmağını C. arkadaşın gösteriyordu, diğer arkadaşlar buna anlam veremediler, takti X. arkadaş, "Görüyorsun parmağımı değil mi? Neredeyse pas tutacak" C. arkadaş sessiz bir kahkaha atarak biki namlusunun arkasından çekildi. X. arkadaş öylesine hiksizce sarılmış ki kuş olsa kurtulmaz. Biki keklik sesini andıran sesle çatırtı ve sustu. X. arkadaş, "Rahmete kavuştular diyelim, ne diyelim" diyerek C. arkadaşın takılıyordu. Düşman habire radyoda bitirdi, kökünü kazdık diyordu. X. arkadaş, "Allah, Allah ne çabuk öğrendiler 17 kişiyi kökünden kazdık" diyerek espri yapıyordu. Düşman habire içine düşüğü bu durumdan kurtulmak istiyordu. Bazı devletlerin tepkilerini dile getirmesi ve hesapların allak-bullak oluşu, hele uçak ve helikopter enkazlarını görünce canavarlaşıyor, ormanı yakıyordu. Ne yapam karlır diyerek köylere saldırıyor. Güney Kürdistan halkı bu direnişe hayran kalıyor. "Karkerler", kaçmadılar diyor. Türk ordusuyla çatışıyorlar, o denli bu direnişten etkileniyorlar ki, her türlü maddi-manevi dayanışmayı gösteriyorlardı. I-KDP de TC gibi bunalıma girmişti. Kendi tabanına ihanetçiliğini izah edemez durumdaydı ve halkın büyük öfkesi her gün biraz daha pekişiyordu. Dihok serhişdanı bunun en büyük örneğiydi.

Çatışmalar ARGK denetimine tamamen girmişti ve ilk günlerdeki hızını yitirmişti. Düşman kaçıyor, çatışacak durumda değildi. Çatışmanın son günlerinde hareket bölgesi düşman cesetlerinin kokusuyla başka bir hal almıştı. Yukarı yamaçtan aşağı doğru inen kaybolmuş 7 kişilik bir düşman gücü dereye inince, etrafına bakınıyordu. Gidecekleri yöndeki yol güzergahı biraz çöplük sayılırdı, herhalde görülürüz düşüncesiyle derenin içindeki çalılıkların içine oturup havanın karmasını bekliyorlardı. Yamaçta inişlerini büyük bir özenle izleyen A. arkadaşın, "Heval bakayalım" demesine komutan arkadaş, "Hele bir yaklaşıp izleyelim, ne konuşuyorlar, ne yapıyorlar" diyerek Z. ve K. arkadaşın yanlarına biraz daha yaklaşıp bakıyordu. Birlikte frekansını ayarlıyorlardı ve az sonra karşı tarafta konuşma irtibatını kurdu. "Yaprak bir, yaprak ikiye ayrılır. Burası yaprak iki dinkende. Komutanım biz kaybolduk." Komutan kahkaha atıyor. Sınırdan mı, sevinç-

ten mi pek anlamıyordu. Vatan-millet-Sakarya. "Hayır komutanım burası Sarıkaya değil." "Oğlum ben Sakarya dedim." "Burası Sakarya da değil. Bir derenin içindeyiz." "Hangi muntaka, nasıldır, tarif et." "Komutanım Sakarya olmadığı kesin." "Aptal herif bırak Sakarya'yı, orayı tarif et." "PKK'ların olmadığı bir yer, aptal herif..." telex kesiliyor. Z... arkadaşın oturduğu taşın üzerinden kalkmasıyla taşın güm diye suya düşmesi üzerine Z. ve K... arkadaşlar görüyor düşman tarafından. Askerler korkudan silahlarının tetiklerini herhalde bulamıyorlar ki, yukardaki arkadaşlar taradı, yani onlardan önce davranıldı. Ve yüzyırcı ölüsünü birkaç uçak, birkaç helikopterini geride bırakarak, Güney'i terketti düşman.

Ve TC kuruluşu boyunca böylesi bir yenilgiyi ilk defa yaşıyordu. Bu yenilgisini ve gelecekteki yenilgilerini gerillanın muazzam savaş, taktik gücü ve Kürdistan'ın geçit vermez dağları, tüm görkemliliğiyle yer kubbeye ve gökkubbeyi adeta birbirinden ayırır ormanı ve tüm bu doğayla bütünleşmiş gerillayı zaptetmenin mümkün olmadığı bir kez daha gözler önüne en açık şekilde sergileniyordu. TC çaresizliğini doğaya kuzmaktan üleri gidemedi ve gitmesi de mümkün değildi. Köşe yazarlarının da kendi itiraflarında, "Helikopter de bize bilgiler veriliyordu, komutan parmağıyla gösterdiği sarp kayalık yerde PKK'ların ölü sayısının çok olduğu yerdi" diyordu. "Biz sınırımıza yakın böyle birkaç yer gördük ama hiçbir PKK'nın ölümlüyle karşılaşmadık. Bizle bilgi verenler, PKK'lılar kendi ölümlerini götürmüşler cevapları veriyorlardı." İtirafçılar itiraf ederlerken, bilgi verenlerin bilgilerinin doğruluğuna da güvensizliklerini dile getiriyorlardı. Ve Kürdistan özgürlüğe doğru yürürken, eski ve yeni karın buluştuğu, pamuk yumuşaklığındaki bulutlara başını gömen, geçit vermez dağlarımız, dünyanın tüm kirinden pesinden arınmış berrak suları-mız, her zamankinden daha yeşil ve canlı ormanlarımız bugün daha canlı, daha mutlu ve düşmana karşı daha tecrübeli bir vaziyette adeta gerillaya, ben seni o lanet düşmandan kurdum ve koruyacağım demenin mutluluğunu yaşıyor.

Birbirine paralel uzanmış sıradagılar, her güneş doğuşunda en güzel tebeşürde birbirlerini selamlıyorlar. Düşmana karşı kinini hoşaltmanın çılgınlığını atıyor ormanlar. Hele o güzelim kuşların ötüşlerinde tavşan yürekli mehmetchik türküsünü dile getirmeleri, başını yuvasından çıkarmış boz yılan tüm endanıyla sağa sola gülücükler atarken "valla ben üç TC askerine şehrim geçirdim" dercesine gururlu ve tüm doğamız düşmanın bu yenilgiyle mutlu, kıvançlı ve Kürdistan halkı da diyor ki: Partimiz ve halkımız tarihinde görülün bu yeni süreçte tüm insanlık bilmeli ki yeni kan nehirleriyle özgür Kürdistan'ı inşa edeceğiz.

Zahat

1-8 Haziran 1991 tarihleri arasında gerçekleşen Kürdistan Devrimcileri Konferansı'nda Partiya Azadiya Kurdistan-PAK kuruldu. PAK-MK üyeleriyle yaptığımız röportajın bir bölümünü yayınlıyoruz:

Kürdistan'daki acının en önemli nedenlerinden biri, ilkel-milliyetçi ve teslimiyetçi-reformist önderliklerin emperyalizm ve sömürgecilerle işbirlikleridir

GEÇEN SAYIDAN DEVAM

Berxwedan: Konferansın almış olduğu kararları açıklar mısınız? Bir de ne gibi özgün kararlar alındı?

PAK-MK Üyesi A.: Yukarıda birçok değişik soruya verdiğimiz yanıtlardan da anlaşılacağı üzere; parti, halk savaşı ve gerilla, iç ve dış ittifaklar, halk örgütlenmesi, maliye, lojistik vb. birçok konuda önemli kararlar alındı. Yine, partimizin hedeflerini, strateji ve taktiklerini, her türden devrim sorunlarını ve çözüm yollarını içeren program (manifesto), parti tüzüğü vb. gibi birçok temel kararlar alındı. Bunların yanı sıra konferansımız özgün kararlar da aldı. Aldığımız kararların en belirgin olanlarından birkaçı şöyledir:

16 Mart şehitlerini anma günü: Bu karar Helebçe şehitlerinin anısına alındı. Helebçe katliamı büyük bir katliamdır. Bağdat (Saddam) faşistleri tarafından Helebçe şehrinde 5.000'e yakın insanımız kimyasal silahlarla katledildi. 16 Mart şehitler günü olarak anılacaktır.

Ayrıca üç şehidimiz; Mehmet KARASUNGUR, Ali SALİH ve Aziz HÜSEYİN, PAK-MK fahri üyeliğiyle onurlandırıldılar.

Ali Askerî, Dr. Khalid adlı şehitler Kürdistan bağımsızlık şehitleri olarak kabul edildiler. Anılacaklar.

Yine, konferansın son günü olan 8 Haziran günü, PAK kuruluş günü olarak karar altına alındı.

Berxwedan: Bazı şehitlerden söz ettiniz. Bu şehitler hakkında bilgi verebilir misiniz?

PAK-MK Üyesi A.: Bu şehitlerimizin halk mücadelemize tarihî rolleri vardır.

Ali SALİH arkadaş, devrimciliği ile proletarya ideolojisi çizgisini Güney Kürdistan'da erkenden temsil etti. Gericilerin tehdit ve zorbalığına maruz kaldı. İkel-milliyetçi güçler O'nun hakkında "mahkeme açtı." Diğer arkadaş, Aziz HÜSEYİN de onunla beraberdi.

Halkımızın çok düşmanı olduğu açıklar. Sömürgeciler, emperyalistler, gericiler... Gericiler Onlar'ı katletmeden önce, devrimci, demokrat ve yurtsever çabalar içindeydiler.

Partimiz, mücadelesinde ulusal birliği amaç edinen Mehmet KARASUNGUR yoldaşın amasına sahip çıkarak MK şeref üyeliğine kabul etmiştir. PAK'ın kuruluşuyla Mehmet KARASUNGUR yoldaşın amacı da bir bakıma gerçekleşti.

Berxwedan: Yeni bir parti kurduunuz. Bunun dünya kamuoyu ve Kürdistan halkına duyurulması ve ilanı nasıl yapılmalı? Halkımızın nasıl davranması gerekir?

PAK-MK Üyesi C.: Ben hazırlıklarımız vardır. Bir ulusal

Güney Kürdistan halkımızın kaderi artık değişmiştir

Foto: Berxwedan

kurtuluş hareketine önderlik eden bir partinin kuruluşu, öyle sıradan bir kuruluş değildir. Diğer dünya devrim örneklerinde de buna benzer kuruluşlar büyük önderler vardır. Örneğin Fidel Castro ve Che Guevara Kuba'ya çıkarılarken bir atılım yaptılar. Vietnam'da da benzeri örnekler vardır. Biz de ulusal kurtuluş hareketi örneklerini dikkate alarak partimizin kuruluş ilanını güçlü bir temelde yapmak amacındayız.

Diğer yandan PKK örneği de gözlerimizin önündedir. PKK '78'de kuruldu, ancak ilanını 30 Temmuz 1979'da M. Celal Bucak eylemine karşı gerçekleştirdiği bir eylemle yaptı. Hedeflerimiz doğrultusunda PAK'ın kuruluşunu en kısa zamanda ve güçlü bir biçimde dünya kamuoyuna duyurmak istiyoruz. İlanı yapacağımız zaman inanıyoruz ki, dünya ve Kürdistan halkları büyük bir sevinç ve coşku ile partimizi karşılayacaklardır.

Berxwedan: Güney Kürdistan halkımızın kaderini tepeden tırnağa değiştirecek, Kürdistan ve bölgesinde önemli değişiklikler meydana getirecek bir örgütlenmenin temelleri atıldı. Bu büyük ve tarihi bir adımdır. Konferansın izlenimlerini, konferansın yapıldığı alan açısından aktarır mısınız?

PAK-MK Üyesi A.: Alınan kararlar, atılan tarihsel adımlar küçük değildir. İnanıyoruz ki, bu tarihsel adımımızla Güney Kürdistan'daki eski tarih, halkımız üzerindeki beyaz kefen yırtılıyor, yerine özgür bir tarih, çağdaş Kürdistan tarihi başlıyor. Anlamak bir söz var, "Hiçbir şey bağımsızlık ve özgürlükten daha değerli değildir" diye. Amacımız da bu yöndedir.

Burada atılan tarihsel adımın anlamına uygun olarak, buraya

Geliye Azadiye (Özgürlük Vadi-si) adını verdik. Bu vadinin halkımıza ve Ortadoğu halklarına özgürlüklerine kavuşmalarında önemli bir rol oynayacağına inanıyoruz.

Berxwedan: Gazetemiz aracılığıyla Kürdistan halkına, ilerici insanlığa iletmek istediğiniz bir mesaj, belirtmek istediğiniz bir şey var mı?

PAK-MK Üyesi A.: Kürdistan halkı, tarihten silinmek istenilen halklardan biridir. Geçmişte bu topraklar yaşam fıkırdı. İlk üretim, ilk sanat etkinlikleri buralarda gerçekleşti. İnsanlığın gelişimi burada çiçek açtı. Yaşam koşulları her yönüyle bu topraklarda başladı. Uzun bir süredir halkımız edele gâllerden kaybettirildi. Bağdat faşistlerinin Zewê Orduşah'ı bombardıman etmelerinde 130'dan fazla insanımız şehit düştü. İki arkadaşımız da bu dönemde, 1985 yılında şehit düştü.

Ali Askerî ve Dr. Khalid ise 1976 yenilgisinden sonra bir hareket oluşumuna gidiyorlardı. Amaçları bağımsızlıktı. İkel-milliyetçi güçlerin tasfiyesine uğradılar. 1978 yılında 700'ün üzerinde kişiyle birlikte katledildiler. Bir anlamda Güney Kürdistan'daki ulusal hareket tasfiye edildi. Bu şehitlerimizin attıkları tarihi adımlar, Onlar'ın bağımsızlık ve özgürlük şehitleri olarak anılmasının gereğidir.

Berxwedan: Ali Askerî ve Dr. Khalid adlı şehitler, şehit düştükleri olay hakkında bize biraz daha bilgi verebilir misiniz?

PAK-MK Üyesi C.: Aslında biraz değindi. Bu olay 1978'de Çolamerg (Hakkari)'de meydana geldi. 1978 yenilgisinden sonra Güney Kürdistan'da yeniden bir direnişi yaratmak, bağımsız-

lık mücadelesi vermek Ali Askerî ve Dr. Khalid'in esas amacıydı. Bu amaçla Çolamerg alanından Güney Kürdistan'a geçmek istiyorlardı. 700'ün üzerinde bir peşmerge gücüyle ulusal kurtuluş hareketini yeniden başlatıyorlardı. Ancak dünya devrimlerinde meydana gelen çok sayıda tasfiye hareketlerinde görüldüğü gibi, böylece güçlü bir atılımın kendilerinin ölümüne yol açacağını çok iyi bilen feodal gericiler, emperyalistler ve sömürgecilerin işbirliğiyle, henüz bu hareket alana kavuşmadan Çolamerg alanında günlerce kuşatma altına alınarak tamamen dağıldı. Önderlik eden Ali Askerî ve Dr. Khalid de bu olayda şehit düştüler. Konferansımız bu şehitleri bağımsızlık şehitleri olarak anmayı karara bağladı.

Partimiz PAK'ın kuruluşu bir bakıma Onlar'ın gerçekleştiremedikleri amaçlarını gerçekleştirmenin ve kanlarının yerde kalmayacağını da bir işarettir. Biz Onlar'ın davalarının takipçiyiz.

Berxwedan: Mehmet KARASUNGUR yoldaşın Kürdistan ulusal birliğini sağlama yönünde büyük bir çabası söz konusudur. Örgütler arasındaki çatışmaları durdurmak için şehit olduğunu biliyoruz. Konferansınız O'na da MK üyeliğine seçti. Bu şehidimizi biraz daha anlatır mısınız?

PAK-MK Üyesi C.: Mehmet KARASUNGUR yoldaş, PKK-MK üyesiydi. PKK II. Kongresi gerçekleştikten sonra ülke zemininde direnişi yeniden yükseltmek amacıyla ilk önce Güney Kürdistan'a gelir. Bu alanda en önde faaliyet yürüten devrimci önderlerden biriydi.

Mehmet KARASUNGUR yoldaş, 2 Mayıs 1983'te Güney Kürdistan'da 1-KDP, KYB ve İKP

güçleri arasında çıkan iç çatışmalarda İbrahim BİLGIN yoldaşla birlikte şehit düştü.

Mehmet KARASUNGUR yoldaş, ulusal birliği yaratmak ve iç çatışmaları durdurmak amacıyla PKK-MK'ini temsilen bu çatışmalara müdahale etmek istiyordu. Ancak gericilik buna tahammül edemedi. Mehmet KARASUNGUR yoldaş, bir komplo sonucunda katledildi.

Berxwedan: Anlamak istediğiniz başka bir şey var mı?

PAK-MK Üyesi A.: Kürdistan insanının uygarlıkta olan ilişkisi bütünüyle kopartılmıştı. Ama bugün halkımız tarihi serhildanlarında gösterdiği gibi, yaşam ve halk gerçekliği için her zamankinden daha fazla bağımsızlık ve özgürlük istemektedir. Kendi kaderini kendi eliyle yazmak istiyor.

Nasıl ki bu halk tarihin daha ilk çağlarında, bu topraklar üzerinde insanlığın gelişimine katkı sunmuşsa, bugün de aynı karardadır. İnsanlık burada alabilirliğine gelişip serpilecektir. Hem de her alanda. Bu nedenle, halkımızın ulusal birliğe olan ihtiyacı büyüktür.

Dünya ilerici insanlığına da böyle seslenmek istiyoruz: Kürdistan halkına yardım ve destek, bütün devrimci-demokratik ve ileri güçlerin enternasyonalist bir görevidir.

Attığımız adımlar ve PAK'ın üzerine aldığı tarihi sorumluluklarla, direniş önderlerimizden, Kürdistan bağımsızlık ve özgürlük şehitlerimizin aydınlatıkları yolda önümüze çıkacak tüm engelleri güçlü bir mücadeleyle aşarak, bu temelde kazanacağımız zaferi halkların özgürlüklerine kavuşmalarında bir temel haline getireceğimize söz veriyoruz.

Berxwedan: Sizin söyleyecekleriniz var mı?

PAK-MK Üyesi C.: Ulusal birlik ve bütünlük için bugüne kadar büyük fedakarlıklar sergileyen halkımız, bugün de büyük serhildanlar temelinde sömürgecilik ve emperyalizme karşı yükselttiği mücadelesiyle büyük adımlar atmaktadır.

Partimiz PAK, halkımızın içinde bulunduğu bu serhildanlar dönemini selamlıyor. Halkımızın daha ileri adımlar atması için güçlerini birleştireceğine, ulusal birlik ve bütünlük için cephe etrafında kenetleneneceğine ve kendisine güveneceğine olan inancımız sonsuzdur. PAK ve HAK olarak, direnişleri başarıya ulaştırmak için sonuna kadar önderlik edeceğimizi bir kez daha belirtiyoruz. Önderimiz Abdullah ÖCALAN yoldaşın aydınlatığı yoldan hiç ayrılmadan Kürdistan bağımsızlık ve özgürlük şehitlerinin takipçileri olacağız söz veriyoruz. Önderimiz Abdullah ÖCALAN yoldaşa selam ve saygılarımızı sunarız.

Avrupa basınında Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi

Kürdistan İşçi Partisi gerilla mücadelesinin yıldönümünü kutladı

28 Ağustos 1991

Süddeutsche Zeitung, Almanya

Bartın'a bir panayır havası egemendi. Şam-Beyrut karayolundan biraz içerdeki bir binada 5.000 Kürt toplanmıştı. Bunlar sadece Lübnan'dan değil, Suriye, Türkiye ve Irak'tan da gelmişlerdi. Bina önündeki tozlu meydana kolkola girmiş Kürt gençleri durup dinlenmekstün Kürt millî oyunları oynuyorlardı. Ortalarında da Afrin kentinden gelen bir folklor grubu daireler çizerek halaylar çekiyordu. Ekibin başı neşeli ve gıymıyla masal sıhrbazlarını andıran Kürt millî giysili yağlı biriydi. Siyah gömlek ve şalvar üzerine renkli bir şal atmıştı. Ayağında da korumun rügan ayakkabılar vardı. Elindeki bir ipek mendilin içinde tuttuğu hançeri, bir bando şifinin sopası gibi dımdık sallıyordu. Yağlı adam keskin adımlarla dönüyor, arkasından da bir düzene kadar kadın ve çocuk hareketleniyordu.

İnsanlar hep bir ağızdan "Bîş APO" diye bağırıyorlar. Bununla PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN kastediliyordu. ÖCALAN'ın büyük beze yapılmış portresi kutlama gecesinin salonunda asılıydı. PKK gerillalarının Türk ordusuna karşı başlattığı silahlı mücadelenin 7. yıldönümü olan 18 Ağustos kutlanıyordu.

APO'nun kendisi Bekaa Vadisi'ne inmiyor, Lübnan dağlarında hayranlarının yanına gelmesini bekliyordu. (...) Eğitim kampı Suriye-Lübnan sınırında ıssız kavalıklar arasında bulunuyor. Bir yay çeklindeki giriş kapısının üzerinde "Akademiya Mahsum KORKMAZ" yazılı ve çapraz duran iki kalınlıkla çizili. Ağıt kod adı Mahsum KORKMAZ, PKK'nın büyük şehidi kabul ediliyor. 1986'da bir gerilla eyleminde öldürülmüştü. Ağıt'ın adının verildiği kamp, 1986'lardan beri mevcuttur. Önce Filistin fedaileri, 1979'dan sonra da genç Kürtler orada gerilla eğitimi görüyorlar. 6 yıldan bu yana kamp sadece PKK tarafından yönetiliyor.

Akademi öğrencileri sadece ateş etme ve tırmanma eğitimi görmüyor, Türkiye ve Irak'taki Kürt dağlarına gönderilmeden önce siyasi eğitim de görüyorlar. Üç aylık eğitim döneminin iki

ayında politik eğitim yapılmaktadır. PKK marksist-leninist bir partidir. "Büyük bir marksist teorisye" olarak nitelendirilen Abdullah ÖCALAN'ın yapıtları okunması gereken kitaplar arasındadır. Fakat gerillalar salt kitabi bilgilerle yetinmemektedirler. Kampta eğitimlerin edildiği bilgiler, sosyalizm ütopyası ile Kürt kurtuluş teorisinin renkli karışımından oluşan bilgilerdir. Bağımsız Kürt devletine ulaşmak ve ÖCALAN'ın formüle ettiği gibi, "Türk sömürgeci kurumlarının ortadan kaldırılması" hedeflerde herpeyin üzerinde durmaktadır.

Küçük sahnenin üzerinde bir imam hareketli bir konuşma yapıyor. "Biz Kürtler hep köle bırakılarak hakarete uğratılmışız. Hz. Muhammed'in dediği gibi, dışlanması gerekenler hasta düşümler değil, hayattanı kurtuluş mücadelesine adanmışlardır. PKK'nın savaşı Allah yolunda bir cihattır." Yüz yaşlarındaki Mele Abdurrahman'da bu görüştedir. Dininin müslümanlık olduğunu söyleyen Mele, PKK'nın marksist olmasının kendisini rahatsız etmediğini belirterek, "Önemli olan partinin bizlere özgürlük getireceğidir" sözlerini ekledi.

Yağlı mele 1925 yılındaki Şeyh Salt Ayaklanması'na da katılmış. Fakî ayaklanmaların aşıretçi temellere dayanması nedeniyle bağarısıya ulaşılmadığını, APO'nun ise ayakları yerde bir ulusal mücadele sürdürdüğünü belirtti.

PKK'nın programları kadar gerillaların da hayat hikayeleri renklidir. Birçoğu ülkeden kopmuş kişiler, örneğin Çiya, 20 yaşlarındaki bu genç Londra'da yaşayan zengin bir Kürt ailesinin mensubudur. Genç yaşlarda bir sokak çetesine katılmış, uyuşturucu ve içki kullanmış. 17 yaşlarındayken ilk kez ülkesine gitmiş. "Orada öyle bir sefalet gördüm ki, bir geşler yapmam gerekiyordu" diyen Çiya, sonra herpeyi bırakıp Lübnan dağlarına yönelmiş.

40 yaşlarındaki APO bir baba görünümünde. Elinde kamıştan sopası ve çevresinde saygılı komunalılarıyla ne zaman kampa gelirse, genç savaşçıların coşkusuyla karşılanır. En çok duyulan sloganlardan biri, "Bî can, bî xwîn, em bî te re ne cy Serok" sloganıdır. (...)

Geriyeye dönüyor

Göçerlerin konaklama noktaları arandıktan sonra askeri tim geriye dönüyor. Dönüşte askerler daha sakin gözüküyorlar, fakat karargahlarına elleri otomatik silahların tetiklerinde ateşe hazır bir tarzda dönüyorlar.

Askerlerden biri, "Biz onları bulamıyoruz. Onları gündüz bulmak imkansız" diyor umutsuzca. Bu son bir ayda PKK, hemen hergün saldırılar düzenledi. Bu yıl ayrıca ilk kez büyük kentlere saldırarak, kentleri geceleri kontrolünde tuttu. PKK, Türkiye'nin doğusunda ve güneydoğusunda yaşayan 15-20 milyon Kürdün arasından sürekli artan sayıda gerillalar çıkarıp savaş cephesine sevk ediyor.

Gece

Faruk, arama operasyonlarında Türk askeri timlerinin bulmaya çalıştığı gerillalardan biri. Gündüzleri Van'da açıcı olarak çalışıyor, geceleri eylemlere giriyor. Faruk, "Ben yıldı büyük bölümünü normal yaşıyorum. Partiden alacağım maaşla da geçimim. Biz açık arazide aylarca yaşayabiliriz. Gerekli destek ve yiyeceği köylülerden temin ediyoruz" diyor.

Faruk, PKK'nın 1984 yılında silahlı mücadeleyi başlatmasından bu yana mücadele safından bu yana abyor.

Ölenler

Türk makamlarının açıklamalarına göre şimdiye kadarki savaşta 3.000'i aşkın kişi öldü.

PKK kırsal kesimlerde büyük desteğe sahip. Son bir yıl içinde büyük kentlerde de destek buldu. PKK silah altına aldığı gerilla güçlerinin sayısını açıklamıyor.

Ama bazı PKK sempatizanları ve gazetecilere göre, bu sayının 10.000-15.000 arasında olduğu tahmin ediliyor. PKK gerilla güçlerinin yarısı Türkiye'de, diğer yarısı da Irak, Suriye ve Bekaa Vadisi'ndeki kamplardadır.

Özgür Kürdistan

Faruk'un arkadaşı Ahmet, "Kürdistan'ı silahlı mücadeleyle kurtaracağımız inancıyla" diyor. Fakat Ahmet artık PKK safından aktif mücadeleye katılmıyor, çünkü sağlığı işkence altında büyük oranda bozulmuş. Ahmet, bağımsız Kürdistan devletine ulaşmanın kolay olamayacağını belirtiyor, ama PKK'nın Kürtlere yaşam, direnç ve mücadele inancını aşıladığını da ekliyor.

Türk yönetimi ve basının PKK'yi terörist olarak nitelmesine kızan Ahmet, "PKK değildir silahlı halka karşı savaşan. PKK köylülerden, öğrencilerden, işçilerden, aydınlardan; her emekçi kesimden oluşan halkın ken-

dirdir" yanıtını veriyor.

TC, PKK'ye karşı savaşını her geçen gün daha da sertleştirerek sürdürüyor. Cumhurbaşkanı Turgut Özal'ın defalarca PKK'ye darbe vurulacağı ve bitirileceği sözünü verdiği biliniyor. Oysa TC'nin Irak'taki PKK üslerine yönelik son büyük askeri hareketinden da hiçbir sonuç alınmadı. TC'nin bu politikası ayrıca hem Türkiye'de hem de Avrupa ülkelerinde yoğun eleştirilerle karşılaşılıyor.

TC'nin PKK'ye karşı yürüttüğü savaşta zaferle çıkacağından umudunu kesmiş bir subay şöyle diyor: "Kime darbe vuruyoruz? Kime sonunu getireceğiz? Bu soruları cumhurbaşkanına sormak gerekir. Biz 3 Kürt teröristi öldürüyoruz, 30 yeni genç daha çıkıyor." Subaya göre sorun askeri yöntemlerle kesinlikle çözümlenemez. Subay, daha fazla Türk askerinin ölmemesi için, tek çıkar yolun PKK ile müzakereye oturulmasından geçtiğine kesinlikle inanıyor.

Kürtlere karşı yeni bir askeri hareket tartışılıyor

13 Eylül 1991

Eleftherotipia, Yunanistan

Herkes Mitotakis ve Mesut Yılmaz'ın Kıbrıs ve Ege konularında yaptıkları görüşmelerle ilgilenirken, Ankara'nın ikinci bir askeri hareket hazırlıklarına girdiği haberleri yayılıyor. Bunun nedeni ise, son zamanlarda Türkiye'nin güneydoğusunda eylemlerin yoğunlaşması biçiminde gösteriler. Türk yetkililerin resmi ve gayri resmi açıklamalarından da bu durum anlaşılıyor. Son zamanlarda, özellikle bu son 10 gün içinde Kürdistan İşçi Partisi-PKK'nın eylemleri büyük boyutlara ulaştı. Yöreyi gezerek turlatılar, "PKK öyle bir aşamaya gelmiş ki, artık yollarda arabaları durdurarak kimlik kontrolleri bile yapıyor" diyorlar.

Öte yandan PKK Avrupa Temsilciliği yaptığı açıklamalarda, "Kürdistan'a seyahat etmek isteyen turistlerin bizzat izin almaları gerekiyor" duyurusunu yaptı.

Türk generallerinin açıklamalarından, askeri hareketin 20 Ekim seçimlerinden sonra yapılmasının düşünüldüğü izlenimi ortaya çıkıyor. Fakat, eğer PKK'nın eylemlerinde artış olursa, bu hareketin daha kısa bir süre içinde de düşünülebileceği olasılığı da tartışılıyor.

Yeni bir askeri hareketle ilgili tartışmaların Ankara gündemine tekrardan girmesi, PKK'nın son olarak İran sınırına yakın bir yerde gerçekleştirdiği karakol baskınında 7 askerinin öldürülmesinden daha çok, bu olayın yeni boyutlara sahip olduğu, eylemi gerçekleştiren PKK gerillalarının İran'dan gelerek vurdukları ve yine oraya döndükleri iddiasına dayanıyor.

Bu olaydan çok önce de İran'da PKK kamplarının olduğu söyleniyordu. Ancak bu eylemlerle İran, ilk defa bu tarzda gündeme giriyor. Bu süreçte dikkat çeken bir yan ise, PKK'nın artık yavaş yavaş Bekaa'daki askeri kamplarını Türkiye, İran ve Irak'a taşımaya başlamasıdır. Kuzey Irak'taki kampların az ve küçük oldukları sanılıyor. Şüphesiz, en çok ilginç olan PKK'nın Türkiye'deki kamplardır. Türk ordusunun Güneydoğu bölgesindeki dağları gözden çıkardığı ve buraların gerilla denetiminde olduğu da bir gerçektir. PKK'nın bu alanlardaki örgütlenmesini terör amacıyla Türkiye, güçlerinin yönünü büyük kentlere veriyordu. Ancak özellikle Diyarbakır olaylarından sonra kentler için de büyük bir korku gündeme gelmiş bulunmaktadır. Diyarbakır'da iki ay önce meydana gelen olaylar, dikkatlerin kentlere de yönelmesini sağlamıştır. (...)

Ankara'da son zamanlarda ya-

plan tartışmaların gündeminde salt bir askeri hareketin gerçekleştirilmesi konusu yoktur. Bundan önce yapılan hareketin ardından Batı'dan yükselen kınama sealeleri ve hareketin başarı sağlanmaması da tartışılıyor. Daha önceki askeri hareket esnasında PKK önceden haberdar olmuş ve gerekli önlemlerini almıştı. Türk ordusu yetkilileri ve politikacılar, yeni bir harekate diğer müttefik güçlerin de katılımı katılmaması konusunda tartışılıyor. Bu harekate katılabilecek güçlerin başında da doğal olarak ABD düşünülüyor.

Fakat, Çekiş Güç ya da çok uluslu kuvvetleri kullanmak kolay olmayacaktır. Bu başta Suriye olmak üzere, bölge devletlerinin tepkisini alır. Bu güçler, ancak Saddam yönetiminin kimyasal ve biyolojik silahlarını bahane ederek harekate geçebilir. Bunun ortamının hazırlanması da, ABD'ye bağlı bir olaydır. İpleri elinde tutan ABD ancak böyle bir ortam hazırlayabilir.

Hazır Çekiş Güçler'e gelince; bu güçte asker veren devletler, çeşitli görüşmeler içindedir. Zira orada bulunmaları için verilen süre 30 Eylül'de bitiyor. Bu sürenin uzatılacağı ise kesindir. Bu hazır güçte 3263 ABD, 373 TC, 129 Hollanda, 96 Fransa, 176 İtalya ve 26 İngiltere askeri bulunmaktadır.

"Dağlarda Kürt anı"

8 Eylül 1991

Arbeldersbladet, Norveç

Türk askeri timi çok dikkatli ve dâğınık bir biçimde yol alıyor, dağlarla dolaşır. Görülen her çalılık veya ağaçlık gerilla saklanmış ihtimaliyle iyice araştırılıyor. "Burada çok terörist var, bu bölge çok tehlikelidir" diyor timin komutanı olan subay.

Sınırdan

İran sınırına yakın bir yerdeyiz. Dağlarla kaplı arazinin bazı

noktalarında yeşil ve sarı ot kümeleri göze çarpıyor. Hemen arkamızda bir koyun sürüsü otlanıyor. Çöhanlar ise tehlike olmayacak kadar küçük yaşlarda.

Bir süre sonra yaylaya çıkan göçerler tarafından terk edilmiş ve geride sadece taş duvarlar kalmış bir konaklama yerine geliyoruz. Türk askerleri hiçbir şeye şans bırakmak istemezcesine her yeri dikkatle araştırıyorlar.

Bu yıl göçerlerin yaylalara çıkması da yasaklandı. Öte yandan yüzlerce Kürt köyü boşaltıldı, halk göç ettirildi. Amaç; gerillanın destek olanaklarını yok etmek, PKK'yi terör etmek.

Sosyal demokratların İsveç yenilgisi

İsveç üzerine kısa bilgiler

İsveç, resmî adı İsveç Krallığı (Konungariket Sverige), İskandinav Yarımadasında, yüzölçümü bakımından Avrupa'nın dördüncü büyük ülkesi. Batı'da Norveç, kuzeydoğuda Finlandiya, doğuda Botni Körfezi, güneydoğuda Baltık Denizi ve güneybatıda Kuzey Deniziyle çevrilidir. Güneybatı-kuzeydoğu doğrultusunda 1.600 km, batı-doğu doğrultusunda da 400 km boyunca uzanır. Yönelim biçimi meşrutî monarşidir.

Yüzölçümü: 449.964 km²
Nüfus: 8.300.000
Nüfus yoğunluğu: Km²'ye 18.45 kişi
Nüfus artış hızı: %0.3
Başkenti: Stockholm (1.364.175)
Dil: İsveççe
Din: Hristiyanlık
Para birimi: Kron
İthalat: Makina, petrol, besin maddeleri, mensucat, kimyasal ürünler
İhracat: Orman ürünleri, demir ve çelik, taşıt aracı, gemi, uçak

İsveç'te 16 Eylül günü yapılan genel seçimlerde 360 seçim bölgesinin tümünde oy sayım işlemi tamamlanmıştı. Seçim, 59 yıldır iktidarda bulunan sosyal demokratların yenilgiyle sonuçlandı. İsveç Başbakanı Ingvar Carlsson, hükümetinin istifasını parlamento başkanlığına verdi. İsveç'te ufukta bir "sağ partiler koalisyonu" gözetilmesine karşın, bu koalisyonun da kolaylıkla kurulamayacağı ve ülkeyi yarıdan bir erken seçimin beklediği düşünceleri yoğunluk kazanıyor.

Parlamentoda temsil hakkı için ülke çapında %4 oy barajı uygulanan ve 6 milyon 447 bin 648 kayıtlı seçmenin bulunduğu İsveç'te, seçimlere katılma oranı %85 oldu.

Muhafazakar liberal merkez ve Hristiyan demokratlar meydana gelen sağ blok, 349 üyeli İsveç Parlamentosu'nda toplam 170 sandalye kazandı. Bu sayı, hükümeti kurmak için gerekli olandan 6 eksik. Bu durumda sağ blokun hükümet kurabilmesi için, Yeni Demokrasi Partisi ile koalisyonu girmesi gerekecek. İktidardaki sosyal demokratlar ile ortağı Sol Parti'nin oyları ise, mecliste toplam 164 üyelik kazandı. Son alınan sonuçlara göre sağ blok, üç yıl önceki seçimlere göre oy oranını %3,4 oranında artırıp 18 yeni milletvekili kazanırken, iktidardaki Sosyal Demokrat Parti ile Sol Parti'nin oy oranı da bir önceki seçime göre %5,3 oranında geriledi. İki parti toplam 24 sandalye yitirdi. Ingvar Carlsson %8,3'lük dramatik oy kaybı sonrası yaptığı açıklamada, bundan sonra muhalefet olarak mücadele vereceklerini belirtti ve İsveç'in yakın bir gelecekte ge-

nel seçimlere gidilebileceğini öne sürdü.

Neden bu sonuç?

Demokratçılık yarışında İsveç

Sovyetler'deki devlet kapitalizmi Batı'ya doğru yol alırken, emperyalizmin kendini kurtarıcı olarak lanse etmesi ve büyük fırsatlar koparması, kendi içindeki kısıtlı, çürümüşlüğü gözlemlenmeye başlamıştır. Çünkü ABD emperyalizmi dünyanın en çok dış borcu olan ülkeleri arasındadır. ABD'nin dış borç toplamı, üçüncü dünya ülkelerinin dış borçları toplamından fazladır. Şiddetle halkların üzerine gidilmesi de, bu ekonomik krizin en somut göstergesi olmaktadır. Yıllarca Avrupa modelini halklara büyük bir özenle sunmaya çalışan kapitalizm, son siyasal defailmelerle birlikte Doğu Avrupa ülkelerinden başlayan ve milyonlara varan mülteci akınına, sosyalizme daha büyük darbeler vurmanın sarhoşluğuyla barış nara-ları atarak sahiplenmektedir. Fakat, kapitalizmin bir reçete olarak sunulmak istendiği İsveç modeli sosyal demokratçılık ile büyük sorunlar yaşamaktadır.

Bu seçimlerin özelliği, 1932'de iktidara geldikten sonra 1976-1982 yılları arasındaki dönem dışında hep iktidarda kalmış olan Sosyal Demokrat Parti'den iktidardan düşmesi ve Hristiyan demokrat blokun açık bir farkla parlamentoda çoğunluk sağlanmasıdır. Bu durumda sosyal demokratlar en az üç yıl iktidardan uzak kalacak demektir. Bu gelişmeler, sunulmak is-

tenilen sosyal demokrat reçetenin kısıtlı olduğunu, tıkanmışlığının ifadesidir. İsveç 19. yy. sonundan itibaren Avrupa'nın en hızlı büyüyen ülkesi olarak kabul edildi. Bu fantastik büyüme, ekonominin çok geniş çapta liberalleştirilmesiyle gerçekleştirildi. Sosyal demokratlar 1930'larda iktidara geçince bu politikayı daha da palazlandırarak sürdürdüler, ama hiçbir zaman İsveç ekonomisini sosyalleştirme yoluna gitmediler. İsveç sanayisinin toplam istihdamında devletin payı hiçbir zaman %5'i geçmedi. 1960'ların sonlarında sosyal demokratlarda bir radikalleşme görüldü. Sanayide kamu mülkiyetinin artırılmasına yönelik çeşitli öneriler ortaya atıldı, fakat bu öneriler halk tarafından benimsenmedi. Daha çok palazlanmayı hedefleyen pazar bulma arayışı istenilen düzeyde olmayınca, iç maddi hacmin artırılmasıyla ağır vergiler altında ezilen halk, sosyal adaletin dengesizliğinden yakınmaya başladı. İnsanlarda çalışmak için hiçbir istek bırakmayacak kadar ağır vergiler konulması sonucu, halkın kendi yaşamını düzenlemesine olanak bırakılmadı. Böylece son 20 yılda İsveç en yavaş büyüyen ülkeler arasında kaldı. İnsanlar parazit yaşamaya iten, kendisine yabancılaştıran, toplumla, çevreyle iletişimi kesilmiş, devlet cenderesi içinde posası çıkarılmış bir tip yaratılmak istenilmiş ve sonuçta büyük oranda insanların böylece bir duruma getirilmesi başarmıştır. Kapitalizmin sosyal demokratlık reçetesi kendine derman olamazken, son aldığı darbeyle de tıkanmışlığı, kısıtlılığı, yozluğu daha iyi açığa çıkmış ve insanlık literatüründen silinmesi gereken modelin kendisi olduğu daha iyi anlaşılmıştır. Gelişmekte olan halk hareketlerini ancak şiddet yoluyla bastırmaya yönelmesi de bu tıkanıklığın en açık örneklerinden biridir.

Kapitalizmin reçete olarak sunmaya çalıştığı sosyal demokratçılık çatırıyor

Dünya, insanlığın sorunlarını çözmenin yol arayışı ve çabası içindedir. Ekonomik, sosyal, siyasal, kültürel, askeri olarak; kısacası, yaşamın her alanında karşı karşıya gelinen sorunların, gelişmelerin boyutu içinde çözüme kavuşturmak çabasıdır. Yetmeyen kâhpları aşarak ihtiyaca cevap verebilecek olanı ortaya çıkarmaya çalışmaları her düzeyde sürdürüyor. Gerek reel sosyalizm gerekse emperyalizm açısından olsun tüm insanlık için bu gerçeklik ortadadır. Kapitalizm tarafından körüklenen insanlık sorunlarının boyutları gelişmiş ve çözümlü ağırlaştırılmıştır. Teknolojinin alabildiğine gelişmesi ve bunun denetimi adına yaşanan denetim-sizliği, bugün büyük tahribatlar yaratmaktadır.

Yaratılan insan tipi üretici olmaktan çok tüketici bir tip olarak giderek kendine yabancılaşmaktadır. Kapitalist ülkelerde, özellikle de sanayileşmiş Av-

rupa ülkelerinde yaratılan tip, üretici olmaktan çok tüketici bir tip olmaktadır. Kapitalist ülkelerde sosyal yaşam ciddi bir tehdit altındadır. Tüm dünyayı tehdit eden çevre sorunları da vardır. Tüm bu sorunlar kapitalizmden kaynaklanıyor. Son gelişmelerle birlikte hammadde ve pazar konusunda rahatlamış gibi görünen kapitalizmin bu rahatlığı onun öz yeteneğinden kaynaklanmıyor elbet, daha çok sosyalizmin kendi içinde uzun zamandan beri bir saplantı yaşamış olmasından kaynaklanıyor. Aynı zamanda reel sosyalizm kendi sorunlarını kapitalizme taşıma sürecini de açmıştır. Bağlatılan bu süreç, halkların kapitalizm kaynaklı sorunlara karşı kuzun bir mücadele bağlatma süreci de olmaktadır.

Demokrasi, insan hakları ve çevre sorunları gibi görünümüler kozanacak ulusal ve sınıfsal mücadelelerin güçlenmesi kaçınılmaz olacaktır. Yani dünyada yaşanan değişikliklerin çalkantılı ortamında dünya, statükoları yeniden değiştirmeye yönelmiştir.

Avrupa'da yaşanan çözümsüzlük

1820'lere kadar dünya devrimlerine kapalı sınırların ardında durmuştu. Avrupa, bugün devrim hareketlerinin tasfiye edilmesinin bu tuzağı durumuna getirilmiştir. Özellikle devrimci hareketleri kendi bağlarına çekerek posasını çıkarma, kapitalizmin nimetlerini anlata anlata bitirememiş misyonunu da yüklenen Avrupa, özellikle Kürdistan konusunda kendisine verilen görevleri en iyi şekilde yerine getirmeye çalışmıştır. Sosyal demokratlık adına İsveç ve benzeri ülkeler, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini tecrit etmek için bir kavgı anda fırtına kopardılar. İsveç'in kendi başbakanı Olof Palme'yi öldürüp, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi önüne bir baraj yapmaya çalışması, Almanya'nın dünya tarihinde ikinci büyük bir mahkeme açması, sosyal demokratlıkların tüm çıplaklığıyla gözler önüne sermektedir. Bu konularıyla insanlığın kurtarılmasını önüne oynadıkları iddiaları da uçup gitti. Özellikle Sovyetler Birliği'nde reel sosyalizmin iflası ve devlet bürokrasisinin sosyalizm adına geliştirdiği otoriter egemenliğin kapitalizme doğru yol alması, genelde dünya politikası özelde ise Doğu ve Batı Avrupa ülkelerinin politikalarında önemli değişikliklere neden oldu. Bunun sonucunda yıllarca sosyalizmin kötülüğünden dem vuranlar, kapitalizmin nimetlerini sayı sayı bitiremez görünümüne girdiler. İnsanlığın gerçek kurtuluş ve refahının Avrupa modeli demokrat ve ekonomik modelden geçtiğini iddia eden ve bunun harikalarını anlata anlata bitiremeyenler açısından bugün artık bunun marifetlerini anlatacak durumda bile olmamaları gerçekçi ortaya çıkmıştır. Bu vesileyle bir kez daha dünya insanlığının yegane kurtuluşunun sosyalizmde olduğu gözler önüne serilmiş durumdadır.

Sonuç olarak

Emperyalizm, kapitalist modellerin, ilişkilerin, onun özgür-

lük anlayışının toplumların gelişmesine, baskı ve sömürden kurtulmasına çözüm olmadığı, olamayacağı, tersine her türlü kötülüklerin kaynağının bu sistem olduğu sayısız örnekleriyle ve en son İsveç örneğiyle görülmektedir. Her türlü savaşların kaynağı, insana ve insanlık değerlerine düşman, insanı kendi doğal gelişmesinden alıkoyan bütün gerici anlayış ve kurumlaşmaların temeli açık ki, bu sistemdir.

Biraz daha sermaye, biraz daha kar uğruna bu sistemin yapılmadığı çılgınlık, gerçekleştirmediği yıkım, gündeme getirmedikleri soykırım ve katliam yoktur. Onun özgürlük sözcüğünü durmadan propaganda konusu yapması ve "özgür insan, dilediği her şeyi yapabilen insandır" deyip insanın bireyselleşmesi, düşkünüleştirilip özünün boğaltılması için ne gerekiyorsa, bunu en çarpık ve en kokuşmuş biçimiyle hayata geçirmesi tamamen aldatmacadır ve kendi egemenlik sistemini sürdürme amacına dönüktür. Özgürlükler ülkesi olarak gösterilen İsveç ve Avrupa toplumlarının bir bütününün durumu ortadadır. Sosyal demokratlık maskesiyle yutturulmaya çalışılan bu toplumlar, aslında çürümüş ve her tarafa pislik saçan insan yığınları haline getirilmiş, özgürlüğün ve özgür kiliğin en çarpık ve yoz şekilde bireyselleştirildiği, insanların ta-nınmaz hale getirildiği birer bataklık haline dönüştürülmüştür. Sosyal demokratlık adına milyonlarca insan uyuturucu müptelası haline getirilmiştir. Toplum sonuna kadar alkolikleştirilmiş ve sarhoş yığılı durumuna dö-gürülmüştür. Kültür adına insanları çılgından çıkarıp, toplum bir bütün olarak düşkünüleştirilip, yoz bir kültürle bütünleştirilmiştir. Her türlü iç savaş, sınıf savaşı, mafya, nihilizm, holipoluk ve benzerleri tam bir toplumsal kaosu oluşturmaktadır. İşte özgürlükler ülkesi, işte sosyal demokratlık ülkesinin durumu!

Bugün dünya genelinde insanlık büyük bir özgürleşme ve özgür kiliğin yüceliklerine ulaşma sorununu yaşıyor. Bu sorun çözülmeyen insanlığın bugün yaşadığı büyük bunalımdan çıkış yolu bulunamaz. Son İsveç seçimlerinin ortaya koyduğu gerçek, kapitalizmin emniyet freni olarak kullandığı sosyal demokratlık maskeli modelin de tıkanması, kapitalizmin insanlığı vereceği hiçbir şeyinin olmadığı, kendisini en güçlü gösterdiği günümüzde bile en zayıf durumu yaşadığı tüm çıplaklığıyla gözler önündedir ve bu gerçek gözleminin olanağı yoktur.

Bu nedenlerle toplumları ve bireyleri özgürleştirip yücelten temel öğreti olarak bilimsel sosyalizmin düşüncede, kişilikte ve yaşamın her alanında egemen kılınması, bu temel doğrultuda örgütlenip yaygın bir mücadele-nin gerçekleştirilmesi vazgeçilmez olmaktadır. İnsanlığın kurtuluşu için bir kez daha ispatlanıyor ki, bilimsel sosyalizmin öngördüğü ekonomik politika, sosyalist demokrasiye uygunluk gösteren yönetim tarzı, enternasyonalist ilkeler, sosyalist kültür, sosyalist eğitim, sosyalist ahlak ve sosyalist hümanizm insanlığın özgürlük arayışının tek çıkış yoludur.

ADIM ADIM KÜRDİSTAN

Onurlu direnişin ve bağımsızlık savaşının kalesi olmuş bir beldemiz

KOÇGİRİ

-II-

KÜRDİSTAN TARİHİNDE KOÇGİRİ HALK AYAKLANMASI

Halk tarihinde 1920'lerden sonra yaşanan ulusal nitelikli ayaklanmalardan biri de Koçgiri Halk Ayaklanmasıdır. Koçgiri Ayaklanması, gelişme biçimi, örgütlenme ve hedefleri açısından diğer halk ayaklanmalarımızdan farklı bazı yanları da içeriyor. TC'nin yeni gelişmeye başladığı bir döneme

aşiretin desteği de sağlanarak silahlı bir güç oluşturulur. İlk örgütlenme çalışmaları 1918'de başlar. Bu dönemde Anadolu'da da gelişen bazı halk hareketleri vardır. Bunu fark eden Mustafa Kemal, önce Sam-sun'a ve ardından da Kürdistan'a gelerek bazı aşiretlerin ileri gelenlerinin desteğiyle 1919 yılındaki Erzurum ve Sivas Kongrelerini gerçekleştirebilir. M. Kemal bir taraftan bazı vaatlerle Kürt aşiret remlerinin desteğini almaya çalışırken, di-

ne getirilir. Haydar Bey, aşiret için kayıtsız şartsız bir af isteyerek göreve başlar. Elizer İse Pilemorî (Pülümür) aşiretlerine mektup yazarak birlik çağrısı yapar, ancak cevap alamaz. Pilemorî aşiretleri yardıma yanaşmazlar. Böylece "böl, birbirine düşür ve yönet" politikasıyla Koçgiri Ayaklanması da çetill oyunlara maruz kalır ve giderek kan kaybetmeye başlar.

1921 Nisan'ında Koçgiri Kürt kuvvetleriyle Türk ordu birlikleri

ahenk ve plan çerçevesinde merkezileştirilip idare etmenin imkanı sağlanmaz.

2- Bağımsız bir Kürdistan yaratma hususunda ihtilaf devletlerinin hazırladıkları projenin geniş Kürt halk tahakaları içerisinde derin heyecan yaratmışken ve ayaklanmaya girişilmişken, ihtilaf devletlerinin ayaklanmaya karşı kale olarak hiçbir yardımı da bulunmaması.

3- Kürt milletinin toplumsal yapısının ekseriyetli aşiretler şeklinde bulunması.

4- Din ve mezhep ihtilaflarını ortadan kaldıracak düzeyde bir gücün olmaması.

5- Düşman kuvvetlerinin sayı ve teçhizat bakımından üstün olması vb.

KOÇGİRİ'DE MODERN ULUSAL KURTULUŞ MÜCADELEMİZ

Koçgiri Halk Ayaklanması kanla bastırıldı. Halkımız, o koşullarda düşmanın dönümlü orduları karşısında durabilecek örgütlü gücünü yaratamadığından büyük acılar çekmiş ve çok şeyini de kaybetmiştir. Fakat bu bölgemizde yaşayan halkımız Koçgiri'de vuku bulunları hiçbir zaman unutmamış, bunları sömürgeci-faşist TC devletinin sergilediği vahşete olan kininin harcı yapmıştır.

1970'lerle beraber PKK önderliğinde gelişen modern ulusal kurtuluş mücadelemiz çok daha sonraki yıllarda, Koçgiri Halk Ayaklanmasını da kendisine miras alarak halkımızın sömürgecilik ve baskıya karşı daha güçlü nesillerin yaratılmasının bir ögesi olarak değerlendirilmiştir.

Nasıl ki Koçgiri, 1920'lerde dönemin koşullarına zorlanmış ve gör-

kaynaklanıyor. Bölgeye dayatılan ileri düzeydeki sömürgeci otorite ve gerçekleşen büyük boyutlu asimilasyona rağmen, son yıllarda Kürdistan genelinde yaşanan gelişmeler etkilini buaraya da taşımakta ve gelişmeler açıkça gösteriyor ki, bu alanımızda da artık ulusal kurtuluş mücadelemiz hem derinliğine ve hem de genişliğine yerleşmektedir.

Ulusal kurtuluş mücadelemizin öncü gücü PKK, daha grup aşamasındayken bu bölgemiz de el atmış ve öğrenci gençlik arasındaki yoğun çalışmalarıyla mücadeleimizde gelişmelere damgasını vuran halkımızın yiğit ve devrimci evlatlarının ortaya çıkarılmasını başarmıştır.

Koçgiri'de olan, ulusal birliğimizin yaratılmasında yoğun çabaların adı İbrahim BİLGİN, gençlik arasında yürüttükleri faaliyetleriyle fedakarlık ve özverinin güçlü örneğini sergileyen Gürcan ÖZCAN ve Asker DEMİR, yine mücadelede başlıbaşına dinsel ilaydar UZUNYOL yoldaşlar, mücadelemizde erklerden tutuşarak, kanla-rının son damlasına kadar savaşmış ve şehitler kervanına katılmışlardır.

Koçgiri bölgesi aynı zamanda düşmanın her zaman en çok yönelişi alanlarımızdan biridir. Özellikle gelişen ulusal kurtuluş mücadelemiz karşısında tam bir tökenişli yaşayan faşist TC, geçmişte olduğu gibi günümüzde de aşiret ve mezhep çelişkilerini kullanmaya çalışmaktadır. Ancak Kürdistan genelinde yaşanan yoğun bilinçlenme ve siyasallaşma, bu bölgemizi de etkilil altına almakta ve Halk Kurtuluş Ordumuz-ARGG'nin düşmana peşpeşe vurduğu ağır darbeler, ulusal kurtuluşçu otoritemizin bu bölgede de yankısını bularak, gelişmesini hızlandırmaktadır.

Yeni süreçte Koçgiri alanı da güçlü çıkışlarla sömürgeci otoriteyi alaşağı edecek gelişmelerin yaşandığı ve kurtuluş umudunun müdeleendiği alanlarımız arasın-da yer almaya hızla hazırlanmaktadır.

Okuyuculara,

Uzun bir süredir yayımlanmakta olduğumuz "Adım Adım Kürdistan" yazı dizimizin son bölümünü de böylece yayınlamış oluyoruz. Fakat bu, bu yönü çabalarımızın bitirilişi anlamına gelmez. Bugüne kadar yayınladıklarımız, daha çok ülkemizin Kültürel, Tarihî ve coğrafi özelliklerinin genel hatlarından ibaretti. Dolayısıyla önümüzdeki süreçte de hem ülkemizin diğer parçalarını hem de farklı diğer bazı yönleri kapsayacak çabalarımız sürecektir.

Bu nedenle, okuyucularımızın da önümüzdeki süreçte katkılarını sürdürmelerini istiyoruz.

Nuri Dersimî

İbrahim Bilgin

Gürcan Özcan

tekdürlü eder. Koçgiri Halk Ayaklanması kemalist devlet ideolojisinin "büyük-ı Milli sınırları" içinde "tek ulus" ve "tek pazar" yaratma emelleri doğrultusunda inkar, imha ve yoketme yöntemlerinin ilk meyvelerini verdiği, halkımıza karşı başlatılan yoketme sürecinin ilk belirtilerinin görüldüğü bir dönemde gerçekleşen bir halk ayaklanması niteliğindedir.

20. yy. başlarında Osmanlı İmparatorluğu tam bir dağılma sürecini yaşıyordu. Osmanlıların yüzyıllarca denetiminde tuttuğu ve sömürdüğü halklar bir bir kopuyor, ulusal haklarına kavuşuyorlardı. Böylece bir dönemde Kürdistan'da da bir dizi ayaklanma patlak veriyordu. Ancak hiçbirine başarıya ulaşamadılar, kanla, katliamlarla bastırılıyordu. Fakat bu süreçte diğer halklar gibi Kürdistan halkı da bazı örgütlenme arayışlarına girişmiş ve bir kesim Kürdistanlı aydınlarından "Kürdistan Taali Cemiyeti" kurulmuştur. Kürdistan Taali Cemiyeti'nin bir toplantısında aralarında Koçgiri aşireti reisi Elizer ve Veteriner Doktor Nuri Dersimî'nin de yer aldığı eseli bir çoğunlukla Kürdistan'ın bağımsızlığının ilanına karar verilmiş ve ilk hedef de, yabancı hiçbir gücün Kürdistan'da kalmasına izin verilmemesi biçiminde belirlenmiştir. Kürdistan Taali Cemiyeti Reisi Seyit Abdülkadir, Türklerle en zor bir dönemde oldukları ve bu nedenle onlara yardım edilmesi gerektiği savıyla karara karşı çıkmış da fazla bir etkiyi elde edemedi. Seyit Abdülkadir, her ne kadar tavrını "kardeşlik" kavramına dönüştürmeye çalışmışsa da sonraki süreçte bunu aşırılıkçılık ve mevid düşkünlüğü için yaptığı görülmektedir.

Toplantıda alınan kararlardan sonra halk arasında örgütlenme faaliyetlerine girişilir. Bölgedeki birçok

şer taraftan da Koçgiri'de gelişen tehlikeyi farkeder ve bu temelde hem zaman kazanma hem de bastırma yollarını arar. Ayaklanma önderlerine tekliflerde bulunarak onları ayaklanmalardan vazgeçirmeye çalışır.

Halk ayaklanması Fidem 1920'de başlayarak kısa sürede Koçgiri (Zarra), Kamilava (İmrani), Enderes (Şuşehri), Teyrik (Divriği), Kumahan (Kemah), Kuruçay, Zevker (Rehaye), Pülür (Ovacık) ve Dersim'in bazı diğer bölgelerine yayılır. 18 Kasım 1920'de Xozad (Hozat) ve 25 Kasım 1920'de Batı Dersim'de toplantılar yapılarak ayaklanmanın hekimli yönündeki istekler Ankara hükümetine bildirilir. Ancak Ankara hükümeti bir taraftan zaman kazanmak için bölgeye "Nasihat heyetleri" gönderirken, diğer taraftan da askerî hazırlıklara girişir. 1921 Mart'ında Koçgiri hareketi en büyük gelişmesini sağlar. Koçgiri'de, Kamilava ve Kumahan muntakalarında Türk ordu birliklerine üst üste darbeler vurularak yenilgiye uğratılır. Komah kaymakamı ve jandarma komutanı da içinde olmak üzere çok sayıda asker esir alınır. Bunun üzerine 10 Mart 1920 tarihinde bölgede idareyi ele geçiren 11 Mart 1921'de ayaklanmanın yönetim kademesinin yaptığı bir toplantıda Ankara hükümetine yeni bir trigrasla istekler bildirilerek görüşme isteminde bulunulması kararı alınırken, Riha ve Di-lûk'a kadar gelmiş olan Fransız kuvvetlerinden yardım isteme teklifi de reddedilir.

Ayaklanmayı bastırmakta görevlendirilen merkez ordusu komutanı Nurettin Paşa, bölgede seferberlik ilan ederek Giresunlu Topal Osman çeteleriyle harekete geçer. Bu arada 19 Mart 1920 tarihinde ayaklanma önderlerinden Haydar Bey (İmraniye nahiye müdürü)ğü-

arasında kanlı çarpışmalar yaşanır. Topal Osman çeteleri de gaddarlıklarıyla kendilerine verilen katliam ve talan görevinde kusur etmezler. Çarpışmalar Zevker, Kuruçay, Koçgiri ve Teyrik'de yoğunlaşır. Ancak kuvvetler birbirlerine fazla üstünlük sağlayamazlar.

Daha sonraları günlerde artık ayaklanma giderek zayıflar ve neredeyse bölgede hiçbir canlı ağı bırakılmaz. Ayaklanma bölgesinde yapıları, meclis tutanaklarında dahi Moğol istilaları arasında yapılan barbarlıklara benzetilir. Fakat tek

Asker Demir

bir kişi bile sorunun siyasi yönüne değinmek istemez. Zira amaçlanan, ayaklanmayı Kürdistan halkı ve dünya kamuoyundan tecrit etmektir. Ayaklanmanın bastırılmasından sonra sayı bilinen 180 köy tamamen yok edilmiştir. Önceki genç kız, kadın ve nine katledilmiş, Kürt kadınlarını tecavüz edilmiştir.

Koçgiri Ayaklanması yenilgisinin nedenlerini Dr. Nuri Dersimî kısaca şöyle sıralamaktadır:

1- Kürdistan Taali Cemiyeti'nin bazı üyelerinin ayaklanmaya katılmaması nedeniyle hareketi bir

Haydar Uzunyol

kemli bir direniş sergilemesini bilmemesi, halkımızın yok oluşun eğilimine kadar getirilmiş olduğu 1970'lerde de yaşanan zifiri karanlık parçalanmak için yola çıkan önderlerimiz göğsünü açmış ve onlara evladını mücadeleye katarak sömürgecilik karşı yoğunlaşmış kinini doğru bir yolda düşmana kusmasını da bilmiştir.

Koçgiri'de mücadele oldukça geç gelişti. Bu da somut koşulların elverişsizliğinden ve sömürgecilerin beyaz katliamda sağladıkları ileri düzeydeki başarılarından

Destpêk di rûpeya dawiyê de nê mezin li dijî min ketin. 8 serbaz hatin kuştin, gelek ji birindar kirin.

Şer bi cîrêjahiya şevê doma û her çû bere xwe da aliyê bajarê Çewlikê. Li nêzîkê gundê Pulê hêzên dijî min gelek hatin tekûz kirin. Şer diwartir bû. Li vir ji 2 serbaz hatin kuştin, seradek ji birindar kirin.

Li vir çar gerrîlayên ARGK ên leheng gehid bûn. Ji gehidên me 2 jin in. Şehîde me Amed (Marat GUNGOR) ji qopaniya Ardînek (Gökdero) navçeya Pali ye. Şehîden jin ji Şevîn û Hêvîdar in. Navê gehidê din diyar nebû.

Di roja 26'ê Îlonê de welatparêzên li Çewlikê çendekî gehid Amedê birin gundê wî. Li gund xwepêşdaneke şîrê çêbû. Gelek welatparêzên ku ji bajarê Mazra hatibûn, tevî xwepêşdana şîrê bûn.

Li Gimgimê gerrîla avêtin ser qereqolekê

Mûş (Berxwedan): Gerrîlayên ARGK li navçeya Gimgimê êrdima Mûşê erîşê birin ser qereqoleke nuh dihat avakirin. Avahî hate rûxandin.

Berî çendekî ji gerrîla erîşê biribûn ser ser aopaniya Kiranî (Orucali) navçeya Gimgimê (Varto). Avahiya qereqola li vir ji hatibû rûxandin. Agahî gihan me ku li vir ji leşkerên dijî min hinek hatine kuştin û hinek ji birindar kirin.

BÊDÛS

Êrîşên gerrîla diçin ser hedefên leşkerî û fermî yên dagirkeran

Têx (Berxwedan): Êrîşên ARGK ên li êrdima Bêdûsê diçin ser hedefên dijî min didomin. Ladan mezin li dijî min dikevin.

Di roja 14'ê Îlonê de gerrîlayên ARGK avêtin ser gundê Xûrê navçeya Xîzanê. Dora gantîya qereqolê pêçan, nobedaran girtin û agir berdan 3 navgînan. Ji bo karkerên di gantîyê de ji axiftineke bangeşiyê pêşkêş kirin. Paşê xwe kişandin haregeha xwe.

Di roja 11'ê Îlonê de gerrîlayên ARGK erîşê birin ser latsiyona radyolînk a li nêzîkê navçeya Norjînê. Gerrîla, hemû nobedarên li wir girtin û paşê agir berdan sazîyê. Piştî çend rojan gerrîlayên ARGK li gundê Kepelekê nêzîkê bajarê Bêdûsê agir berdan qereqoleke ku nuh dihat avakirin. Gerrîla dest danin ser çêken cerdevanan ku li vir nobedari dikirin.

Di roja 12'ê Îlonê de gerrîla avêtin ser gundê Tblê navçeya Xîzanê. Hemû cerdevanên li gund girtin û dest danin ser çêken wan. Gerrîla dest danine ser 20 çekan.

Di roja 17'ê Îlonê de gerrîla agahî standin ku navgîneke tede cerdevan û serbaz hebûn, ji Motikî diçe qopaniya Meydanan. Gerrîlayên ARGK li nêzîkê Geliyê Çemî (Çaypeçit) rê birin û navgîn rawestandin. Nasnameyên rewîyan kontrol kirin. Serleşkerêk û 3 cerdevanên di nava rewîyan de girtin. Serleşkerê Omer Dogan, ku bûye sedema kuştina gelek mirovan, bi mirinê hate cezazirin. Cerdevan Muzaffer Soyugözel, Cevdet Alikî û Husamettin Demir nehatin kuştin, lê gerrîla ji bo pîranyiyê wan tevî xwe birin.

AMED

Di gerê li Çermûkê de dagirker firokên cenge bikaranîn

Çermûk (Berxwedan): Li devera Merxokê navçeya Çermûkê êrdima Amedê gerekî mezin di navbera hêzên ARGK û hêzên dijî minê dagirker de çêbû. Dagirker helikopter û firokên cenge rakirin, da bikaribin xwe bi gihînin encamêkê. Firok kozîr gerrîlayan dan ber baranê narinçokan.

Di vî gerî de ji hêzên dijî min 3 serleşker û 7 serbaz hatin kuştin, 3 serbaz ji birindar bûn. 3 gerrîlayên ARGK ji bi lehegî şer kirin û gehid bûn.

Bûyer weha qewimiye:

Di ve hefteya dawiyê de li derdorên Çermûkê gelek livbaziyan gerrîla birêvediketin. Di roja 20'ê Îlonê de gerrîla avêtin ser qopaniya Şêxana Jorin. Dest danin ser hemû çêken cerdevanan. Piştî rojêkê gerrîla erîşê dibin ser gundê Gozenekê. Paşê gerrîla diavêjin ser çend gunden din û dest datin ser çêken cerdevanan. Dagirker ji hêzên nuh diçin derdorên Çermûkê.

Weke agahiyên gihane me 2 gerrîla ji birindar ketine destê dijî min. Piştî şer, dagirker careke din hovîtiya xwe şanî kirin. Çendekî gehidên li paş cemayan girêdan û di nava sûlka Çermûkê de kişandin. Ev ji bû Oştek, kû nîfrîna gel li dijî wan bêhtir bikele.

Li Pîranê 20 serbaz û 12 endamên komên taybetî hatin kuştin, 50 ji birindar bûn

Pîran (Berxwedan): Li dora gundê Pîrîşman navçeya Pîranê gerekî mezin di navbera hêzên ARGK û hêzên dijî min de derket. Di vî gerî de 20 serbaz, 12 endamên komên taybetî hatin kuştin, 50 ji birindar kirin.

Şerê ku di roja 23'ê Îlonê de destpêkirî, şev û rojêkê doma. Di vî gerî de 3 gerrîlayên ARGK ji gehid bûn. Te gotin ku dagirker çêken kîni ji bikaranîne. Ji ber ku çendekî gehidên 2 rojan li cihê xwe mane. Çêken wan ji li cem wan bûn. Egere dibe ku 2 rojan dagirker xwe nêzîkê wan deran nekirine.

Paşê çendekî gehidên bi heşpan anîn deşt. Hêzên dijî min

kan û çêken otomatîkî bikaranîn û herse navgînan ji tehrîp kirin. Serleşkerêk, 3 serbaz û 4 endamên komên taybetî li cihê bûyere mirin. Serbaz û endamên komên taybetî yên ji mirinê xilas bûne, tev birindar ketine. Serleşkerê hatîye kuştin, serleşkerê qereqola Mala Badê bû.

Li Bismilê 7 endamên komên taybetî, serleşkerêk û serbazek hatin kuştin

Bismilî (Berxwedan): Li nêzîkê gundê Berwan navçeya Bismilê gerekî di navbera hêzên me yên rizgariya netewî û hêzên dijî min de derket. Şerê ku di roja 26'ê Îlonê de destpêkirî 24 saetan doma. Weke agahiyên gihane me serleşkerêk, serbazek û 7 endamên komên taybetî hatine kuştin, gelek ji birindar kirin.

Li Lice gerrîlayek şehîd bû

Lice (Berxwedan): Li dora Lice komeke gerrîlayan kete dafêke hêzên dijî min û di şere derketî de gerrîlayek şehîd bû.

Weke agahiyên gihane me, di roja 23'ê Îlonê de li nêzîkê gundê Derxustê (Dibek) komeke gerok a gerrîlayan ketîye dafêke dijî min de. Her çendî koma gerrîlayan piçûk ji bû, kariye çembere biqikîne. Le têkoşerê bi navê Zînar di rêşandinên pêşîn de şehîd bûye. Piştî bûyerê dafê ji şer domaye. Ji dijî min kuştî hene yan ne, diyar nebû.

Êrîşên diçin ser gundan, civînan li gundan, livbaziyan herifandinê û livbaziyan kontrol kirina nasnameyan

Amed (Berxwedan): Li derdorên Amedê hêzên me yên rizgariya netewî ji aliyê erîşên jehadî dibin ser dijî minê dagirker, ji aliyê din ji gelek erîşan dibin ser gundan, civînan bi gundiyan re çêdikin û livbaziyan herifandinê li dijî sazîyên dagirkeriyê pêk tinin. Her weha li ser riyan ji kontrolan birêvedibin.

Hinek nûçeyên ji bûyerên weha ev in:

Di şeva 15'ê Îlonê de gerrîla riya Amed û Mazrayê li nêzîkê navçeya Erxerî birin. Hemû navgînan derbas dibûn rawestandin û nasnameyên rewîyan kontrol kirin.

Berî vî rojê bi rojêkê ev rê li dora pîra Kalemday ji hatibû birrin. Li kêleka kontrolkirina nasnameyên rewîyan, hinde axiftin ji hatibûn pêşkêş kirin.

Di roja 12'ê Îlonê de gerrîlayên ARGK riya Gîre Sor (Sêwrek) û Çermûkê birin, nasnameyan kontrol kirin. Her weha di nava navçeya Gîre Sor de, nivîsa "Bijî PKK, Bijî Serok APO" hate daleqandin. Ev nivîs li çend taxan hatibû daleqandin.

Di roja 14'ê Îlonê de gerrîlayên ARGK çûn gundê Salihî navçeya Erxerî û bi gundiyan re di mîqesî de civînekê çêkirin.

Dîsa di roja 14'ê Îlonê de gerrîla erîşê birin ser gundê Hafican navçeya Farqînê. Bêhtir 100 gerrîla tevî livbaziye bûbûn. Hevzebatkarê bi navê Abdullah Çoban hate girtin. Piştî pîranyiyê, ji bo vî carê hate efûkirin.

Di şeva 19'ê Îlonê de yeke-

niyeke gerrîla di navbera Amed û Lice de erîşê bire ser saziyeke petrole. Gerrîla agir berdan saziyê û şewitandin.

Dîsa di şeva 20'ê Îlonê de li gundê Qilîn navçeya Karazê gerrîlayên ARGK agir berdan saziyeke petrole. Di vî livbaziye de 2 kamyonên dewletê yên mezin ji hatin şewitandin.

Di şeva 22'ê Îlonê de gerrîla erîşê birin ser gundê Barinê navçeya Pasûrê û dest danin ser 9 çêken cerdevanan.

SÊRT

Di navenda Şîrnexê de şer: 7 serbazên dijî min hatin kuştin

Sert (Berxwedan): Di navenda bajarê Şîrnexê de şeva 17'ê Îlonê gerekî di navbera hêzên ARGK û dijî min de derket. Şer heya beyaniyê doma. Tevîyê ganiyê Şîrnexê temageyê şerî dikira.

Heya niha gerrîlayên me gelek caran avêtine ser bajarê Şîrnexê û hedefên dijî min rûxandine. Le cara yekemîn e, ku di navenda bajarê de gerek hevqasî dirêj didome. Di vî gerî de çî hundabûnek ji gerrîlayan me nebûye. Ji hêzên dijî min 7 hatine kuştin û gelek ji birindar kirin.

Êrîşa gerrîla çû ser qereqola Avyanê: 4 serbaz hatin kuştin

Şîrnex (Berxwedan): Di vî şeva de, ku di navenda Şîrnexê de şer dibû, komeke gerrîlayên ARGK ji avêt ser qereqola gundê Avyanê. Gerrîla paşî dora gund bi tevayî pêçandin. Paşî avahiya qereqolê dan ber roket, narinçok û çêken otomatîkî. Derfet nehiştin, ku leşkerên dijî min bikaribin bersivêkê bidin. Avahiya qereqolê bag hate rûxandin.

Piştî bûyerê diyar bû, ku di avahiya qereqolê de 4 serbaz hatine kuştin. Pîraniya serbazên din ji birindar ketibûn.

Di roja 18'ê Îlonê de gerrîla erîşê birin ser gundê Dilopke (Damlabağı), Xitman (Boyunçuk) û Çelikan (Yağmurkuyu-su). Li herê gundan dest li ser biqasî çêken 50 cerdevanan hate danin. Ev gund niha girêdayê Basan in.

Piştî çendekî gerrîla avêtin ser qereqola Ruyê Sor, ku dikeve navbera Şîrnex û Dîhê. Avahiya qereqolê bi tevayî hate rûxandin. Hinek serbazên di kozan de bersiva gerrîla dan û gerekî kin derket. Gerrîla di demeke kin de, dengê dijî min birrin. Ji serbazên dijî min gelek hatine kuştin, lê em agahdarê hejmaran nebûne. Te gotin, ku di vî bûyerê de gerrîlayekî ARGK ji şehîd bûye.

Di şeva 20'ê Îlonê de gerrîla erîşê birin ser ocaxên komirî yên li nêzîkê Şîrnexê. Piştî ku gerrîla derdor pêçandin, karkeran li hev civandin û axiftinên bangeşiyê pêşkêşî wan kirin. Gava gerrîla xwe paş ve kişandin, ocaxekî mezin ji dan ber agirî.

Gundiyan Gercewa û Heşîfê meşîyan

Êlîb (Berxwedan): Bi armanca protestokirina bikaranîna li Mûrice û tevgerên cerdevanîyê yên gelemperî gelek gundiyan ji gundê Gercewa û Heşîfê di roja

Di şeva 23'ê Îlonê de li nêzîkê gundê Gozenekê gerrîla cemaeyê leşkerî dixin dafêke xwe û tevî serbazan tede tune dikin. Weke dijî minê daye bîlîstin serleşkerêk û 3 serbaz hatine kuştin. Paşê dagirker 4 hezar leşkeran nuh diçin deverê.

Di beyaniya 24'ê Îlonê de di navbera gundê Qelçikê û Germavê li debara bi navê Merxokê hêzên ARGK û yên dijî min rastî hevûdu dibin. Şerêkî mezin destpêdike û şev û rojêkê didome. Helikopter tevî şerî dibin. Paşê firok dest bi bombe barandîna dikin. Parêzkarên cerdevan ên ji bo şer hatibûn anîn, tev revîn û şer nekirin.

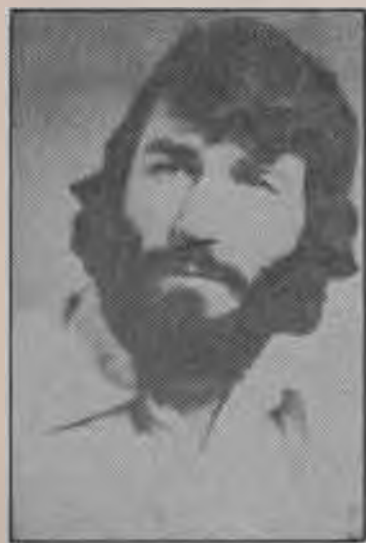
xwestin çendekan li paş traktoran girêbidin, lê gundî li beramberê wan rabûn.

Li Farqînê di dafêkê de serleşkerêk, 13 serbaz û 4 endamên komên taybetî hatin kuştin

Farqîn (Berxwedan): Di roja 18'ê Îlonê de li nêzîkê Farqînê gerrîla kerwanekî leşkerî xistin dafêke xwe. Ladanên mezin li hêzên dagirkeran xistin. Ev bûyer di navbera gundên Mîran-şan û Çîçikan çêbûye. Di kerwanê hêzên dijî min de 3 navgîn hebûn. Gerrîla roketan, narinçok-

Çand * Pîşe * Wêje

Hozanvanî nasraw Ebdulla Peşew

Mehabad Kurdî

Geî Kurdîman wek her geîkî urî em ser zemîne xawenî zor le kelenûser û hunenmend û gair û piyawmaqûlî mezin û lêhatuwe. Baskîrdinî her yek lem zana û gewrepiyawane pêwistî be çend bergî kirêb debêt. Heibete zîndû-kîrdinewey yadî ewan erdî serşanî her mirovêkî kurdperwer e, be taybetî ewaney ke koçîyan kirduwe û le jîyan da nemawin.

Yekê le hozanvanê mezînekani emruman Ebdulla Peşew e ke dexwazîn lem kurt e wîtareda basî bîkeyin.

Ebdulla Peşew le salî 1945 le gundî "Bêrkot" ser be bajêrî Hewlêr-Kurdistanî Başûr le dayîk buwe.

Le seretada wek mamostay seretayî karî kirduwe.

Pagan edebî Kurdî xwenduwe le Sovyet.

Heta salî 1988 îg wek mamostay zanîko le Lîbiya karî dekirî.

Le şapdirawekanî gair:

- 1- Fîrmak û zam - 1967
- 2- Bîlî gîkaw - 1968
- 3- Şewnamey gairêkî tînd-72
- 4- Şew niye xewintan pewe nebinim - 1980
- 5- 12 wane bo mînalên - '88 "Swêdî û Kurdî", wergêr: Kajaw Şewket.

Her weha Ebdulla Peşew şîrî gairanî wek Pughîn û Walt Whitman'î wergêrawete ser zîmanî Kurdî.

Eger çawêk be honrawekanî Peşew da bixêrîn boman derdekewê ke sorbey zorîyan le babet mesele û pîrsî reway gele-

keman daye; le babetî azadî û serberxoyî Kurd û Kurdistan. Le-reda çend nîmûbeyek le şîrekanî gair sêrûnewe bo xwêneranî xoşewistî rojnamey Berxwedan taku ziyatîr pîyê şîra bîbîn û hozanvanîş be tewawetî nas biken.

Şîr be hîrwayekî behêzewe le honrawey Ala da basî heikirdinî ala dekat û deîlê:

Dostekanim! Baq bîzanî
Dîjîmekanim! Baq bîzanî
Çend bawerim be Zerdeşt û
Be Avêsta û be Xawa heye
Hezar hêndeg
Bawerim be heikirdinî
ala heye

Wek aşkiraye geî qaremanî
Kurdîman her gav le xebat û
têkoşîn dabuwe le pîrawî be-
dest xîstîni serbestî û azadî, bo
em amaneq be hezaran û sedan
hezaran qurbanî dawê. Lextora
niye hozanvan Peşew "Her bîste
zemînê" kî Kurdistanî be şwem û
cêgay pêhîdan dawete qelem. Le
honrawey "Serbazî wîlî
(wenda)" da deîlê:

Ke wefdê deçête şwênê
Bo ser gorî serbazî wîlî
Tacegûlineyek dênê
Eger sibey
Wefdê bête wîlatî mîlî
Lâm bîpîrsê
Kwanê gorî serbazî wîlî
Delêm
Gewrem
Le kenarî her cogeyê
Le ser sekoy her
mîzgewtê
Le ber dergay her malê
Her kilêseyê
Le ser zînarî her şaxê
Le ser dirextî her baxê
Le Kurdistan
Le ser her bîste zemînê
Le jêr her gez e asmanê
Mepîrsê!
Kemêk ser daxê û
Tacegûlineket danê!

Le ber ewey gair temenêkî
dirêjî le dûrewîlatî û xerîbî da be
ser birduwe, boye îl geî le hon-
rawekanî basî dîrî nîştîman û
xakî Kurdistan dekat. Le şîrî
"Kurdistan" da deîlê:

Kêlge desitrê
bo baran
Çiya bo Helo
Rûbar û çem
bo newestan
Xor bo aso
Agirperîst bo atesge
Ba bo çiro
Estêre û mang bo sipêde
Minîş bo to
Kurdistanîm: Minîş bo to!

Le cêgayekî tîr hozanvanî Kurd
naxwazê dîr le wîlat Newroz
bîkat. Le honrawey "Newroz '79"
da debeyê:

Em sal, bê çiya,
Newroz nakem
Bê bonî giya,
Newroz nakem
Newroz nakem,
bê bîlêsey şîrî agir
Newroz nakem,
eger reşbelek toz neka û
Xom nebîm be
serçopbîrî!

Le kotayî em nîstîne da parçe
honrawey "Aştî" dekeyne dîyarî
bo xwêneranî heja:

Xuwa dezanê
Balay tîfeng im
xoş nawê
Belam
Ax kotîrekey aşî
Kîre wekû
Şêre befrîney beyanî
Le ser lûley
Metrelozî Westa Receb
Denûkî xoy xîstote
jêr balekanî
Wek bîstûme
Ew kotîre mangîrtuwe
Le asmanî wîlatêkî
bê ala da
Be şîrxey tîfeng nebê
Qet le şeqey balî nada!

Serçavkanî:

- 1- 12 wane bo mînalên Ebdulla Peşew "Swêdî û Kurdî", Wergêr: Kajaw Şewket, Swêd 1988
- 2- Şew niye xewintan pewe nebinim, Ebdulla Peşew, Herda 1980
- 3- Govarî Swêdî Swenê-Kurdîsk Journal, nr 11-12 / 1987-1988

Ronahiya ezmanê berxwedanê

Roj borîn
Sal borîn
Lî her kufîkê wîlatî
Xom barîn
Ne stêrên geş
Lî bejna bîlînda ezmanê
Me şîl û mîlî govendî kir
Her ewrên reş lî hîndavî
Şeng e bîhara me dîxurîn
Lî hemî rexa
Tîrs û perêt xwe şîrî kîrîbûn
Her û bî rengêkî dîhat û
Rojekê da bîte dehbe
Kêlbên xwe bû
beşê hejara dîhûşîn
Yan da bîte agîrê ku...
Ber bîte me
Dîl û hînav lî me dîkelandîn
Lew xelkîn û
Hemî cîhêlên gundê me
Bî lîdanekê...
Bî qamçîyekê
Bî lîxûrîna zordarekî
Zûka dîbezîn
Welê ew roj çûn û reşîyan
Ev dîmene berûvayî
Welê heyva lî çardeyê
Lî me xuya bû
Vê spêdê zû
Ezman hîjîya
Goma bê dangîyê peşîya
Stêrên ezmanê hîvîya...
Va zordara

Mala xwe bar kîr û rîjîya
Cûdî serê xwe bîlînd kîr
Kevîr û tîraşa kîr kenî
Dîwarê tîrs û revîne
Ket û bîjîya
Du çavên geş
Geştîr jî tev ronahiya
Jî kuncên tarî
Jî dîlê kela serhîldanê...
Berxwedanê
Ameda her dem serbîlînd
Jî dîwarê zîndana reş
Derket... derket...
Hemî wîlatê me ron kîr
Jî dîlê xwe yê
Welê Çîyayê Agîrî
Bîlînd û xurt
Kîre hawar
Hemî qulaçên neperî
Tîjî kîrîn
Û her dîgot
Ev jîyan e, berxwdan e
Berxwedan e... berxwedan e
Mîzîgîniya azadîye
Bo me îna
Bû hêviyek
rohanîyek
Lî dîlê hejar û hîrsîya
Lî dîlê pale û gundîya
Sonda me ye lî jîyanê
Geştîr bîkeyn berxwedanê
Geştîr bîkeyn berxwedanê...

S. Dihokî

Dengdan

Dîyarî ye jî bo mîrê şehîdên
berxwedanê Mezlûm DOĞAN

Nav aşîng û dîlê tarîyê
Roj gîrnîjî
Mêrg û zevî
Yên bîhar lê
Şewatkîrî
Hînav û lîv
Lê qîrîqî
Ewrê avîs
Lî hîndavî
Araradê
Tor gurmîjî
Reşpeykerê Ataturkî!
Lî Dersîme
Nîşîf ket û lî nav herîyê
bîhujî
Lî secanê zendîk badayî

û çav gîrê
Tîrs û giyanî peşîjî
Şîfşên asînî û kelepçe
Xwar bûn, çemîyan
Çêk qamçî
Demê lî jora...
Teng û tara
Zîndana Dîyarbekîrê
Mezlûm DOĞAN
Bîlînd kîrî
Dîrûşmeya "Berxwedan
jîyan el"
Dîrûşmeya "Berxwedan
jîyan el.."

M. Çelkî

Zîndana kûr

Zîndana kûr û tarî tu
Lî mîn bûyî cîhenem
Dî nava agîrê te de
Îro qujîlîm bese

Ez mirovek bê guneh im
Hatîm dîne da bûjîm
Lê îro bîndar û qamçî
Gîrtîyê te me bese

Divêm wek her kesî bûjîm
Bê zîlm û zor û sîtem
Ev kuştîn û gîrtîna me
Ser vê cîhanê bese

Wîlatê mîn îro ew bû
Tev behra xwîne çîma
Lî pişt wan heft deryên hesîn
Ez jî gîrtî me bese

Hêzên kedxwarên faşîst ew
Tîm xwîna me dimujîn
Ev tax û mal û mîlk û rez
Bûn berxwara wan bese

Ta ew mejiyê dî nava
Hestîyê me de kuhtîn
Goştên me dan bîstîn agîr
Şev û rojê dîxun bese

Di nava wan çar dîwaran
Dîguvîşîn me ew neyar

Neyarên çîna karker in
Lî me sebîr nema bese

Hawar e rabîn bîgîknîn
Radiwa pişt deryê hesîn
Lê ew gulî û mîfte tevde
Ser me de dayîne bese

Ew şewta we zorê naçe
Jî dîlê Dîlpêtê Jêlî
Tîm ew bî nînalî û qêrîn
Ew şîn û gîryê wî bese

Jî bo me xetek nîvîsand
Lî ser zîmanê xwe îro
Em tîn ber dalîqandîne
Bîn vî hukmê faşîst bese

Dîlpêt Jêlî

Enîşka Rêzimanî

S. Nîçûn

Xeleka -VI-

Kar (Pîşk, Lêker, Fîl)

Kar bêjeyeke, di zimanê Kurdî de kar, kirin, bûn û hebûna mirovekî, tiştêkî, yan jî lawirekî nîşan dîke, wek: Kirin, Birin, Kirrin, Birrin, Hatîn, Ketin, Hilgirtin, Raniştin, Çûn, Bûn, Man, Dan, Hejandin, Lerizandin... hwd.

Ev bêje; kirînekê, karekî yan jî pişekî berçav dîke. Ev karen li jor hatine jimartin, bê tîkîlî ne, ji wan re makder (kok, çavkanî, navê kirine) te gotin. Dema em van makderan bi tîkîlî dîkin, an jî em wan vediguhêzin, sê tişt tene ber çavên me, ew jî ev in: Kes, tîbab (jîmar) û dem (çax), em dibêjin:

Azad diçe şoreşê, ji vê hevokê diyar dibe ku Azad kesekî şoreşger e, bi karê çûna şoreşê radibe, ev kes yek jîmar e (tek e). Ji bêjeya diçe, em dîzanin ku çûna şoreşê ji hêla Azad ve di dema niha de çêdibe.

I- Kes: Kes mirovek e, tiştêk e yan jî lawirek e, navek e yan jî bernavek e, bi karekî radibe yan jî bûyerekê tê serê wî û berkar dibe. Kesê bi karekî, yan bi xebatekê radibe, karvan (pişkar, kirkar) jêre tê gotin.

Nimûne:
Şoreşger hatin
Agir geş dibe
Xwendekar silav dîkin

Di van hevokan de şoreşger, agir, xwendekar û şer, her yek ji wan bi karekî radibe. (Hatîn-şoreşger), (geşbûn-agir), (silavkirin-xwendekar).

Karvan dibe ku bernavek be. Bernavên ku bi karen re tên bikaranîn ev in:

1- Awayê rast:
Tek: Ez, Tu, Ew
Kom: Em, Hûn, Ew
2- Awayê tewandî (çemandî):
Tek: Min, Te, Wî, Wê
Kom: Me, We, Wan

Nimûne:
Karê "Kirin"
Ez dîkin, Min kir, Ez ê bikim,
Tu dîkî, Te kir, Tu yê bikî
Ew dike, Wî/Wê kir, Ew ê bike
Em dîkin, Me kir, Em ê bikin
Hûn dîkin, We kir, Hûn ê bikin
Ew dîkin, Wan kir, Ew ê bikin

Karvan: Kesek e, mirovek e, lawirek e, tiştêk e, navek e yan jî bernavek e. Bi karekî radibe, yan jî xebatekê dîke.

Berkar: Berkar ew kesê di hevokê de bûyerekê tê serê wî.
Dema em dibêjin:

Mar bi Zoro veda.
Hacerê dijmin lerizand.

Di van hevokan de, navên: Zoro û Dijmin, her yek bûyerekê hatiye serê wî. Karekî li ser hatiye meşandin, yan jî ketiye ber karekî. Ji van nava re, em dibêjin Berkar (Pîşker, tîrker).

Berkar navek e, yan bernavek e,

mirovek e yan lawirek e, yan jî teştêk e. Her dem bi karekî derhingêv (teper, derbas) re tê.

Berkar di zimanê Kurdî de bi du beşan parve dibe:

1- Berkarê durust
2- Berkarê ne durust

1- Berkarê durust: Ew berkarê ku di hevokê de bûyer rast û rast tê serê wî.

Nimûne:
Şervan dijmin dîkujin
Gundî rê dibirrin
Memo Zîne dîxwaze

Navên dijmin, rê û Zîne, bûyera Kuştin, birrin û xwestinê rast hatiye serê wan, bēyî ku bindarekî din bi wan re hebe.

2- Berkarê ne durust: Ew berkarê ku di hevokê de, bûyer ne rast û rast tê serê wî, berkarekî din nediyar pere heye, ku berxistina van bûjeyan gûna wî digirin: Bi, Di, Li, Ji... em dibêjin:

Şoreşgeran li dijmin xistin
Min ji mamoste pirsî

Dijmin û mamoste di van hevokan de, ne bi serê xwe ne, ji ber ku di bûyerê de, berkarekî din hevalê wan heye, lê navê wî ne hatiye diyarkirin. Dema em dipirsin: Şoreşgeran bi çi li dijmin xistin? Bersiva vê pirsê berkarekî din bi dijmin re heval diyar dîke; wek: Bi çekan, bi daran, bi rokêtan, bi keviran... lêxistin.

Min çi ji mamoste pirsî? Navê wî, temenê wî, diroka Kurdistanê... ji bo vê em ji van berkaran re dibêjin berkarê ne durust.

I- Tîbab (Jîmar): Di Kurdî de du tîbab hene, yek (tek e) û bēhtir jî yekê (kom e). Tîbabê kar bi tîbabê karvan û berkar ve girêdayî ye, eger berkar di hevokê de nehatibe, jîmara kar li gor karvan tê:

Azad hat (Tek)
Şervan hatin (Kom)

Lê dema berkar di hevokê de tê gotin, jîmar li gor berkar tê, berkar di awayê rast de û karvan di awayê tewandî de tê.

Nimûne:
Te ez dîtî
Min tu dîtî
Wê ew dît
Te em dîtî
Min hûn dîtî
Me tu dîtî
Me ew dît

Navên me û nêr jî, dema ku karvan bin mîna bernavan tên tewandin. Wek:

Êgîr dar şewûtandin
Keçê xort dîtî
Xortan keç dîtî
Keçan xort dîtî

Dûmahîk di hejmara bê de

Silav li Rojnameya Kurdên Sovyetê "KURDISTAN" be!

К ЧИТАТЕЛЯМ

Di bin navê "Kurdistan" de, li paytexta welatê Kazaxistanê, bajare Almaty-Ata yê, bi zimanê Rojnameyêke nû derbasê jiyandê. Hejmara yekemîn, roja 19'ê Dûnê 1991'ê hatiye weşandin. Rojname, weke rojnameya navendiya Komelê Kurdên Sovyetê "YEK. BÛN" hatiye nîşandan.

Sernivîsariya (Redaksiyona) rojnameyê li gora hejmara yekemîn ji çar mirovan pekte, ew jî ev in: Berpirsiyarê redaksiyonê Rustemê Badir BROV (1968), endamên redaksiyonê ji Mustafa Mihemed YUSUF (1966), Mihemedê Silemanê YUSUBOV (1969) û Mihemedê Mîsto MAHADÎ (1964), ne. Endamên redaksiyonê tevde xortên welatparêz, dilgerm û dilsoz in.

Sernivîsariya rojnameyê, armanca weşandina "KURDISTAN" weha rêz kirîye: "Em erk û delametên xwe dibînin ku, li ser rûpela vê rojnameyê, xebata Kurdan a bingehîl bona avakirina welatêk serbixwe û azad cih bigre. Bi pîrensîben heja û rast em a pîrxa Kurdên Sovyetê pêve bibin. Informasyonên ku girîng e li rojnameyê de cih bigrin, we bi giranî li ser rewşa konevanî (stays) ya Kurdistanê bin. Li Kurdistanê cih dibe, ci nabe girîng e gelê me zarbe." Her weha redaksiyon bangê xwe jî bo hemû Kurdên Sovyetê weha bûlind dîke: "Gelê me ya heja, hebûn û berdewamkirina vî Rojnameyê me, bi we ve girêdayî ye. Lewma girîng e hûn hemû pêkveyn alîkarîya xwe ya maddî û manevî (moralî) pêşkêşî me bikin. Her weha ji pêkveynên a hûn wîfa, pêşniyar û nerazîyên xwe bigihînin me..."

Li ser rûpela yekemîn a rojnameyê gotineke kin a serokê Komelê Kurdên Sovyetê "YEKBÛN", Mihemed Sileman BABAYEV cih digre: "Ev carra yekemîn a ku Kurdên Sovyetê dikarin rojnameyêke xwe ya serbixwe binveşînin. Ev rojname girîng e li ser hemû pîr û problemên Kurdan binîstase. Gelê me di nava rûpeha hebûn û tunebûnê de ye. Bi deh hezaran gelê me li hemû Sovyetê belav dibe, bi serê lê koçberkirin û dibe mîna koçerên bê wîfa. Belê, rewşa mîna berê namîne. Li Sovyetê niha guherîna mezin çêdibin. Şiyarbûna gelê bi xurtî dest pê kirîye. Ev a komarên Baltîkê gihîştin serxwebûna xwe, girîng e em derdên mezin ji vî pîrê derxin. Bese, gerrek e Kurd, êkî bi xîret rabin û gerê xwe yê serxwebûnê a azadiyê xurt bikin. Ev çi hale gelê me di nav de ye? Yan bîla Kurdê gîrê bibin an jî bîla bibin xwediyê mala xwe..." Di hevduîneke bi Babayev re, weha girêdana xwe bi gora serxwebûnê a azadiyê re lihe ziman "Rast e, ez rojê hezar carî dibêjim gerrek e Kurd tevpişt Apoçyan û serok Abdullah OÇALAN bigirin. Kî hîrêvî ne waze rîya rast ya wan a. Mîrovê bi xîret û namûs ba, gerrek e piştî wan bigre. Ez sala parçûna Romê (Tirkîyê) û hemû tiştî min bi çavên xwe dîtin."

Li her derê dijminên Kurdan gelê me didin ber pêlên asîmîlas-

yonê. Mîrvîna vî pîrê nepejîrîna gerek e serê xwe kîlde. Mîrovê li qodera Kurdan xwedî derneketene me ne tu pelag e, maqûl wî yê jiyanê tune ye. Gelê herî biçûk jî, vî rojê bîna xwediyê welatê xwe, Kurd hîna weke koçberan jîyan dibe. Ev çi ye?!

Xelasbûna me bi destê me ye, bi xebatê û lêkolîna me ve girêdayî ye. Em niha baş dîzanin kesek ji ezmana nayê û me xelas nake. Xwedî qurûnê bîda Serokê û koma wî terde..."

Li ser rûpela duwemîn a rojnameyê nûçeyên cîvîna serkariya Komelê YEKBÛN cih digrin. Di cîvîna de, ku roja 12'ê Tebaxê 1991'ê pêkhatîye bi haziriya serkariya "YEKBÛN" a re du mirovên Parlamana Sovyetê ji amade bûbûn. SOBOLËV (Serokê Komîsyona Parlamana Sovyetê bona çareserkirina pîrxa Kurdên Sovyetê) û KALMIKOV (Xebatkarê beşê çareserkirina pîrxa netewan li parlamana Sovyetê). Di cîvîna de bi giranî li ser xebata Komelê YEKBÛN e, bona avakirina otonomîya Kurdan hatiye rawestan.

Di bin sernivîsa "Pêkveynên diroka" de, li ser rûpela duwemîn hindek informasyon li ser "Kurdistan Otonom" ji pirtûka Bok Şîhane "Kurdên Azerbeycanê" hatine giran. Ev pirtûk sala 1932'an li Hako hatiye çapkirin. Informasyonên heja bi kinahî ev in: Otonomîya Kurdistan ji sala 1923-1980 dom kirîye. Paytexta wê bajarê Laçîn bûye û serokê wê jî Goşî HECTYEV bûye. Di navçeya Laçîne de Kurd 90,2% bûn û li Kelpeçarê 90,6% bûn. Hejmara Tirkan li wîra 180 mirovbûn (108 Laçîn, 72 Kelpeçar). Di sala 1926'an de hejmara Kurdan di Kurdistanê Otonom de 37,182 mirov bûn (72,2 %).

Di hejmara yekemîn de, gelek nîvîs û gotarên kin ji cih digirin, di serî de, perçeyek ji hevpeyva bi Dr. İsmail Beşîkçi re, ku ji hêla rojnameya Serxwebûn ve amade bûbû, hatiye wergazandin. Weha jî lêkolîneke biçûk li ser pîrxa Ava Ferat amade bûye. Xeber û nûçeyên Kurdên Sovyetê li dijî balîyaxaneyê Iraqê bi nîvîs û wêneyan cih digre. Di quncikekê de jî, li ser danûstandinên Talebanî û Barzanî li gel dewleta Iraqê hatiye nîvîs û ev pîrî havêtine holê "Gelê Saddam wê carekê din Kurdan nexapîne?"

Gelek nûçe û xebatên gerê serxwebûnê a azadiyê jî, hatine weşandin. Pêkveynên û karûbarên Partiya Karkerên Kurdistan (PKK) cihêkî fireh girtine. Êrîşbazî û terora dewleta Tirkîyê li ser gelê Kurdistanê, dide xuyakirin.

Rojnameya "KURDISTAN" bi berdewamkirina xwe we bibe nîr-xekî gelê me yê pîrxa. Redaksiyona rojnameyê neçare hemû pêşniyar û nerazîyên xwendevanan bide ber çavan, heta ku bibe xwediyê serpêhatyên mezin û di dîlê hemû Kurdan welatparêz de cihêkî heja bigre.

Em ji hemû xebatkar û karkerên rojnameya "KURDISTAN" re serkeştinê dîxwazin û nîşan dînin ku ji bo dengê rastîye bigêre her Kurdêkî, hemû tiştê ji destê me we re, em ê pêkveyn her welatparêzêkî heja bikin.

Berê cengê xwe dide navenda bajaran

Roj bi roj bêhtir berê cengê xwe dide navenda navçe û bajarên Kurdistanê. Ev jî dibe ûstek, ku dagirkerên Tirkên faşist bikevin nava hirsên mezintir. Diyar e, ku serdestî û otorîteya dagirkeran a leşkerî li ser Kurdistanê her diçe bêhtir diheje. Ji nîha û pêve ev pêşveçûn wê xwe bêhtir bilezîne.

Di van rojên dawiyê de gerrillayên ARGK avêtin ser navendên li Şirnaz, Çewlik û Dêrsimê. Ji xwe çol û çiya bi giranî di bin serdestiya ARGK de ne. Hilgavî-nên gerrilla yên li çarmedorên Kurdistanê, dikin ku dagirker di nava dojehê de gâj bibin û bipêrîtin.

SERHEDAN

Êrişê gerilla çû ser gundê Kuçukyûsûf

Idir (Berxwedan): Gerrilla-yên ARGK avêtin ser gundê Kuçukyûsûf ku 3-4 km ji bajarê Qersê dûr e. Gerrilla, axiftûnên bangşîyê pêşkêşî gundiyan kirin û xortên dixwestin tevî gerrillayan bibin, peşirandin nava rezên xwe. Ev bûyer roja 14'ê Îlonê çabûye.

Gerrilla, ji hoparlörên mizgeftê bang li gundiyan kirin û ji wan xwestin, ku xwe di qada gund de bixistin. Piştî ku gundî civiyan, gerrilla dest bi xebatên xwe yên bangşîyê kirin. Komêk ji xortên gund, daxwaza xwe diyar kirin, ku dixwazin tevî gerrillayan bibin. Gerrilla 13 xort peşirandin, ku tevî ARGK bibin.

Pagê gerrilla tevî xortên nuh, ji gund derketin.

Li navçeya Qamûşan gundê Gulantîp lêdan li dijminî ketin

Qamûşan (Berxwedan): Di geva 17'ê Îlonê de li nêzikê gundê Gulantîp (Beyrol) qopaniya Karakurt navçeya Qamûşanê şerek di navbera hêzên ARGK û artêşa dagirkeran de derket. Şerê derketî, heya bayaniyê domar.

Di vî gerî de gelek serbazên dijminî hatin kuştin û birîndar kirin. Lê dagirker dan bihîstandin ku tenê 3 serbaz birîndar bûne.

Piştî bûyere leşkerên dijminî çûn nava gundê Gulantîp û reşandin ser gundiyan. Gundiyek hatir kuştin, yek jî birîndar bû.

Tê gotin ku di vî gerî de 2 gerrilla jî şehîd bûne.

Serokê ERNK Abdullah OÇALAN dibêje:

Gerrilla kî ye

Şerê em li hemberê dijminî dimeşin, şerê gerrilla ye. Şerê gerrilla jî şeweya lêxe û bireve ye. Ji aliye çep ve lêxe û ji aliye rastê ve derkeve. Bi hêzeke hindik, hêza dijmin a xurt ji ber xwe birevine; şerê gerrilla ev e.

Metoda me di şer de ew e, ku em li hemberê hêza dijmin a hejmar bilind, bi hêzeke hejmar hindik û biçûk şer bikin. Hûn baş dizanin, dijmin nikare di şer de tank, top û balafirên xwe vegêre. Nikare xwe bi deh hezaran leşkerên xwe ve ji ber gerrilla vegêre, wê wan li kyan derê vegêre? Dijmin, mîna garanên dewaran li hemberê me dikevine şer, dikevine operasyonan. Ew nikarin me bibînin, em di pişt her zinarekî de ne, li ber her kendalekî ne. Cihê gerrilla ne xuya ye. Dijmin nikare cihê gerrilla binase, lê hema em wan dibînin. Ji ber vê yekê divê her gulceyeka me li eniya her leşkerê dijminî bikeve. Divê fişekêka me tenê ji di valahiyê de neçe.

Dijmin jî nîha hewl dide xwe ku bi metoda gerrilla, şerê me bike. Kontr-gerrilla saz kiriye. Mîna hovan tedrîb dike, ji rûyê mirovaliyê dixê û mîna gurên har berdide ser gelê me. Ne tenê ser gelê me, bi navê gerrillayên ARGK berdide her deran jî. Çi tiştê ne baş heye û nîne serê gel. Bi namûsa gel diîzîzin, diîziyê dikin û bê exlaqiyê heya dawiyê di nava gel de dimeşin. Van tiştan tevan bi navê me dikin. Lewma divê haya gerrilla ji vê yekê hebe, divê vê politîka dijminî ekgere û riswa bike.

Ne hewce ye ez diisa bibêjim gerrilla kî ye û ne kî ye. Em gelek caran li ser axifîne. Haya dawiyê gerrilla xwedan rûmet û exlaq e, haya dawiyê ji bo parastina hebûna gele xwe fedekar e, haya dawiyê netirs û leheng e, haya dawiyê mirovekî dizane gava xwe çawa bavêje û pîlanên dijmin vala derxîne û hîn gelek taybetiyên din. Heke ev taybetî di keşûna gerrillayekî me de neyê dîtin, ne-xwe ew ne ji me ye. Bê guman ew, peyayekî dijmin e, ew endamê kontr-gerrilla ye û ez vê jî ji bo gel dibêjim.

Divê êdî gel jî gerrilla û şervanê xwe nas bike, divê êdî bi pîlan û listokên dijminî neyê xapandin. Dijmin dijmin e, tu caran rê nade ku gel û gerrilla bibin yek. Ji ber vê yekê bi hemû rengan wê bixwaze xebat û şervanên me nebaş bide nas kirin. Wê gerrillayên me mîna hovan bide nas kirin. Karê gel jî ew e ku rûye dijminî ekgere bike. Me gerrilla bi gel da nas kirin, êdî li gel dîmîne ku gerrillayên xwe biparêze.

Berxwedan

Sal 9
Meimar 134
20 Ew 1991
Naha 2.00 DM
Rêznameya 13 rûja

HER TIŞT JI BO ENIYA RIZGARIYA NETEWA KURDISTAN

Serdestiya gerilla cihê xwe digire

Idir (Berxwedan): Xebatên gerrilla li Erdama Serhedan, pêşemîn jî li derdorên Idire her diçe berfirehtir dibin û serdestiya gerrilla xurttir dibe. Ji aliyeke êrîşê diçin ser qereqolan û li ser rîyan nasname ten kontrol kirin, ji aliye din êrîşê diçin ser cerdevanan û hinde hedefên dagirkeran.

Berî çendekê gerrilla komeke cerdevanan diî girtibûn. Dagirker jî dest bi operasyonan kiribûn. Di derxekê de ku bi hezaran leşkerên dijminî di operasyonê de bûn, gerrillayên ARGK livbaziyan nuh ên li pey hev bikanînin.

Gerrilla, li çiyayê Çûllî erîşê birin ser istasyona televizyonê û sazî dan ber agirî. Xusarên diravî yên mezîn gihan dijminî. Piştî bûyere hêzên dijminî hatin cihe bûyerê û şerek derket. Ji dijminî gelek hatin kuştin û birîndar kirin, le hejmaran diyar nebûn. Di vî gerî de gerrillayekî ARGK jî bi lehengî şehîd ket.

Di roja 13'ê Gulane de gerrillayên ARGK nivrojekê rîya Idir û Bazîdê anîn bin kontrola xwe. Hemû navgînên derbas dibûn rastwestandin û nasnamayên rêwîyan kontrol kirin. Ev bûyer li nêzikê gundê Orqov (Suveren) zivînga Şêx Mûrza pêkhat. Gerrilla 3 navgînên sazîyên fermî yên dagirkeran jî dan ber agirî.

DÊRSIM-ÇEWLIK-MÔS

Di hesteyekê de gerrilla du caran erîşê birin ser bajarê Mamikan

Dêrsim (Berxwedan): Gerrillayên ARGK di hesteyekê de 2 caran erîşê birin ser navenda Dêrsimê bajare Mamikan.

Êrîşê yekemîn di roja 7'ê Îlonê de pêkhat. Gerrilla erîşê birin ser sazîyên dagirkeran en li taxa Sîxengê. Parmêrekê dan ber roketan û texrîp kirin. Avahiyeke leşkerî jî hate rûxandin.

Êrîşê duwemîn jî di roja 14'ê Îlonê de pêkhat. Vê care erîşê çûbû ser navenda Mamikan. Gerrillayên ARGK jî du milan daketin nava bajêr. Gele Dêrsimê jî temapeye artêşa xwe dikir, gava li hedefên dagirkeriyê dihatê xist. Navenda tugayê bû hedefa roketan û çekên otomatîkî. Hîrekî çebûxanyê jî agir girt û peqî. Çend leşkerên dijminî hatine kuştin, diyar nebû.

Piştî ku gerrilla çend hedefên din jî rûxandin, xwe ji bajêr liqandî çûyan.

ARGK erîşê bire ser navenda navçeya Mêzgerê

Mamikan (Berxwedan): Piştî ku di hesteyekê de erîşê çûn ser bajarê Mamikan, erîşên gerrilla ranewestîyan. Pêşemîn li gundê gelek livbaziyan nuh birêveketin. Di geva 27'ê Îlonê de jî erîşê çû ser navçeya Mêzgerê. Gerrilla erîşê sazîyên fermî kirin û wan rûxandin. Çend keş jî dijminî hatine kuştin an jî birîndar kirin, hîna diyar nebûye.

Êrîşê çû ser alaya cendirmeyan a di navenda Çewlikê de

Çewlik (Berxwedan): Di roja 14'ê Îlonê de gerrillayên ARGK erîşê birin ser avahiya serleşkeriya alaya cendirmeyan a di navenda bajare Çewlikê de. Gerrilla jî dîr ve bi roketan erîşê kirin û urêke mezin dan dagirkeran. Gava gerrilla dest bi erîşê kirin, hêzên dijminî jî bi lez xwe kirin kozen xwe parastinê de. Gelê Çewlikê bi vê erîşê, kete nava dilxwegiyê herî mezin. Çi lêdan li dagirkeran ketin, diyar nebû.

Di roja 30'ê Tebaxê de 6 turkî-tên biyanî hatibûn revandin. Di roja 21'ê Îlonê de, li cihê hatibûn revandin, diisa hatin berdan.

Ji aliye din li derdorên Çewlikê livbaziyan gel û gerrilla di van rojên dawiyê de hîç ranewestîyan.

Di roja 13'ê Îlonê de li nêzikê gundê Geliyê Zûwa (Kurudere) gerrillayên ARGK rê birin û kontrola nasnamayên çekirin. Ji aliyeke jî bangşîyên berfireh pêşkêşî rêwîyan kirin. Di wê navberê de otomobîleke polîsan jî cihê bûyerê derbas bû. Gava polîsan di ku gerrilla rê birîne reşandin ser rêwî û gerrillayan. Ji bo çî zirar negihe rêwîyan, gerrilla xwe pag ve liqandî û berê xwe dan çûyan.

Di roja 14'ê Îlonê de garanên artêşa dagirkeran erîşê birin ser gundê Nuh (Yenikoy). Serleşkerêkî faşist xwest destê xwe biavêje jina Kurd Huanîye Çurukkaya. Ji ber vê yekê gundî ruhên ser xwe. Gundî tev bi hev re meşîyan navenda Çewlikê û bûyerê protesto kirin. Gava wafî xwest guhdariya gundiyan neke, gundî dest bi livbaziyeke rûniştinê kirine. Di dawiyê de wafî sos da, ku wê yê guneşkar ceza bikin.

Di roja 20'ê Îlonê de li devera bi navê Germavê şerek di navbera gerrillayan û hêzên dagirkeran de derket. Ekgere nebû, ku çend serbazên dijminî hatine kuştin. Her weha agahî gihan me ku 3 gerrillayên ARGK jî şehîd bûne. Yek ji wan navê wî Ahmet TİMUR e û bi xwe jî Çewlikê ye. Çendekê şehîd Ahmet li Çewlikê bi xwepeşdaneke şîrê hate rakirin.

Di roja 22'ê Bona de jî li nêzikê navçeya Dara Henê şerek çabû. Diyar nebû, ku çend keş jî dijminî hatine kuştin. Gundiyan gundê Wartakumê (Yatanaogut) dibêjin, ku gelek leşker hatine kuştin.

Di şerê ji Palî heya Çewlikê de 10 serbazên dijminî hatin kuştin

Mazra (Berxwedan): Li nêzikê gundê Zîver (Akbulut) navçeya Palî Erdima Mazra (Elazığ) şerek di navbera hêzên ARGK û yên dijminî de derket. Şer, di roja 24'ê Îlonê de çabû. Hîna di destpêka şerê de lêdanê Dêmahîk di rûpeya 18'an de